

Kisiskolások

Bibliai
leckék
C1

2022.
január – február – március

evs
editura viață și sănătate
PANTELIMON 2021

Original English copyright – My Bible First ©2015. Used by permission.

© 2021 – „Viață și Sănătate” Kiadó, Pantelimon, România
Minden jog fenntartva.

A kiadás koordinátora: Szász Ernő
Fordította: Csala Beáta
Szerkesztő: Papp Andrea
Tördelés: Szócs Erzsébet
Korrektúra: Fürjné Simon Edina

A „Viață și Sănătate” Kiadó könyvei megvásárolhatók
a Sola Scriptura könyvesboltokban.
www.solascriptura.ro/librarii

Postai megrendelés vagy kapcsolatfelvétel
értékesítő képviseletünkkel:
„Viață și Sănătate” Kiadó
Telefon: 0213230020, 0740101034
E-mail: comenzi@viatasisanatate.ro
www.viatasisanatate.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Kisiskolások: Bibliai leckék C1: 2022. január – február – március /

ed.: Jennifer Dietrich, Csala Beáta. – Pantelimon:

Viață și Sănătate, 2021

ISBN 978-606-087-118-7

I. Dietrich, Jennifer (ed.)

II. Csala, Beáta (ed.)

MINDENEKELŐTT a BIBLIA

KISISKOLÁSOK – C ÉV
1. negyedév/1. – január 1.

Sose feledjünk el
köszönetet
mondani!

VASÁRNAS

1 Emlékszel a lepra nevű szörnyű betegségre? Olyan rettenetes volt, hogy senki sem akart az e betegségben szenvedők közelében lenni. A leprásoknak távol kellett maradniuk a többiektől. Általában nem mentek be a városokba vagy falvakba, mert féltek, hogy túl közel kerülnének az emberekhez.

Ha valaki a közelükbe ért, így kellett figyelmeztetniük a távolmaradásra: „Tisztátalan! Tisztátalan!”

El tudod képzelni, mit éreznél, ha akkoriban élnél, és fehér foltokat vennél észre a bőrödön, amik nem akarnak elmúlni? Meg kellene mutatnod a papoknak. Mi lenne, ha ők a bőrdet megvizsgálva kijelentenék, hogy leprás vagy? El kellene hagynod a családot, és soha többé nem lehetnél velük? A leprásoknak semmi reményük nem volt rá, hogy valaha meggyógyuljanak.

3Móz 13:2, 3, 45, 46

S ami még rosszabb, a leprásoknak azt tanították, hogy szörnyű bűneik miatt sújtja őket ez a betegség. Azt mondták nekik, hogy Isten bünteti őket, és soha nem is fog megbocsátani nekik. E heti történetünk tíz leprás férfiről szól. Többségük zsidó volt, de legalább egyikük samáriai. A kereskedésen kívül a zsidóknak és a samáriaiaknak semmi dolguk nem volt egymással. Ez a tíz leprás mégis úgy döntött, hogy mivel mindnyájan

ARANYSZÖVEG

„Adjatok hálát néki, áldjátok
az Ő nevét. Mert jó az Úr.”
(Zsoltár 100:4-5)

ugyanabban a rettenetes betegségben szenvednek, és mivel Isten úgyszem szereti őket, akár barátok is lehetnek, ezért együtt maradtak.

 ELMÉLKEDÉSRE: Mit éreztél volna, ha a tíz leprás egyike lettél volna? Végül is a lepra olyan, mint a bűn, ugye? Mindnyájan olyanok lennénk, mint a leprások, ha Jézus nem halt volna meg értünk. Minden valaha élt embernek örökre el kellene vesznie. Milyen csodálatos, hogy Jézus önként vállalta helyettünk a halált!

HÉTFŐ

2 Tíz leprás valahogy hírt vette Jézus ámulatba ejtő csodáinak, amikkel az embereken segített. Talán még olyasmit is hallottak, hogy egy leprást is meggyógyított már. Ó, mennyire szerettek volna mindannyian találkozni Vele!

Jézus szokása szerint helyről helyre járt, s közben tanította és gyógyította az embereket. Hová tartott ezúttal? **Lk 17:11**

A leprások talán alig hitték el, hogy Jézus éppen feléjük tart. Az országúttól távolabb vártak Rá, mikor kis falujuk felé haladt, ami útba esett Jeruzsálem felé.

Azonnal hozzá szerettek volna sietni, de természetesen ez nem volt szabad nekik. Attól azonban senki sem tilthatta el őket, hogy olyan hangosan kiáltsanak, ahogy csak bírtak. Pontosan ezt tették. **13. v.**

Jézus azonnal feléjük tekintett. Milyen szomorú látványt nyújtottak! Jézus sajnálta és szerette őket.

Tudta, hogy csakis egy pap nyilváníthat bizonyosan gyógyultnak egy leprából megtisztult embert. Azt is tudta, hogy a leprásoknak a gyógyulásukhoz hinniük és bízniuk kell Benne. A hit rendkívül fontos.

Vajon elhitték volna, hogy meggyógyulhatnak, ha Jézus még azelőtt küldi őket a papokhoz, mielőtt a saját szemükkel látják, hogy elmúlt a leprájuk?

 ELMÉLKEDÉSRE: *Bízhatunk benne, hogy Jézus, ígérete szerint, elveszi bűneinket és megtisztítja szívünket, ha megkérjük rá? **1Jn 1:9***

KEDD

 Tíz leprás férfi kiáltott messziről Jézus segítségéért könyörögve. Jézus segíteni akart rajtuk. De vajon **3** ők tényleg hittek abban, hogy képes rá?

Jézus visszakiajtott nekik: „Elmenvén, mutassátok meg magatokat a papoknak!” Mind a tízen azonnal engedelmeskedtek. Jézus bizonyára mosolyogva figyelte, amint elsietnek.

A papok felé igyekezve a férfiak bíztak benne, hogy Jézus meggyógyítja őket. Eleinte talán semmi változás nem történt, de hittek, és azt tették, amit Jézus mondott nekik. Mind úgy döntöttek, elhiszik, hogy Jézus nem küldené őket a papokhoz, ha nem gyógyítaná meg őket. És Ő meg is gyógyította őket! Megtörtént a csoda! **Lk 17:14**

Nem tudjuk, hogy Jézus azonnal, egyszerre gyógyította meg őket, vagy egyenként, esetleg menet közben, fokozatosan. Azt azonban tudjuk, hogy mindnyájan teljesen meggyógyultak. Azt pedig csak elképzelni tudjuk, mennyire izgatottak és boldogok voltak.

Meggyógyultak! Ismét tiszták voltak! Leprások voltak, amikor hittek Jézusban és a segítségét kérték. Majd úgy döntöttek, szót fogadnak neki. Most pedig teljesen egészséges emberek lettek! Ismét a családjukkal lehetnek. Ez túl szép volt, hogy igaz legyen.

Izgalmában azonban a többségük megfedkezett valamiről. Mit gondolsz, miről? Elfelejtettek visszamenni, és köszönetet mondani Jézusnak.

Ha Jézus nem gyógyította volna meg azt a tíz leprás férfit, akkor életük végéig szerencsétlen, szomorú, rút, nyomorult leprások maradtak volna.

 ELMÉLKEDÉSRE: *Megtanítottak a szüleid köszönetet mondani? Mindig eszedbe jut megtenni? Könnyű elfeledkezni róla? Mit tesznek érted a szüleid, amit szinte mindig elfelejtesz megköszönni?*

SZERDA

 Mind a tíz leprás meggyógyult. Végleg elmúlt **4** a leprájuk, és ismét a családjukkal, barátaikkal lehettek. Biztos lehetsz benne, hogy mindnyájan nagyon örültek.

Miről fedkeztek azonban el, miközben hazafelé siettek?

Mindnyájan elfelejtettek köszönetet mondani Jézusnak, aki meggyógyította őket? **Lk 17:15**

Jézus bizonyára örült, ugyanakkor szomorú is volt, amikor látta, hogy egy férfi jön visszafelé. Nagy örömmel közeledett, fennhangon dicsőítve Istent. Ugye szinte látod magad előtt, ahogy a férfi leborul Jézus előtt, és újra meg újra hálát mond neki gyógyításáért? Ki volt az a férfi? Egy zsidó vagy egy samáriai? **16. v.**

Jézus természetesen örült. Mit mondott mégis, amivel kimutatta csatlódottságát, amiért a többi kilencnek nem jutott eszébe köszönetet mondani a csodáért? **17-18. v.**

 ELMÉLKEDÉSRE: *Talán nekünk is éppen ideje visszaemlékeznünk. Először is gondolkunk a sok mindenre, amit Jézus értünk tett! Mit tudunk felsorolni? Össze tudsz hirtelenjében legalább tíz dolgot számolni? Hányért adtál hálát neki ezek közül?*

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

CSÜTÖRTÖK

5 Mi jutott eszedbe, amit Jézus érted tett, és tesz ma is? Elgondolkodtál ezen tegnap? Szántál rá időt, hogy köszönetet mondj Neki? Vagy inkább szívesebben foglalkoztál minden mással, és elfeledkeztél a hálaadásról?

Nézzük a következő listát! Melyikért vagy hálás a listán szereplő dolgok közül? Nézzük meg őket egyenként, majd beszéljük meg, mit történne, és hogyan éreznénk magunkat nélkülük!

Jézus. Mi történt volna, ha Ő nem vállalta volna önként, hogy emberré lesz, és meghal értünk? Mi lenne, ha nem segítene minket folyamatosan?

A Biblia. Honnan ismerhetnénk meg Isten csodálatos tervét a Biblia nélkül? Honnan tudnánk, mit ígért, és hogy mindig megtartja ígéreteit? Honnan tudnánk a kegyetlen, gonosz Sátánról, aki el akar pusztítani bennünket?

Az őrangyalunk. Mindnyájunknak van őrangyala, aki folyamatosan vigyáz ránk. Mindent feljegyez, amit teszünk vagy mondunk, még a gondolatainkat és az érzéseinket is. Sátán szívesen emlékezteti Istent helytelen cselekedeteinkre. Azt állítja, nem érdemljük meg, hogy a mennybe kerüljünk, mert nem vagyunk elég jók. És bizony, igaza van. Őrangyalunk feljegyzései azonban bizonyítják, hogy ha megbántuk bűneinket és kértük Jézus bocsánatát, az Ő tökéletes élete helyettesíti a miénket. Jézus így meg tud menteni minket, de csakis önmaga miatt.

A mennyország egy valóságos, csodálatos és gyönyörűségi hely! Jézus segítségével mi is odakerülhetünk!

A szabad választás és döntés lehetősége. Mi lenne velünk, ha nem dönthetnénk úgy, hogy meg akarunk szabadulni a gonosz Sántától?

 ELMÉLKEDÉSRE: *Sok mindenért tartozunk köszönettel Jézusnak, ugye? Zsolt 103:1-5 Eszedbe jut minden nap hálát adni neki?*

PÉNTEK

6 Jézus a gyógyulásuk nagyon fontos okára hívta fel a gyógyult leprás figyelmét. **Lk 17:19**

Mivel mutatták ki a leprások, hogy hisznek Jézus gyógyító hatalmában? **14. v.**

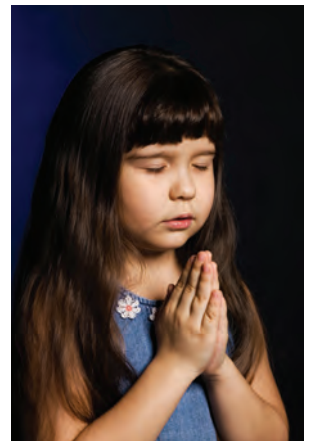
Kedves, szerető Jézusunk mindnyájukat meggyógyította. Melyikük kapott azonban különleges áldást? Mit gondolsz, mi is kaphatunk különleges áldásokat, ha úgy döntünk, hálás lelkülettel élünk?

A zúgolódással, duzzogással és panaszkodással könnyen elveszíthetjük a hálátelt, boldog szív áldását, ugye?

Isten nap, mint nap annyi áldását árasztja reánk, hogy nem tudjuk összeszámolni. Gondoljunk csak a napsütésre, a vízre, a levegőre és az ennivalóra! Tudnánk vajon élni nélkülük?

Az egészség. Voltál már beteg? Örömteli dolog volt? Hogyan gyógyultál meg? Ki alkotta úgy a testünket, hogy meg tudjon gyógyulni? Soroljunk fel néhány fontos szabályt, amit az egészségünk megőrzése érdekében követnünk kell! Te igyekszel betartani őket?

Most gondoljuk át, hogyan mondunk köszönetet Jézusnak! Udvarias dolog csak gyorsan elhadarni a hálaadást az étkezések előtt, anélkül, hogy belegondolnánk, miről is beszélünk? Vajon őszinte hálánkat fejezzük ki ezáltal? Mi a helyzet a reggeli és esti imádságunkkal? Sokszor el is feledkezünk róla? Hogyan viselkedünk a családi áhítat idején? Jézus mindig szeretettel tekint ránk? Vajon udvariasabban és szebben mondanánk köszönetet neki, ha valóban láthatnánk Őt? Mit szeretnél változtatni hálaadásod módján?

© Darrel Tank

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Lukács 17:11-19; Jézus élete, 347–348. old.

Sunca körbentazza Perut – 1. rész

Anna Larsen: *Sunca, a misszionárius kutya* című műve alapján
a Pacific Press Publishing Association, Inc. kiadó engedélyével.

Sunca egy fehérszőrű kiskutyus, némi barna folttal a fülén és a pofácskáján. Állítólag drótszőrű terrier, de egy szakértő első ránézésre megállapíthatja, hogy nem fajtiszta. Az orrának fekete kéne lennie és nem barnának, mondhatnák a hozzáértők. Akárhogy is, nagyon aranyos kiskutya. Számomra a legszebb és legokosabb, amilyen egy kislány-kutya csak lehet.

Sunca Dél-Amerikában, Peruban született. Így nem volt törzskönyve, de szülőhazájának kutyusaihoz viszonyítva tényleg különleges volt. Mindenki csodálta és szerette.

A neve: „Sunca”, a Peruban élő hegyi indiánok, a kecsuák nyelvén azt jelenti, hogy bajusz vagy pofaszakáll. Az

indiánok „Perro sunca”-nak hívják a bozontos, szőrös arcú kutyákat, ezért férjemmel együtt úgy gondoltuk, hogy hozzá is illene ez a név.

Sunca mindig velünk utazott az autóban, bárhová is mentünk, így sokfelé járt az inkák lakta három ország területén: Ecuadorban, Peruban és Bolíviában. Az inkák földjén töltött 34 esztendőnk alatt számtalan kutyanak volt, de egy sem

olyan, mint Sunca.

Némelyik történetben egy másik kutyával megtörtént esetet olvashattok, de az egyszerűség kedvéért hívjuk most mindegyiket Sunca-nak. Mindegyik elbeszélés valós, megtörtént esetet mond el.

Sunca nagyon szeret autózni, de mai utazásunk közel sem mondható kellemesnek. Kora reggel óta be volt zárva az autóba. Volt azért némi mulatsága is. Az ablakban ülve minden tehenet és szamarat megugatott. Még akkor is szimatolt, és megugatott minden lámát és bárányt, amik mellett elhaladtunk, amikor rászóltunk, hogy feküdjön le az ülés elé.

Éppen Huanucoba, az Andok keleti lejtőinek völgyében fekvő kisvárosba érkeztünk, és bejelentkeztünk egy szállodába. Sunca szerette a szállodákat, mert ott általában megengedték neki, hogy a hálósobánkban aludjon. Otthon ezt soha nem tehet.

Délutáni városlátogatásról hazatérő gazdája így szólt: „Találtam egy szép előadótermet a ma esti összejövetelhez.”

„Nahát! – kiáltottam fel meglepetten. – Még soha nem jártunk ebben a városban, neked mégis ilyen hamar sikerült megszervezned az összejövetelt?”

„A városháza éppen itt van a tér túloldalán. Nézz csak ki, látszik is innen! – válaszolta férjem. – A rádióállomás stúdiója az emeleten van, de van ott egy nagy előadóterem is, amit a rádióelőadásokhoz és a tanácsülésekhez használnak.”

„Szerinted megengedik, hogy ott tartsd meg az előadást?” – kérdeztem.

„Igen, már beszéltem a polgármesterrel, és megengedte.”

„Hát nem csodálatos? – csaptam össze tenyerem olyan hangosan, hogy Sunca ijedten iszkolt az ágy alá. – De hogyan vesszük rá az embereket, hogy eljöjjenek?”

„Már én is töprengtem ezen” – férjem itt egy kis szünetet tartott. – „Senkit sem ismerünk ebben a városban.

Nincsen segítségünk, aki elmenne és meghívná az embereket. Az a gyanúm, hogy magunknak kell ezt megtennünk.”

„Azt akarod mondani, hogy neked, a prédikátornak kell az utcákat járnod, és az embereket hívogatni? Nem! Sokkal jobb ötletem van! Sunca-ra hagyjuk a népszerűsítést!”

Sunca kinézett az ágytakaró alól, mintha ezt kérdezné: „Rólam beszélsz?”

„Gyere Sunca, indulunk! Hol van a labdád?”

A labda szó hallatán Sunca azonnal felcapta füleit. Nagyon szeretett labdázni. Gyorsan a kisasztal mögé ugrott, ahol leeresztett, lapos labdája feküdt.

Sunca alig bírta kivárni, míg felfújtam a labdát. Türelmetlenül ugatott, nyüszített, nagy izgalmban ugrándozott. A röplabda méretű labda finom puha volt. Én magam varrtam.

(Folytatása következik)

Kiegészítő forrásanyag: természeti tanulmányok, tevékenységek, zene, bibliai tanulmányok, bibliai memória játékok, stb.

My Bible First Copyright © 2015

Telefon: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • E-mail: sales@mybiblefirst.org

A bibliaszövegeket a Károlyi Gáspár bibliafordításból idéztük.

MINDENEKELOTT a BIBLIA

KISISKOLÁSOK – C ÉV
1. negyedév/2. – január 8.

A jó samaritánus

VASÁRNAP

Vannak felebarátaid? Közel laknak hozzátok? Tudod a nevüket?

1 Amikor Jézus a felebarátainkról beszélt, nemcsak azokra gondolt, akik a közelünkben laknak. Ezen a héten megtudjuk, kire gondolt Jézus, amikor a felebarátról szólt.

Ha már megtanultad a tízparancsolatot, mondd el az utolsó kettőt! Olvassuk el őket! **2Móz 20:16-17**

Csupán a közelünkben lakó emberekről beszélt Isten, amikor azt mondta, hogy ne hazudjunk nekik, és ne kívánjuk azt, ami az övék? Természetesen nem! Arra szólított fel, hogy senkivel se tegyünk ilyesmit.

Amikor Jézus emberként a világunkba jött, mindnyájunk fivére lett. És mivel Isten az Ő Atyja, Isten nekünk is az Atyánk. Jézus által mindnyájan testvérek vagyunk. Mindenkivel törődnünk kell tehát, függetlenül attól, hogy kik ők, vagy hol laknak? Igen! Jézus a példaképünk. Ő pedig származásától függetlenül mindenkit szeret, még azokat is, akik Őt nem szeretik.

A farizeusoknak nem tetszett, ahogy Jézus mindenkivel egyformán bánt. Ők biztosak voltak benne, hogy a samaritánusok és a pogányok, akik nem ismerik Istent, nem a felebarátaik. Még a vámszedőket, akik a rómaiak számára szedték az adót, a bűnösöket, akik nem tartották be a törvényt, és a szegény, műveletlen embereket sem tekintették a felebarátaiknak. Még csak megérin-

ARANYSZÖVEG

„Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből [...]; és a felebarátodat, mint tenmagadat.”
(Lukács 10:27)

teni sem akarták őket, mintha valami ragályos betegséget kaphatnának tőlük.

 ELMÉLKEDÉSRE: Szerinted kinek volt igaza, Jézusnak vagy a farizeusoknak? Azt mondja-e vajon a tízparancsolat, hogy csak bizonyos embereket kell szeretnünk, és másokat nem?

HÉTFŐ

2 A farizeusok szerettek vitatkozni. Egyik legtöbbet vitatott kérdésük az volt, hogy ki elég jó ahhoz, hogy a felebarátjuk legyen, és ki nem. Nagyon zavarta őket, amikor látták, hogy Jézus és tanítványai mindenféle emberekkel barátkoztak.

Jézus egyik tanítványa, Lévi–Máté például vámszedő volt azelőtt. Olvassuk el, mi történt, amikor Jézus a tanítványokkal egyszer Máté házában vacsorázott! **Mt 9:11-13**

Jézus emlékeztette őket, hogy csak az meggyógyul, aki betegnek érzi magát. Aki úgy érzi, minden rendben van vele, az nem meggyógyul.

Sátán, Jézus kivételével, minden eddig élt ember testét és lelkét megrontotta. Jézus pedig azért jött világunkba, hogy a beteg testeket meggyógyítsa, és a helytelen gondolkodást megváltoztassa. Ő alkotta testünket és lelkünket, és meg is tudja gyógyítani őket. De vajon erőszakkal teszi ezt Jézus? Nem, Ő soha nem kényszerít senkit, hogy engedjen Neki.

A farizeusok biztosak voltak benne, hogy nincsen szükségük Jézus gyógyítására. Olyan gondosan betartották a maguk alkotta számtalan rendelkezést, hogy nem érezték szükségét a gyógyulásnak. Csak azokat szerették, akiket elég jónak, érdemesnek tartottak. Pedig Isten szerint mindenkit szeretnünk kell. Nem úgy szerették felebarátaikat, ahogyan Isten utasítása szerint tennünk kell. Betegek voltak és gyógyításra volt szükségük, de ők hallani sem akartak erről.

 ELMÉLKEDÉSRE: *Megtanultad már kívülről Isten csodálatos törvényét, a tízparancsolatot? Az első négy arról szól, hogyan szeressük Istent teljes szívünk-ből. A többi hat pedig a felebarátaink szeretetéről szól. Tényleg betartották a farizeusok a tízparancsolatot? Az a természetes, ahogyan a farizeusok szerették a felebarátaikat? Egyedül Jézus segítségével tudjuk úgy szeretni a többieket, ahogyan Ő.*

KEDD

3 A farizeusok nem szerették Jézust, és azt remélték, csellel rávehetik, hogy olyasmit mondjon, amit felhasználhatnak ellene. Azt akarták, hogy ne beszéljen többet a népnek és hagyja abba csodatételeit.

Ezért egy nap, amikor Jézus az emberekkel beszélgett, odaküldtek hozzá egy törvénytudományozót, hogy tegyen fel neki egy kérdést. Abban bíztak, válaszával bajba keveri magát. Mi volt a kérdés? **Lk 10:25**

A farizeusok biztosak voltak benne, hogy saját rendelkezéseik betartása által elnyerhetik az örök életet. Azt is tudták, hogy Jézus nem engedelmeskedik az ember alkotta törvényeknek. Jézus azonban tudta, hogy törbe akarják csalni, ezért a törvénytudó kérdésére kérdéssel felelt. **26. v.**

A törvénytudó tudta a választ. Nem sorolta fel mind a tíz parancsolatot, de összefoglalta jelentésük lényegét.

27. v.

Helyesen válaszolt, és ezt Jézus meg is mondta neki.

28. v.

A törvénytudó mégis kényelmetlenül érezte magát, hiszen tudta, hogy nem szereti teljes szívéből Istent és a többi embert sem úgy, mint önmagát. Mivel erre még gondolni sem akart, újabb kérdést tett fel Jézusnak. **29. v.**

A farizeusok szerint nem lehetett akárki a felebarátjuk, ezért most tényleg nagyon figyeltek. Biztosra vették, hogy ez a kérdés kifog Jézuson, hiszen Ő mindenkit szeret. Jézus azonban nem szállt vitába velük, inkább elmondott nekik egy nemrégiben megesett, igaz történetet, amiről már minden jelenlévő hallott. Holnap mi is megismerjük.

 ELMÉLKEDÉSRE: *Mi volt a törvénytudó két kérdése? Fontos volt mind a kettő? Te mit felelnél, ha valaki feltenné neked ezt a két kérdést?*

SZERDA

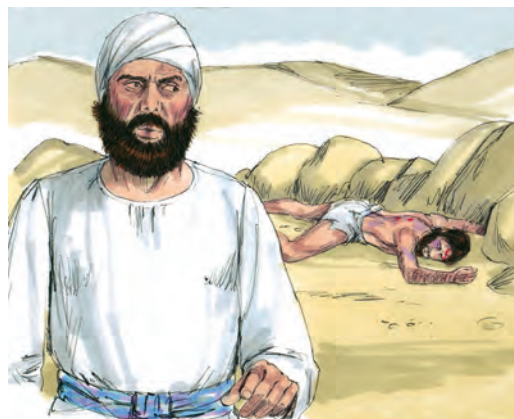
4 Jézus a kérdésre, hogy „De ki az én felebarátom?” egy igaz történet elmesélésével válaszolt, ami a Jeruzsálemből Jerikóba vezető országúton esett meg. Az út egy szakasza rendkívül veszélyes volt, mert összeszűkült a magas sziklák között, amik kiváló búvóhelyül szolgáltak az útonállóknak. A gonosz rablók váratlanul törtek az arra haladó utazókra, kifosztották, megverték, néha még meg is ölték őket. Mindenki figyelmesen hallgatta Jézus történetét, mert mindnyájan hallották a legutóbbi eset hírért. **Lk 10:30**

El tudod képzelni a szegény férfit, amint ott fekszik vérbe fagyva az út mentén? Nagyon helybenhagyták és több sebből vérzett. Talán félig öntudatánál volt, és fájdalmában nyögdécselt. A fosztogatók elvették a pénzét,

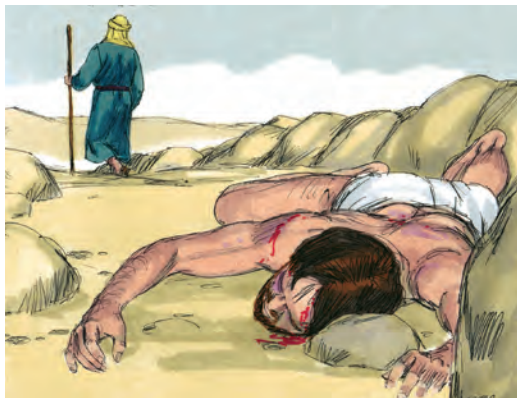
a ruháját, mindenét, ami csak volt.

Egy idő múlva lépteket hallott. Szegény emberben felébredhetett a remény, hogy talán segít rajta valaki. Kinek a lépteit hallotta, és mit tett az illető? **31. v.**

A pap jeruzsálemi templomi szolgálatából igyekezett hazafelé. A papoknak segíteniük kellett az embereken. Ez a pap azonban, ahogy meglátta a vérbe fagyott sebe-

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

sültet, rögtön elfordította a fejét és továbbsietett. Még az út túloldalára is átment, hogy minél továbbra kerüljön tőle.

ELMÉLKEDÉSRE:

Mit éreztél volna a szegény sebesült helyében?

CSÜTÖRTÖK

5 A szerencsétlen, sebesült férfi még mindig az út mentén feküdt.

Egy pap segítségnyújtás nélkül haladt el mellette. De hallgassuk csak, újabb lépések közelednek! Valaki egyre közeledik. A léptek hangja elhalt a férfi mellett. Ó, talán most! De mégsem, a léptek távolodni kezdtek. Kinek a lépteit hallotta a sebesült ezúttal? **Lk 10:32**

A papoknak és a lévítáknak segítőkésznek kellett lenniük. A pap azonban sietve elhaladt a szegény, sebesült férfi mellett. A lévita megállt és közelebből is szemügyre vette, de segíteni nem akart. Miközben sietve távozott, arra gondolt, bárcsak másik úton ment volna, és ne kellett volna a sebesülttel találkoznia.

Addigra a szegény sebesült már nem bízott benne, hogy bárki is segít rajta. Akkor azonban ismét hangokat hallott. Ezúttal nem léptek zaját, hanem egy szamar patájának kopogását a köveken. Ahogy közelebb ért, a hang abbamaradt, majd egy ember lépteit hallotta. Valaki gyengéden megérintette és kedves hangon szólt hozzá. A jóságos ember gondosan ellátta a sérült férfi szörnyű, vágott sebeit, és a saját ruhájába öltöztette.

Ám még ennél is többet tett. Nem hagyta ott az út mentén, hanem szamarára ültette, és elvitte egy fogadóba, ahol majd felgyógyulhat. **33-34. v.**

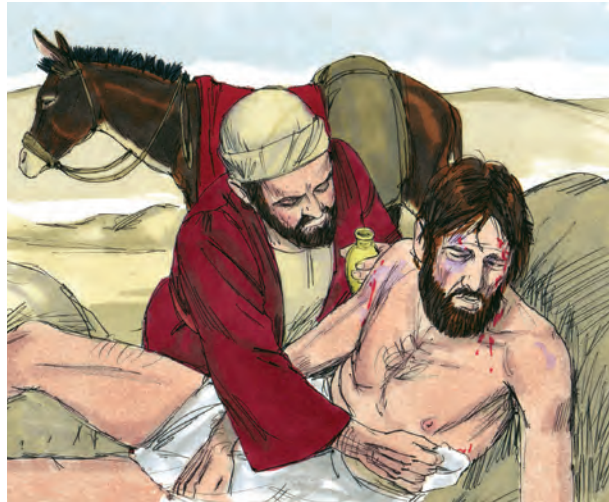
Mivel a szerencsétlen férfitől minden pénzt elloptak, a jóságos ember maga fizetett mindenért. **35. v.**

ELMÉLKEDÉSRE: *A súlyos sebesült ember zsidó volt. A jóságos férfi zsidó volt vagy samaritánus?*

A samáriaiak nem úgy tisztelték Istent, mint a zsidók, ezért a zsidók pogányként kezelték őket is. Mégis, ki volt

az, aki úgy szerette a felebarátját, mint önmagát: a pap, a lévita vagy a jó samaritánus?

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

PÉNTEK

6 A törvénytudó arra kérte Jézust, határozza meg, ki a felebarátunk.

Jézus egy megtörtént eset elmesélésével válaszolta meg a kérdést. Majd megkérdezte a törvénytudótól, hogy szerinte a három közül ki volt a segítségre szoruló, szerencsétlen sebesült férfi felebarátja. **Lk 10:36**

A farizeusok talán nem tudták, mi a törvénytudó véleménye róluk. Nem tartotta helyesnek a viselkedésüket. Kutatta az Írásokat, mert meg akarta ismerni az igazságot. Könnyen rájött, hogy a farizeusok nem tartják be az Írásokat.

A történet hallgatása közben a törvénytudó felismerte, hogy Jézus valóban tudja, mi a helyes és mi a rossz. Azt is tudta, hogy a farizeusok tévednek Jézussal kapcsolatban. Mégsem akarta kimondani a „samaritánus” szót. Hogyan felelt ezért Jézus kérdésére? **37. v.**

Ki a valódi jó samaritánus? Ki az, aki önként meghalt értünk, hogy megmeneküljünk? Ki az, aki mindezt megtette értünk, mert származásától és hitétől függetlenül minden egyes embert szeret az egész világon? Jézus az, a világmindenség királya! Elhagyta mennyei trónját, hogy megmentsen bennünket.

ELMÉLKEDÉSRE: *Az írástudók és a farizeusok biztosak voltak benne, hogy betartják Isten tízparancsolatát. De tényleg megtartották? Hogyan fogunk másokkal bánni, ha megtartjuk a tízparancsolatot? Gyűlöljhetjük a helytelen dolgokat, amiket mások művelnek, de min-*

dig szeretniünk kell azokat, akik elkövetik, és imádkoznunk kell értük. Jézus is pontosan ezt tette.

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Lukács 10:25-37; Jézus élete, 497–505. old.

Sunca körbentazza Perut – 2. rész

Anna Larsen: *Sunca, a misszionárius kutya* című műve alapján
a Pacific Press Publishing Association, Inc. kiadó engedélyével.

A szálloda előtti téren sokan voltak. „Nézzétek, csak, milyen aranyos kutyus! Hogy hívják?” – kérdezték az emberek. „Sunca-nak hívják.” – feleltem. „Gurulj ide, Sunca!” – kiáltottam Suncának, és ő a nézőközönség nagy öröme azonnal többször is átfordult. „Nézzétek, milyen ügyes! A kutya gurul!” – kiáltottak az emberek.

Két karomból karikát formáltam, és így kiáltottam: „Ugorj, Sunca!” Ő pedig ügyesen átugrott karjaim között.

„Figyeljétek, ez a kutya minden trükköt ismer!” A járókelők megálltak és megcsodálták az okos kis kutyust.

„Labdázni is tud – mondtam. – Gyere Sunca, labdázunk!”

Sunca jó sokszor odagurította nekem a labdát, jelezve ezzel, milyen szívesen labdázik. Akkor feléje hajítottam a labdát. Sunca felugrott és orrával ügyesen, pontosan hozzám pattintotta vissza. Újra odadobtam, és Sunca magabiztosan ismét visszahajította nekem. A labda oda-vissza repült a csodálkozó nézőközönség előtt.

„Álljunk körbe!” – mondtam egy ámuló fiatal lánynak.

„Vigyázz, jön!” – kiáltottam Suncának, és ő pontosan tudta, hová kell a labdát továbbítani. Pontosan a lány felé szállt, aki kissé zavartan és csodálkozva, de elkapta.

„Most dobd vissza Suncának!” – mosolyogtam a lánynak.

Már majdnem eldobta, amikor Sunca ráugrott, mintha azt mondaná: „Gyerünk! Folytassuk!”

A lány elengedte a labdát, és Sunca egyenesen a tömeg közepébe hajította az orrával. Majd utánaforakodott az emberek lába között, és orrával bökődve vitte előre a pázsiton a labdát. Izgatottan visító kisfiúk és kislányok követték.

Milyen izgalmas! Gyorsan terjedt a hír: „Egy kiskutya játszik a téren, aki labdázni is tud!”

Nagy tömeg gyűlt össze. Iskolások, fiatalok, de még idősebb hölgyek is bekapcsolódtak a kutyás labdajátékba.

Életükben nem érezték még ilyen jól magukat!

Amikor a játék izgalma a tetőfokára hágott, felálltam az egyik kerti padra, és így kiáltottam: „Figyeljenek, barátaim! – hirtelen az egész tér elcsendesedett. – Figyeljenek! Ma este ingyenes filmvetítést tartunk a városháza előadótermében.”

Az épületre mutatóval folytattam: „Jöjjenek el mindnyájan és szóljanak mindenkinek! Ingyen mozi, este nyolckor a városházán! Sunca is ott lesz.”

Nem volt gyakran ingyenes filmvetítés Huanucoban. Ez olyan izgalmas hír volt, hogy rövidesen a város minden szegletébe eljutott. Suhancok szaladtak fel s alá a város utcáin ezt kiáltozva: „Ma este nyolckor lesz Sunca nagy előadása! Sunca ingyenes filmje ma este!”

Aznap este nyolc órára egyetlen üres hely sem maradt a nagy előadóteremben. Micsoda közönségünk volt! És micsoda összejövetel volt!

Először a természetről, az állatokról és az egészséges életmódról vetítettünk néhány érdekes filmet, majd bemutattuk a „Prófétaság hangja” című gyönyörű, képes bibliai programot. A közönség soraiból sokan feliratkoztak a Bibliai levelező program tanfolyamára.

Sunca is ott volt az összejövetelen. A székem mellett feküdt, és mindenki üdvözölte. Nem igazán értette, miről is szólt ez az egész, de segítsége nagyon hatásos volt a nyilvánosság érdeklődésének felkeltésében.

(Folytatása következik)

Kiegészítő forrásanyag: természeti tanulmányok, tevékenységek, zene, bibliatanulmányok, bibliai memória játék, stb.

My Bible First Copyright © 2015

Telefon: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

A bibliaszövegeket a Károlyi Gáspár bibliafordításból idéztük.

MINDENEKELOTT a BIBLIA

KISISKOLÁSOK – C ÉV
1. negyedév/3. – január 15.

Egy család megosztja otthonát Jézussal

VASÁRNAP

1 Megpróbált Sátán mindent elkövetni, hogy megakadályozza Jézust, hogy megmentsen bennünket a bűn rettenetes hatalmából? Ó, igen! Sátán tudta, hogy ha csak egyetlen egyszer is rá tudja venni Jézust, hogy megszegje a tízparancsolatot, azzal megakadályozná a megmentésünkre felállított csodálatos terv végrehajtását, és mi mindörökre elvesznénk.

Jézus születésétől fogva Sátán minden tőle telhetőt megtett, hogy rávegye Jézust: ne engedelmeskedjen szüleinek, türelmetlen legyen, csodát tegyen önmaga érdekében, és még sokféle egyéb rosszra. Valahogy rá akarta venni Jézust, hogy ne csupán valódi emberi lényként éljen, hanem isteni hatalmát is használja a saját érdekében.

Az emberek nehezen hitték el, hogy Jézus a Messiás, akire oly régóta vártak már. Sátán téves gondolatokat ültetett lelkükbe a Messiás külsejéről és tetteiről. Tudták, hogy Jézus emberi lény, mégis olyan csodatételekre képes, amire csakis Isten. De hogyan is lehet valóban Isten?

A papok és a vallási vezetők úgy döntöttek, szerintük Jézus nem Isten Fia. Még azt is állították, hogy csodatételeit Sátán erejével műveli. **Mt 12:22-24**

Az emberek egy része azonban tanításait hallgatva és lenyűgöző csodáit látva elhitte, hogy Jézus a Messiás. De sokan mégsem hittek benne. Bizonyára elszomorította, hogy még tanítványai közül is kételkedtek páran.

Még saját családjá is kételkedett időnként. Még édesanyja is eltöprengett, vajon helyes-e, hogy fia nem en-

ARANYSZÖVEG

„De egy a szükséges dolog:
és Mária a jobb részt választotta,
mely el nem vétetik őtőle.”
(Lukács 10:42)

gedelmeskedik a rabbik által tanított rendelkezéseknek. Bár Mária tudta, hogy Jézus Isten Fia, mégis annyira másként történt minden, mint ahogyan tanították neki.

Jézus legjobb barátja mennyei Atyja volt. Mivel azonban emberi lény volt, gyakran érezte magányosnak magát. Vágyott rá, hogy olyan emberekkel legyen, akikről tudja, hogy szeretik Őt, hisznek és bíznak benne.

 ELMÉLKEDÉSRE: *Élnek ma is magányos emberek világunkban? Megérti vajon Jézus, mennyire egyedül tudja érezni magát az ember? Ismersz magányos embereket? Hogyan segíthetnél nekik?*

HÉTFŐ

2 Neked van otthonod? Hálás lehetsz, ha van, hiszen világunkban sokaknak nincsen. Miután Jézus elhagyta Názáretet, ahol felnőtt, nem volt számára olyan hely, amit otthonának nevezhetett volna. Így, mivel folyton helyről helyre járt, mindig másokra volt utalva, akik ételmet és éjszakai szállást

adtak neki. Emlékszel, mit mondott Jézus, amikor Júda a tanítványának jelentkezett? **Mt 8:20**

Szinte mindenhol, ahová csak ment, a farizeusok törbe akarták csalni Jézust, hogy olyasmit mondjon, amivel bajba keveri magát. Igazolni akarták letartóztatását és kivégzését, és mentséget találni szörnyű terveikre.

Mégis volt egy otthon, ahol Jézust mindig szívesen látták, és ahol egy időre teljesen megszabadulhatott a kémektől. Egy Bethánia nevű kis faluban állt az a ház, két és fél kilométerre Jeruzsálemtől. Biztos lehetsz benne, ahányszor csak Jézus Jeruzsálemben vagy a közelében járt, alig várta, hogy ebbe az otthonba ellátogasson.

A ház lakói már a legelső találkozásuk óta tudták, hogy Jézus a Messiás, Isten Fia. Szerették és hittek benne. Nem csoda, hogy szeretett velük lenni. Ők is nagyon szerették, ha Jézus velük volt! A ház Lázár, Márta és Mária otthona volt.

 ELMÉLKEDÉSRE: *Mit gondolsz, Jézus megérti azokat, akiknek nincsen saját otthonuk? Hálás vagy, hogy neked van?*

KEDD

3 Mária és Márta nővérek voltak, akik fivérükkel, Lázárral éltek bethániai otthonukban. Mindhárman nagyon szerették Jézust, de különböző módon mutatták ki szeretetüket, mert nagyon különböző természetűek voltak.

Máriának különleges oka volt Jézust szeretni. Mielőtt Jézussal találkozott volna, Sátán csapdájába esett, és helytelen dolgokat művelt. Mikor azonban Jézussal

találkozott, Mária meg akart változni. Tudta, hogy addig helytelenül élt. Könnyű azonban abbahagyni rossz szokásainkat és azt tenni, amiről tudjuk, hogy helyes? Nem, bizony! Csakis Jézus segítségével tudjuk ezt megtenni.

Mária nem járt sikerrel, amikor először próbált felhagyni régi életével. Jézus elszomorodott ettől, de nem szidta meg Máriát, inkább imádkozott érte és bátorította, hogy továbbra is kérje Isten segítségét. A kudarc másodszor is megismétlődött. Sátán nem akarta elengedni Máriát. Isten azonban erősebb Sátánnál, és Jézus nem mondott le Máriáról, aki tovább próbálkozott.

Tudod, hányszor próbálkozott Mária? Hétszer! Jézus egyszer sem róta meg őt, és nem törte le igyekezetét, inkább tovább biztatta. Jézus gyakran sírt imádkozás közben, mert nagyon szerette az embereket. Tudta mekkora szükségük van az Ő segítségére a Sátán elleni küzdelemben. Mária egyszer azt is meghallotta, amint Jézus sírt, miközben róla beszélgetett mennyei Atyjával.

Mária végül győzelmet aratott. Sátán nem tarthatta őt tovább szolgájaként rabságában. Márta és Lázár is nagyon örült. Azt azonban egyedül Jézus tudta, milyen boldog volt Mária.

 ELMÉLKEDÉSRE: *Eszedbe jut olyasmi, amit te is számtalanszor megpróbáltál abbahagyni? Nem könnyű, ugye? De soha ne add fel, hiszen Sátánnak éppen az a célja! Jézus tud segíteni nekünk a győzelem elérésében, ahogyan Máriának is segített. Csak bízzunk Őbenne továbbra is, és ne adjuk fel a próbálkozást! Jézus segítségével te is győzni fogsz! **Róm 8:37***

SZERDA

4 Bár Márta és Mária sokban különböztek egymástól, mindketten nagyon szerették Jézust vendégül látni otthonukban, és mindketten szívesen hallgatták.

Jézus látogatásakor Márta első gondolata valami különleges étel elkészítése volt. Aggódott, hogy minden tökéletes legyen, hiszen drága Jézusuknak semmi sem lehetett túl jó.

Mária első gondolata pedig az öröm volt, hogy megint hallgathatja Jézust. A lábai elé ült, hogy egyetlen szavát se mulassza el.

© sweetpublishing.com. License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Egyszer szokásuk szerint Márta a konyhában sürgö-
lödött, Mária pedig Jézus lábai előtt ült. Márta annyira
elfoglalt volt, hogy alig tudott odafigyelni Jézus mon-
danivalójára. Bosszantotta, hogy Mária csak ül ott és
hallgat, miközben minden munkát neki kell elvégeznie.

Lk 10:38-39

Márta nem örült ennek és nem tartotta igazságos-
nak. Szerinte Máriának is segítenie kellett volna. Minél
többet forgatta ezt a gondolatot a fejében, annál inge-
rültebb lett. Mit tett végül? **40. v.**

 ELMÉLKEDÉSRE: Szerinted is nevetlen volt
egy kicsit Márta, hogy félbeszakított egy ilyen be-
szélgetést? Jogos volt a felháborodása? Mit felel vajon Jézus?
Holnap megtudjuk.

CSÜTÖRTÖK

5 Jézus Lázárék házában tartózkodott, és Mária a
lábai előtt ülve hallgatta őt. Nővére, Márta, na-
gyon ingerült volt. Besietett a szobába, ahol be-
szélgettek, és elpanaszolta Jézusnak, mi bántja.

Jézus megértette, miről beszél Márta. Mária is való-
színűleg zavarba jött, mert igaz volt, amit a nővére mon-
dott, hiszen ő nem segített neki a vendéglátásban. Csak
arra gondolt, hogy Jézus szavaira figyeljen. Elképzelhet-
jük, milyen kedves arckifejezéssel és szereteteli hangon
válaszolt Jézus. **Lk 10:41-42**

Márta bizonyára elcsendesedve tért vissza a kony-
hába. Komolyan elgondolkodhatott azon, amit Jézus-
tól hallott. Tudta, mennyire fontos az étkezés. Jó sza-
kács volt és biztosan nagyon finomakat főzött. Jézus
mégis azt mondta, hogy amit Mária tesz, az fonto-
sabb a főzésnél.

Márta tudta, hogy Jézus mindkettejüket
szereti, és leginkább azért szeret náluk időzni,
mert tudja, hogy ők is szeretik. Nyugodtan,
anélkül beszélhetett, hogy bárki is ki akarta
volna forgatni a szavait. Lázárék nem akar-
ták félremagyarázni mondandóját.

Attól a naptól fogva Mária talán segí-
tőkészebb lett, Márta pedig ugyanolyan
finom, de talán egyszerűbb ételeket készített, ami keve-
sebb időt vett igénybe.

 ELMÉLKEDÉSRE: Számunkra vajon mi a ta-
nulság ebből a történetből?

PÉNTEK

6 Amit tegnapi tanulmányunkban Jézus Mártának
mondott, az számunkra is annyira fontos, hogy
el kell gondolkodnunk rajta.

Először is, olvassuk el ismét Jézus szavait, e heti
aranyzövegünk első részét! **Lk 10:41-42**

Lássuk csak, mi is az a „jobb rész”, amit Mária vá-
lasztott! Mondhatjuk, hogy az, ha időt töltünk Jézus-
sal? Lehet az, hogy a Biblia tanulmányozása által „hall-
gatjuk” szavait, és imádságban, valamint a szombatis-
kolai lecke tanulmányozásával beszélgetünk vele, és
megtanuljuk kívülről az aranyzövegeket?

Melyik a fontosabb, a finom reggeli, vagy az, hogy
minden reggel legyen pár nyugodt, csendes percünk
Jézussal? Mindkettő fontos, ugye? Hogyan juthat időnk
mindegyikre? Segít, ha korábban megyünk aludni, hogy
reggel időben fel tudjunk kelni?

Melyik a fontosabb, a családi áhítat megtartása,
vagy egy kicsit tovább aludni reggel? Talán az esti tévé-
zés, vagy a játék egészen lefekvésig? Hogyan segíthetsz,
hogy legyen családi áhítat otthonotokban?

Mi a fontosabb: időben odaérni a szombatiskola
kezdésére, vagy sokáig aludni?

Mivel járulhatsz hozzá, hogy családot eleget
aludjon, mégis elkészüljete és időben elinduljatok,
hogy odaérjete a szombatiskola kezdésére?

Szükségünk van olyan szorgalmas, segí-
tőkész emberekre, mint Márta? Igen! De az
elfoglalt embereknek is szükségük van min-
den nap a Jézussal töltött időre? Reggel először olyan-
nak kell lennünk, mint Mária, majd a nap folyamán
olyannak, mint Márta.

 ELMÉLKEDÉSRE: Hogyan hasonlíthatunk job-
ban Máriára, és hogyan lehetünk olyanok is, mint
Márta? Szüleid bizonyára tudnak segíteni ebben, és Jézus
is segíteni fog, hiszen mindnyájunknak mindkettőre ha-
sonlítaniunk kell.

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Lukács 10:38-42; Jézus élete, 524–525. old.

Sunca, a labdajátékos – 1. rész

Anna Larsen: *Sunca, a misszionárius kutya* című műve alapján
a Pacific Press Publishing Association, Inc. kiadó engedélyével.

Peru fővárosában, Limában a hátsó udvarunk kerítését egy csaknem két méter magas örökzöld sövény határolta, közvetlenül a pánamerikai országút mentén. A pázsit közepén álló póznáról egy nagy, fényes labda lógott egy kötélén, ami a teraszon át a tetőhöz volt rögzítve.

Amikor vendégeink voltak, a labdát kb. két méter magasra felhúztuk, így Sunca élvezettel böködhetette orrával és harapdálhatta. Barátainkat lenyűgözte Sunca lelkesedése és energiája, ahogy a labdát elrepítette, és pontosan elérte,

amikor visszajött.

Egy napon a nyolcéves Pepe jött hozzánk látogatóba két kishúgával, a hétéves Ritával és a négyéves Luciával. Hallottak már Suncáról, de még soha nem találkoztak vele.

„Ó! – kiáltott fel Pepe az izgalomtól szó szerint remegve, zöld pulóverének ujját huzigálva. – Micsoda kutya!” Ámulva figyelte, ahogy Sunca ide-oda lengette a labdát. Amikor az ő oldalára ért, Pepe megragadta a labdát, de még mielőtt észbe kaphatott volna, Sunca már ott is termett, egyenesen a gyomrának ugrott, majd ellendítette a labdát.

„Hoppá! Majdnem orrba vágott!” – vigyorodott el Pepe és arcára szorított kézzel hátrátanorodott. – Sunca nagyon durván játszik!” Pepe nem-sokára ismét beszállt a játékba. Kishúgai izgatottan tapsoltak, és bátortalanul ők is próbáltak részt venni a mókában.

„Nem játszhatnánk a pózna nélkül? – kérdezte Pepe – Akkor röplabdázhatnánk Suncával.”

„Játszhatnánk – feleltem –, de tudod, Pepe, ha a labda nem lenne kikötve, Sunca áthajíthatná a ke-

rítés fölött, egyenesen az országútra. Az nagyon veszélyes lenne az autósoknak is, meg annak is, aki a labda után menne.”

Egy kicsit később, amikor már mindnyájan a szalonban ültünk, Pepe ezt kérdezte tőlem: „Annie néném (minden kisgyerek nénémnek hívott), hogyan tanítottad meg Suncát erre a sok ügyes mutatványra?” Pepe apró darabokra tördelte a süteményét, és a kis darabokat Suncának adta. A kutya minden falatért felugrott, majd visszaült a helyére. „Hogyan tanítottad meg labdázni?”

Rita ugyanúgy csodálta Suncát, mint a bátyja. A kislány így szólt:

„Sunca a legaranyosabb kutya egész Peruban!

Biztosan nagyon sokba került.”

„Nos, gyerekek – mondtam –, két kérdést is feltettetek nekem: Hol szereztem Suncát és hogyan tanítottam meg ilyen sok kunsztra? Elmesélem nektek, ha nyugodtan ültök és csendben maradtok.”

A kicsi Lucia lábát lógatva ült egy magas széken, Pepe és Rita pedig kényelembe helyezték magukat a szőnyegen. Sunca Pepe lábánál pihent.

(Folytatása következik)

Art: Modified from Harry Baerg

Kiegészítő forrásanyag: természeti tanulmányok, tevékenységek, zene, bibliai tanulmányok, bibliai memória játék, stb.

My Bible First Copyright © 2015

Telefon: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

A bibliaszövegeket a Károlyi Gáspár bibliafordításból idéztük.

MINDENKELOTT a BIBLIA

KISISKOLÁSOK – C ÉV
1. negyedév/4. – január 22.

A fogadás, amiről sokan lemaradtak

VASÁRNAP

1 Egy farizeus meghívta Jézust az otthonába szombatnapon ebédre. Hogy lehet ez? Hiszen a farizeusok gyűlölték! Vajon miért hívta meg egyikük mégis a házába, hogy együtt egyenek? Talán megváltozott a véleményük Róla? Úgy döntöttek végül, hogy hisznek benne? És miért figyelték minden mozdulát olyan árgus szemekkel? **Lk 14:1**

Nos, a válasz az, hogy csapdát akartak állítani Jézusnak. Meghívtak egy beteg embert is, és olyan helyre ültették, hogy Jézus észrevegye. Mit gondolsz, tudta Jézus, mit terveznek a farizeusok? Természetesen tudta!

2. v.

Jézus ránézett a szerencsétlenre. Láta, hogy a beteg egész teste meg van dagadva és fáj. Azt is tudta, mindenki azt figyeli, vajon meggyógyítja-e a beteget szombatnapon. Ha megteszi, azzal vádolhatják, hogy megtörte a szombatot. Jézus ezért egy kérdést tett fel a farizeusoknak. **3. v.**

ARANSZÖVEG

„Aki magát megalázza, felmagasztaltatik.” (Lukács 14:11)

Jézus a válasza várt, de mindenki csendben maradt. Isten törvénye nem azt jelenti, hogy szombatnapon nem segíthetünk embertársainkon, sőt még az állatokon is. Jézus végül meggyógyította a beteget és hazaküldte. Mit kérdezett még a farizeusoktól? **4-6. v.**

 ELMÉLKEDÉSRE: *Miért maradt mindenki csendben? Arra gondoltak szerinted, hogy azonnal a bajba került jószágaik segítségére sietnek szombaton is? Fontosabbak vajon az állatok az emberekénél?*

HÉTFŐ

2 Jézus meggyógyított egy szerencsétlen beteg embert és leállította a farizeusok gonosz terveit. Azzal akarták megvádolni Jézust, hogy a beteg férfi szombatnapon meggyógyításával megrontotta Isten törvényét.

Jézus körül nézett a szobában. Mindegyik törvénytudót és farizeust szeretett. Tudta, hogy bajba akarják Őt keverni, mégis arra vágyott, hogy higgyenek benne és Isten országába kerüljenek. Rá kell döbenniük, hogy szörnyű rossz döntéseket hoznak.

Jézus észrevette, hogy érkezéskor mindegyik vendég önző módon a legjobb helyet igyekezett elfoglalni az asztalnál. Az önzés nagyon rossz dolog,

és még kínossá is válhat. Mi történik, ha magadat fontosnak tartva az egyik legjobb helyre ülsz le az asztalnál, később azonban az ültetésért felelős ember megkér, hogy add át a helyedet egy még jelentősebb vendégnek? **Lk 14:7-9**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Jézus szerint érkezéskor a legjelentéktelenebb helyet kell választanunk. Olyasmit is mondott még, amit mindig észben kell tartanunk. **10-11. v.**

ELMÉLKEDÉSRE: *Meg tudod mondani, mit jelent a 11. vers? Önzők vagyunk? Meg kell kérnie Anyának téged, hogy add át a legkényelmesebb ülőhelyet a vendégeteknek? Előfordult már veled, hogy a legnagyobb falatért nyúltál és rád kellett szólni, hogy várjál? Előfordult már, hogy besietél az ajtón egy felnőtt előtt? Vagy megadtad a jó választ, pedig nem is téged kérdeztek? Természetes dolog magunkat előbbre helyezni másoknál?*

KEDD

3 Azon a szombaton a gazdag farizeus otthonában Jézus segíteni akart azoknak a büszke embereknek. Mindnyájukat szerette, pedig tudta, ők nem szeretik. Mindnyájan ott lehetnének az Ő országában, ha elfogadnák, hogy ki Ő. Ám a farizeusok más Messiásra vágytak, mint Jézus, és egészen másfajta királyságra.

Még azt is észrevette Jézus, hogy farizeus azon a szombaton csak olyan embereket hívott vendégségbe, akiket fontosnak, befolyásosnak tartott. Eszébe sem jutott volna beteg, szegény vagy rászoruló embereket odahívni. Kizárólag azért hívta oda a beteget, akit Jézus meggyógyított, hogy csapdába csalja Jézust. A gazdag, befolyásos emberek csak olyanokat vendégelt meg, aki szintén gazdagok és fontosak voltak, és viszonzni tudták a vendéglátást. Jézus pedig azt mondta a farizeusoknak, hogy ne így cselekedjenek. **Lk 14:12-14**

Minden vendég tudta, hogy Jézus szavai mindnyájuknak szólnak. Azt persze egyikük sem akarta beismerni, hogy önző, és Jézusnak igaza van.

Jézus szavai nagyon kínosan érintették a vendégeket. Úgy vélték, ők teljesen megfelelően cselekszenek. Holnap megtudjuk, mivel terelte gyorsan másra a szót az egyik vendég.

ELMÉLKEDÉSRE: *Előfordult már veled, hogy megpróbáltad elterelni a szót, amikor szüleid olyasmit akartak mondani neked, amit nem szívesen hallottál volna?*

SZERDA

4 Egy szombatnapon Jézus együtt ebédelt egy magas rangú farizeussal és annak gazdag barátaival. Cáfolta a vádjukat, hogy nem tartja meg a szombat törvényét. Most olyan fontos dolgokról beszélt nekik, amit nem akartak meghallgatni. Ezért egyikük megpróbált témát váltani és másra terelni a szót. **Lk 14:15**

Mi lehet jobb annál, minthogy a mennybeli életről beszéljenek? Jézus bizonyára kedvesen rámosolygott a közbeszóló emberre. Igaz volt, amit a férfi mondott, valóban csodálatos a mennyben lenni. Jézus tudta, hogy a teremben ebédelő emberek mind biztosak benne, hogy oda is jutnak. Ám azt is tudta, hogy egy sem kerülhet oda, hacsak el nem fogadják Őt Megváltójuknak. A Messiás országáról szóló elképzeléseiket is meg kell változtatniuk.

A farizeusok úgy hitték, hogy különlegesek, mivel zsidónak születtek. Végül is Isten az ő őseiknek adta a törvényt. S mivel úgy hitték, betartják azt, biztosak voltak benne, hogy Isten országába kerülnek.

A farizeusok azt is vallották, hogy a pogányok, mint például a samaritánusok, nem kerülhetnek Isten országába. Ráadásul úgy gondolták, hogy a pogányok majd kívülről, vágyakozva fogják figyelni Isten népét.

Jézus szerette volna megváltoztatni a farizeusok téves gondolkodásmódját. Történeteit mindig mindenki nagy figyelemmel hallgatta. Most is elcsendesedett a terem, amikor belekezdett egybe.

ELMÉLKEDÉSRE: *Az volt Isten terve, hogy a zsidó nép lesz a kiválasztott népe? Igen. Mondta vajon azt is, hogy kizárólag ők mene-*

külnek meg? Nem! Mit mond a **Jn 3:16** igever? Melyik két szóból tudhatjuk, hogy Isten mindenkit szeret?

CSÜTÖRTÖK

5 A farizeus szombatnapi ebédjén az egyik vendég épp az imént mondta, hogy milyen csodálatos lesz majd a mennyben. Jézus tudta, hogy a vendégek mindegyike azt hiszi, egyedül a zsidók jutnak majd Isten országába. Ezért elmondott nekik egy történetet, amivel bebizonyította, hogy tévednek. **Lk 14: 16-17**

Jézus történetében egy gazdag ember sok vendéget hívott egy különleges vacsorára. Amikor elkészült a lakoma, a szolgálja elment és szólt a meghívottaknak, hogy ideje indulniuk. Hogy meglepődhetett, amikor a meghívottak mindegyike kibúvókat keresett! Mivel mentették ki magukat? **18-20. v.**

Milyen hálátlanok és gorombák voltak azok az emberek, és milyen ostoba kifogásokkal éltek! Az egyik férfi földet vett. Nem tudta volna máskor megnézni? Egy másik éppen akkor nősült. A felesége nem mehetett volna vele a vacsorára? Egyik kifogás sem a valódi ok volt, csupán mentegetőzés.

Nem csoda, hogy a gazdag embert feldúlta a visszatérő szolga beszámolója. A vacsora sokba került. Gondosan megterveztek, megszerveztek mindent, és az étel már csak a feltalálásra várt.

Most akkor ki fogja elfogyasztani? A gazda úgy döntött, nem vesztet kárba az elkészített vacsora.

 ELMÉLKEDÉSRE: Mi a véleményed a meghívottakról?

PÉNTEK

6 Mit tett a gazda, miután szolgálja beszámolt neki a vacsorájára meghívottak kifogásairól? **Lk 14: 21-22**

És még mindig maradt üres hely az asztalnál! A gazda azt akarta, hogy minél többen részesüljenek a finom vacsorából. Mire utasította ezért a szolgálját? **23. v.**

A jóságos házigazda azt akarta, hogy vendégei szíves vendéglátásban részesüljenek. Nem akarta, hogy szégyenkezniük kelljen nem megfelelő származásuk vagy ruházatuk miatt. Bizonyára nagyon örült, amikor látta, hogy az asztaloknál minden hely foglalt, és a vendégek örömmel fogyasztják a finom ételt.

Akiket először hívott, azok természetesen nem részesülhettek a nagyszerű lakomából. Most már túl késő volt, elszalasztották a lehetőséget. Mások töltötték be a helyüket. **24. v.**

Jézus tudatni akarta a vallási vezetőkkel, hogy Isten egy pompás vacsoránál sokkal nagyszerűbbet ígért.

A bárányáldozatok jelentése az volt, hogy Isten megtartja ígétét, elküldi Fiát, Isten igaz Bárányát, hogy meghaljon értük. Választhatják azt, hogy Isten csodálatos királyságában szeretnének élni.

Isten Fia most eljött. Ám az emberek nagy része, ahogy Jézus történetében is, mindenféle kifogásokat talált arra, miért nem fogadja el Jézus meghívását „a Bárány menyegzőjének vacsorájára” **Jel 19:7-9**

Jézus a Bárány, menyegzője pedig hűséges népével való egyesülése. A menyegzői vacsora az új Jeruzsálemben lesz a mennyben.

Akik elutasítják Őt mint Isten igaz Bárányát, nem vehetnek részt a Bárány menyegzőjének vacsoráján. Milyen szomorú!

 ELMÉLKEDÉSRE: Jézus rövidesen visszajön, és addigra minden egyes ember meghozza a döntést, hogy ott szeretne-e lenni Isten országában. Ha minden nap Jézus mellett döntünk, akkor nemsokára ott lehetünk Vele a „Bárány menyegzőjének vacsoráján.”

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Lukács 14:1-24; *Krisztus példázatai*, 219–237. old.

Sunca, a labdajátékos – 2. rész

Anna Larsen: *Sunca, a misszionárius kutya* című műve alapján
a Pacific Press Publishing Association, Inc. kiadó engedélyével.

Sunca egészen kicsi kölyökkutya kora óta velünk van – fogtam bele. – Ezért tudtuk ilyen sok mindenre megtanítani. Mamája nagyon helyes kutya volt. Cassidy-éknél, a barátainknál jártunk látogatóban, amikor megismertük. Hazafelé ezt kérdeztem a férjemtől: »Ugye, milyen helyes kis kutya?«

„Igen, tényleg az, pont olyan kutya, amilyenre mindig is vágytam” – felelte.

„Gyerekek, látnotok kellett volna Sunca mamáját! Tündéri volt huncut, kerek pofácskájával és hosszan lelógó pofaszőrével.”

„Pont, mint Sunca!” – kiáltotta érdeklődéstől csillogó szemmel Pepe.

„És hogy hívták?” – kérdezte Rita.

„Bonnie volt a neve, ami nagyon illett rá, mert valóban gyönyörű volt” – feleltem.

„Szóval, nagyon örültünk, hogy Cassidy-ék a szomszédban laktak. Olyan kedves emberek voltak. Mindig szívesen beszélgettek a hit dolgairól, érdekelték őket a Biblia igazságai. Egy napon azonban bejelentették, hogy el kell hagyniuk Perut, és visszatérnek az Egyesült Államokba. Éppen a nappalijukban ültünk, és Bonnie éppen mellettem volt. »És vele mi lesz?«” – kérdeztem.

Na, mit gondoltok, mit válaszolt Cassidy aszszony?

Rita gyorsan rávágta: „Azt mondta, hogy eladja nektek Bonniét.”

„Nem – feleltem –, ennél jobbat mondott. Azt mondta, Bonnie a miénk lehet. Mit szóltok hozzá? Megkaptam azt a szépséges, drága kutyust, csak úgy ingyen!”

„És megígérted, hogy jó bánsz majd vele, ugye?” – kérdezte Pepe.

„Na, abban biztos lehetsz! Hiszen álmaim kutyája volt! Egészen haláláig szerettem és gondoskodtam róla.”

Kis szünetet tartottam, a gyerekek szomorúnak tűntek.

„Tehát Bonnie volt Sunca mamája. Bizonyára szépséges volt, mert Sunca is nagyon helyes kutyus” – mondta Rita.

Úgy tűnt, Sunca érti, hogy róla beszélünk, mert felkelt és a fülét hegyezte.

„Igen, így került hozzánk Sunca. De hadd térjek vissza egy kicsit az időben!

Elmondom, mi történt másnap, miután hazavittük Bonniét.

Amikor hazavittük, Bonnie egyértelműen kimutatta, hogy nem szeret nálunk lenni, pedig mi mindent megtettünk, hogy érezze, mennyire örülünk neki. Cassidy-éket vártuk vendégségbe, hogy nálunk töltsék utolsó perui estéjüket.

Vacsorafőzés közben egyszer csak észrevettem, hogy Bonnie eltűnt.”

„Eltűnt?!” – kiáltott fel kórusba három kis hallgatóm.

„Igen, sehol sem találtuk. Valahogy kiszökhettek és eltűnt. Ó, milyen szörnyű volt!

Egyre csak szólítottam, hívogattam. Kiszaladtam az utcára, körbejártam a háztömböt, de Bonnie sehol sem volt. Az étel odaégett, és amikor a férjem Cassidy-ékkel együtt autóval megérkezett, könnyek között talált. Mit is tehettünk volna? Ezek a kedves emberek nekem adták gyönyörű kutyusukat, én pedig már el is veszítettem! Vendégeinkkel együtt ismét Bonnie keresésére indultunk. Ők is ugyanúgy aggódtak érte, mint mi. Férjem autóval is körbejárta a környéket. Alig ettünk valamit vacsorára aznap, de Bonnie iránti szeretetünk még szorosabbra fűzte barátságunkat. Közösén és magunkban is imádkoztunk. Elhiszitek gyerekek, hogy imádságban kérhetjük Isten segítségét egy elveszett kutyus miatt, és más hasonló ügyekben is?”

„Igen! Isten szereti az állatkákat!” – kiáltott fel a kis Lucia.

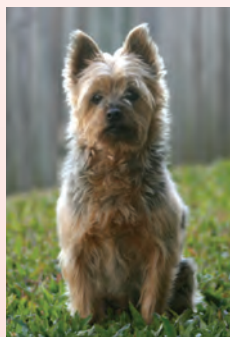
„Igen, és meghallgatja imádságunkat. Másnap hajnalban, még sötétben, a férjem ismét Bonnie keresésére indult.”

„És meg is találta!” – Pepe nem bírta ki, hogy közbe ne vágjon.

„Úgy van! Ráhibáztál, Pepe! A bejárati ajtónkhoz vezető lépcső tetején ült csuromvizesen, szutykosan és a hidegtől didegelve.”

„Biztos nagyon örültetek, amikor a férjed visszahozta Bonniét!”

„Jól mondd, Lucia! Mindnyáján nagyon boldogok és hálásak voltunk Istennek. Most viszont van egy kis dolgom a konyhában. Ti pedig gyerekek, menjetek és játszatok még Suncával! De ne felejtsetek: a labdát nem szabad a kötélről levenni! És az utcára se menjetek ki!” *(Folytatása következik)*

Kiegészítő forrásanyag: természeti tanulmányok, tevékenységek, zene, bibliatanulmányok, bibliai memória játék, stb.

My Bible First Copyright © 2015

Telefon: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

A bibliaszövegeket a Károlyi Gáspár bibliafordításból idéztük.

MINDENKEELŐTT a BIBLIA

KISISKOLÁSOK – C ÉV
1. negyedév/5. – január 29.

Megtalálni, ami elveszett

VASÁRNAP

1 A farizeusok és írástudók nem értették Jézus sok cselekedetét. Ők nem akartak olyanokkal időzni, akiket bűnösöknek tartottak. Kíváncsiak voltak, vajon miért akar Jézus a bűnösökkel együtt lenni? Láthatták, hogy együtt eszik velük, segít rajtuk és szereti őket. **Lk 15:1-2**

Mint általában, Jézus most is tudta, mi jár az emberek fejében. Azt kívánta, bár csak valahogy jobban megértenék, mennyire fontos minden egyes ember Isten számára. Arra is vágyott, hogy ráébredjenek, mennyire szükségük van az Ő segítségére. Nem voltak ennek tudatában, mert túl büszkék és nagyobb bűnösök voltak, mint azok, akikkel Jézus oly sok időt töltött.

A példázat különleges jelentésű történet. Jézus sok példázatot mondott hallgatóinak. Múlt heti történetünk a különleges vacsoráról szintén egy példázat volt. Azt mutatta be, mennyire szereti Isten a bűnösöket. Megérthettük belőle, hogy akik úgy gondolják, nem bűnösök, azok olyanok, mint akik kifogásokat kerestek. Nem lesznek ott Isten országában. A történet hallatán néhányan megalázták magukat és elfogadták Jézust, de a többségük nem. Továbbra is szerette őket Jézus? Szerette volna, hogy megváltozzanak és az Ő országába juthassanak? Természetesen, igen!

Ezért egy újabb példázatot mondott nekik, ezúttal egy bárányról. Jézus hallgatósága között több pásztor is volt, másoknak pedig saját birkáik is voltak. A történet, amit Jézus elmondott a népnek, egy elveszett bárányról szólt. **3-4. v.**

ARANYSZÖVEG

„Örvendezés van az Isten angyalainak színe előtt egy bűnös ember megtérésén.” (Lukács 15:10)

ELMÉLKEDÉSRE: A pásztorok éjszakára karámba terelték nyájukat. Hány báránya volt a Jézus történetében szereplő pásztornak? Te aggódtál volna a juhász helyében, ha csak egyetlen báránynod is elveszett volna?

HÉTFŐ

2 A történetünkben szereplő pásztor egy este a szűk karámajtón terelte befelé a bárányait, és számolta őket. Már 96-nál tartott, majd 97, 98, 99. És itt megállt. Száznak kellett volna lennie. Talán hiányzik egy? Vagy esetleg kihagyott egyet? Ezért újra megszámolta őket, de megint csak 99 volt a végeredmény. Most már biztos volt benne, hogy egy bárány hiányzik. Vajon hol lehet, és mi történhetett vele? Biztosan elkóborolt a nyájtól. A pásztor tudta, hogy ha így történt, akkor mostanra már a bárány is észrevette, hogy eltévedt, és bizonyára nagyon fél. Azt is tudta, hogy a barika magától soha nem lesz képes hazatalálni az akolba.

Az elveszett bárány talán fennakadt egy tüskés bokor ágain, esetleg gödörbe vagy árokba zuhant, ahonnan nem tud kimászni. Ami még rosszabb, talán vadállatok ragadták el.

A pásztor fáradt volt. Már besötétedett, és talán viharosra fordult az idő. Ám ő mindezekkel nem törődött. Meg kell találnia elveszett bárányát! Így fogta lámpását, és 99 bárányát a karámban hagyva kiment a sötét, hideg éjszakába az egyetlen, elveszett bárány keresésére. **Lk 15:4** Menet közben folyton szolongatta barikáját, de hiába fülelt, semmilyen bégetés nem érkezett válaszul.

 ELMÉLKEDÉSRE: Sajnálod az elveszett bárányt? Miért? A pásztort is sajnálod? Őt miért?

KEDD

Mit csinált a pásztor Jézus történetében? Nappal volt még? **Lk 15:4**

3 A pásztor egyre csak járta a vidéket. Alig látott valamit. Tüskés bokor karcolta véresre a karját. Lábát is felsértették a kövek a sziklás, meredek úton. Mégis tovább szolongatta elveszett bárányát és fülelt. Ha viharos volt az idő, akkor bizony át is ázott és fázott.

Egyszer csak hirtelen megállt. Mi volt az a nesz? Igen! Újra hallotta. Nagyon halkan, de a pásztor biztos volt benne, hogy a juhocska meghallotta, és próbál válaszolni neki. Újra szólította a bárányt.

A pásztor most már biztos volt benne, hogy báránya megsérült. Fáradtságáról megfélelkezve sietett tovább a gyenge hangocska felé. Végre megtalálta!

Mit gondolsz, mit csinált ezután? Megszidta vajon? Pásztorbotjával maga előtt terelve vezette haza? Ó, nem! Gyöngéden felemelte szegény ijedt kis bárányt és szeretettel magához ölelte. Majd amilyen kényelmesen csak tudta, a vállára fektette és úgy vitte hazáig, a karámba. **5. v.**

A pásztor elmesélte szomszédainak és minden barátjának, mi történt. Mindnyájan nagyon örültek. **6. v.**

A farizeusoknak és barátaiknak ugyanaz lett volna a dolguk, hogy amint a jó pásztor, ők is segítsenek az elkóborolt embereknek Istenhez visszatalálni. Ezt tették vajon? Nem. Ők csak magukra gondoltak. Úgy gondolták, hogy ha Jézus lenne valóban a Messiás, nem fecsérelné idejét a bűnösökre. Ő azonban ezzel a történettel is arra figyelmeztette őket, hogy szerető mennyei Atyánknak minden bűnös nagyon fontos. Bűnösök voltak a farizeusok is? Természetesen, igen! **Róm 3:23**

Mivel fejezte be Jézus a történetet? **Lk 15:7**

 ELMÉLKEDÉSRE: A farizeusok ugyanolyan elveszettek voltak, mint mindnyájan lennénk, ha Jézus nem jött volna el, hogy megmentsen bennünket – csak ők nem tudtak róla. Élnek ma is ilyen emberek a világon? Hogyan tudunk segíteni nekik? Hogyan kerülhetjük el, hogy mi is olyanok legyünk, mint ők?

SZERDA

1 Gondoljunk

4 csak bele, a sok millió világ közül, melyeket Jézus teremtett, a miénk az egyetlen, ami Sátánnak engedve elveszett, mint a pásztor egyetlen báránya. Isten azonban annyira szeret bennünket, hogy Jézus eljött megmenteni ezt a világot, ahogyan a jó pásztor is megkereste elveszett bárányát. Jézus akkor is megtette volna ezt, ha csak egyetlen ember lett volna, aki Sátánnak engedett. Valóban Ő a mi jó pásztorkunk.

Ugyanolyan elveszettek voltak a farizeusok, mint azok, akiket bűnösöknek neveztek? A bűnösök tudták, hogy segítségre van szükségük, a farizeusok viszont biztosak voltak benne, hogy ők nem bűnösök. Honnan tudjuk, hogy mindnyájan bűnösök vagyunk? Olvassuk el újra: **Róm 3:23!**

Elveszett lenne minden földön élt ember, ha Jézus nem jött volna el a megmentésünkre? Igen, mert mindnyájan követtünk el bűnöket.

Ezért tehát mind a farizeusok, mind az általuk annak nevezettek bűnösök. Mindnyájan elvesztek volna, hacsak nem döntenek úgy, hogy elfogadják: Jézus az egyetlen, aki meg tudja menteni őket.

 ELMÉLKEDÉSRE: Sokan hallgatták Jézus történetét. Kik voltak azok, akik megértették, hogy szükségük van Jézus segítségére: az úgynevezett bűnösök vagy a farizeusok? Kit szeretett Jézus: a bűnösöket, a farizeusokat vagy mindenkit?

CSÜTÖRTÖK

 Az elveszett bárány története után Jézus valami más elveszett dologról is beszélt hallgatóságának. **5** Olvassuk el a történetet! **Lk 15:8-10**

A történetbeli asszony valószínűleg szegény volt. A pénzdarab, amit elveszített, nem közönséges pénz volt. Az édesanyjától kapta őket, amikor férjhez ment. Már régiek lehettek. Édesanyja az ő édesanyjától kapta őket, és az asszony is továbbadja majd a kislányainak, ha férjhez mennek.

Képzelheted, milyen gondosan vigyázott rájuk az asszony! Szörnyű lett volna, ha csak egy is eltűnik belőlük. De most pontosan ez történt.

A szegények házában gyakran még ablak sem volt, ezért bent mindig szinte teljesen sötét volt. Egy nap az asszony elővette drága érméit, ahogy máskor is szokta. Megszámolta őket: egy, kettő, három, négy, öt, hat, hét, nyolc, kilenc. Csak nem hiányzik egy? Figyelmesen, újra megszámolta őket. Valóban csak kilenc darab volt.

Az asszony bizonyára nagyon elszomorodott. Eltűnt az egyik, számára nagyon értékes pénzérme. Vajon hol lehet? Ó, mennyire bízott benne, hogy nem lopták el! Gyorsan gyertyát gyújtott, majd óvatosan söpörni kezdett. A padló valószínűleg piszkos volt, talán szalma fedte. Szőnyeg bizonyára nem is volt. Vajon megtalálja elveszett pénzértéjét?

 ELMÉLKEDÉSRE: El tudod képzelni, mit érezhetett az asszony? Talán sírva folytatta a seprést. Miért volt annyira fontos számára az a pénzdarab?

PÉNTEK

 A tegnapi történetünkben szereplő asszony nagyon aggodott? Miért? **6** Gondosan felseperte a padlót a pénzérme után

kutatva. Mindent elmozdított a szobában, minden sarokba benézett. Alaposan átnézett minden szemétkupacot, hátha közéjük keveredett. És egyszer csak megtalálta!

A boldog asszony azonnal ki-szedte, óvatosan megtisztogatta és fényesre dörzsölte. Majd kiszaladt és örömmel kiáltotta: „Megtaláltam! Megtaláltam!”

A szomszédai is nagyon sajnálták az asszonyt, hiszen ők is szörnyen érezték volna magukat, ha velük történik ugyanez. Az asszony örömkáltásait hallva mind odaszaladtak, hogy lássák a megtalált pénzdarabot. Mindnyájan együtt örültek vele.

Biztos lehetsz benne, hogy Jézus hallgatóságában minden asszony örült, hogy ilyen jól végződött a történet. Jézus ezután olyasmit mondott, ami nagyon hasonlított arra, amit az elveszett bárány története után szólt. Mi volt az? **Lk 15:10**

A farizeusok értették, mire gondolt Jézus: Isten szereti azokat az embereket, akiket ők bűnösöknek tartanak. Többségük azonban még most sem akarta ezt elhinni. Hogyan is szerethetné Isten az olyan embereket?

Azt sem akarták továbbra sem elhinni, hogy Jézus a Messiás. Nem hittek el, hogy csupán az Ő elfogadása által juthatnak Isten országába. Továbbra is téves elképzeléseik voltak a Messiásról és Isten országáról.

Azt sem akarták továbbra sem elhinni, hogy Jézus a Messiás. Nem hittek el, hogy csupán az Ő elfogadása által juthatnak Isten országába. Továbbra is téves elképzeléseik voltak a Messiásról és Isten országáról.

 ELMÉLKEDÉSRE: Azt szeretné Jézus, hogy mindenki ott legyen az Ő országában? Hogyan juthatunk oda? A tőle kapott erő által képesek lehetünk szeretni Őt, bízni benne és engedelmeskedni neki, függetlenül attól, hogy mások mit tesznek vagy mondanak.

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Lukács 15:1-10; *Krisztus példázatai*, 185–197. old.

Sunca, a labdajátékos – 3. rész

Anna Larsen: *Sunca, a misszionárius kutya* című műve alapján
a Pacific Press Publishing Association, Inc. kiadó engedélyével.

Nem tudom, mennyi idő telhetett el, mert konyhai munkám lekötötte a figyelmet. Váratlanul autógumik szörnyű csikorgását hallottam, és egy másodperc múlva Rita szaladt be a konyhába. – Anna néni! Sunca kiszaladt! – kiáltotta a kislány. – Sunca és Pepe kint vannak az utcán!

A bejárati ajtóhoz siettem, majd ki az országútra. Elborzadva láttam, hogy Sunca holtan fekszik az úttest közepén, a robogó autók között. Az út túloldalán egy férfi kiszállt autójából, egyik lábánál fogva felemelte Suncát, és az autópályán keresztül felém indult vele. Mögötte Pepe, a ruháját porolgatva.

– Miért ilyen kegyetlen módon hozza a kutyámat? – kérdeztem a férfit.

– Kegyetlen? Hiszen a kutya megdöglött! – ezzel a lábam elé dobta Suncát. Én pedig felemeltem és gyöngéden a karomba zártam a kis állatot.

– Nem kellene engednie a kutyáját szabadon futkározni az országúton! – kiabált a férfi. – És te, bolond fiú! Majdnem elütöttelek! Soha többé ne szaladj ki az útra!

Pepe szégyenében a cipőjét bámulta. Én nem szidtam le, hanem vállát átkarolva magamhoz húztam.

– Nagyon sajnálom! – mondtam az embernek. – Köszönöm, hogy megmentette a fiú életét!

Szomorú kis csoportunk körbeállta Suncát, akit az egyik kerti székre fektettem az udvarban.

– Pepe levette a labdát a kötélről – magyarázta Rita. – Suncával játszottunk, és ő egyszer olyan erősen fellendítette a labdát, hogy átrepült a kerítés fölött. A kutya azonnal átfurakodott a bokrok között és kiment az útra a labda után. – Rita a bokrok között tátongó lyukra mutatott. – És most Sunca halott – tette hozzá könnyek között.

Pepe még mindig a földet bámulta. Még mindig nem szólt egy szót sem, csak idegesen babrált kis kezével, és időnként szétkente a könnyeket maszatos arcán. Semmit sem kellett neki mondanom, saját bőrén érezte szófogadatlanságának rettenetes következményeit. A kis Lucia is zokogva állt ott.

Az első sokk elmúltával én is sírva fakadtam. Sunca fejének egyik oldala súlyosan megsérült. Láthatóan a fejét ütötte meg erősen az autó. Megsimogattam a kis testet. – Szegény kicsi Suncám! Olyan kedves voltál – sóhajtottam.

– Micsoda? – Újra éreztem valamit. – Sunca szíve dobog! – kiáltottam fel. – Ver a szíve! – kiáltottam ismét könnyeim át. – Sunca nem halt meg!

– Köszönöm Istenem! – suttogtam, és szívemből imádság szállt Hozzá a kis kutya gyógyulásáért. Aggódva szölongatuk: – Sunca! Sunca! – nagy örömeinkre kinyitotta a szemét, majd megcsóválta zömök farkát is.

A gyerekek ujjongtak. – Sunca vive (él)! – kiáltozták.

Sunca nemsokára ismét elalélt, mozdulatlanul feküdt, mintha halott volna. Beletelt még egy hosszú, hosszú órába, míg ismét magához tért. Amikor meghallotta, hogy férjem hazaért, az üdvözlésére indult. De csak forgott egyhelyben, aztán ismét összeesett.

– Helyre fog jönni egy idő után – mondta a férjem. – Nagyon nagy ütest kaphatott.

Istennek hála, Sunca néhány nap múlva teljesen meggyógyult. Fontos leckét tanult meg ilyen nehéz módon. Soha többé nem kellett figyelmeztetnünk, hogy ne menjen ki az országútra. Attól kezdve mindig nagyon óvatos volt. Biztos vagyok abban is, hogy három kis barátunk soha nem felejtette el a napot, amikor Sunca majdnem meghalt. És a leckét sem, amit az engedelmességről tanultak.

(Folytatása következik)

Kiegészítő forrásanyag: természeti tanulmányok, tevékenységek, zene, bibliai tanulmányok, bibliai memória játékok, stb.

My Bible First Copyright © 2015

Telefon: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • E-mail: sales@mybiblefirst.org

A bibliaszövegeket a Károlyi Gáspár bibliafordításból idéztük.

MINDENEKELŐTT a BIBLIA

KISISKOLÁSOK – C ÉV
1. negyedév/6. – február 5.

A két elveszett fiú

VASÁRNAP

1 Szoktál olyan játékokban részt venni, ahol tételt kell választani? Általában az egyik oldal nyer, a másik pedig veszít. Tegyük fel, hogy egy labdajátékban a vesztes térfélen játszol. Ha valaki megkérdezné, győztetek-e, azt felelnéd: „Nem, veszítettünk.” Ami azt jelenti, hogy nem nyertétek meg a játékot.

Tudjuk, hogy mindnyájan az egyik vagy a másik oldal mellett döntünk a Sátán és Jézus között folyó szörnyű küzdelemben. Ki fog győzni? Jézus! Sátán pedig veszít, és akik az ő oldalára álltak, szintén elvesznek. Nem lesznek ott a mennyben, mert rossz vezetőt választottak.

Jézus a népnek mondott történeteivel azt akarta megértetni, milyen is elveszettnek lenni. Elmondta, hogy mindnyájunkat szeret, és azt akarja, hogy biztonságban legyünk az Ő országában. Ha az Ő oldalán állunk, győzni fogunk.

Sok ember olyan, mint a Jézus történetében szereplő elveszett bárány. Tudják, hogy elveszettek, de gyámoltalanok. Saját erejükből nem tudnak ellenállni Sátán kísértéseinek. Ahogyan mi sem tudunk. Mindnyájunknak szükségünk van Jézusra, a jó pásztorra, hogy segítsen nekünk.

Mások olyanok, mint az elveszett drachma, ami nem is tudta, hogy elveszett, vagy egyáltalán fontos valakinek. De Jézusnak mi mindnyájan fontosak vagyunk és Ő mindnyájunkat meg akar őrízni. Ő megbocsátja bűneinket, és segít nekünk olyanná válni, mint Ő.

Jézus két példázattal is bemutatta, Isten mennyire szereti a bűnösöket. Ezek a történetek bizonyítják,

ARANYSZÖVEG

„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól.” (1János 1:9)

mennyire örül, ha az emberek megbánják bűneiket és engedik, hogy segítsen rajtuk. Mit mondott Jézus mindegyik történet végén? **Lk 15:7,10**

ELMÉLKEDÉSRE: Létezik bárki, aki olyan sok rossz dolgot követett el, hogy Jézus ne tudna segíteni megváltozni, ha valóban kéri az Ő segítségét? Nem, nem létezik.

HÉTFŐ

2 Jézus még egy példázatot mondott az elveszett állapotról. Ez a történet két fivérrel és jóságos apjukról szólt. **Lk 15:11**

A két fiú nagyon különbözött egymástól. Az idősebbik mindig engedelmes és megbízható volt. Nem fecseglte el az idejét, nem feleselt, nem zúgolódott vagy panaszkodott. Apjának valószínűleg nem kellett őt figyelmeztetnie a házimunka elvégzésére. Felnőve pedig sokat dolgozott, segített apja földjének művelésében.

A fiatalabbik fiú éppen az ellenkezője volt. Önző volt, zúgolódott és panaszkodott, ha apja nem engedte, hogy azt tegye, amihez kedve van. Az hitte, apja nem akarja, hogy jól érezze magát. Úgy tűnt neki, mintha mindig meg akarná mondani neki, hogy mit tegyen, vagy mit ne tegyen.

Ahogy felnőtt, csak arra vágyott, hogy elkerülhesen otthonról. Akkor élvezhetné az életet, és azt tehetne, amit csak akar. Ám mivel nem volt pénze, nem tehetette ezt. Sok pénzre lett volna szüksége az élvezetekhez, amikre vágyott.

Az önző fiúnak akkor támadt ötlete. Tudta, hogy apjuk halála után minden pénzét és vagyonát elosztják majd a bátyja és öközötte. Talán az apja nem bánja, ha már a halála előtt megkapja a maga részét. Akkor elhagyhatja otthonát és kedvére élhet. Végül vette a bártorságot, és elmondta ötletét az apjának.

 ELMÉLKEDÉSRE: *Mi a véleményed a fiatalabbik fiúról? És a bátyjától?*

KEDD

3 Mit gondolsz, elszomorodott a történetünkben szereplő apa? Mindkét fiát szerette, de most lát szott, hogy a fiatalabb fiú nem szereti őt, pedig minden jót megkapott. Hiszen az apa tudta, mi az, ami végül boldoggá teszi gyermekeit, és mi az, ami nem. Ezért megpróbálta megmutatni nekik, hogy mi a jó, és mi a rossz. A fiú azonban ragaszkodott hozzá, hogy a saját útját járja. Mit tett végül az apa? **Lk 15:12**

Mit gondolsz, örült a fiatalabb fiú? Igen, nagyon. Most majd teljesen szabad lesz. Bizonyára mosolyogva csomagolt össze és intett búcsút mindenkinek. Végre szabad volt! Mostantól azt tehet, amit csak akar!

Mit gondolsz, szomorkodott az idősebbik fiú, hogy távozik az öccse? Nem valószínű. Nem tetszett neki, hogy az apja lusta öccsének adta azt a sok pénzt, de nem panaszkodott miatta. Tudta, hogy végül ő is megkapja majd a részét. És mivel keményen dolgozik, meg is érdemli majd.

A szomorú édesapa megpróbálta meggyőzni kisebbik fiát, hogy szörnyű hibát követ el. Ám a fiú már elég idős volt az önálló döntéshoz. Az apa szemét könnyek lepték el, ahogy az úton távolodó fiát figyelte. Egészen addig állt ott, amíg csak fia alakját láthatta, aztán lassan visszament a házba. Remélte, még időben rá-

jön, mennyire gonosz és kegyetlen Sátán. Ha nem, akkor drága gyermeke elveszik. Mit gondolsz, az apa várja és imádkozik majd érte, akármilyen régen ment is el?

A fiú egy távoli városba költözött. Nem akarta, hogy bárki is kövesse, hogy semmi se rontsa el a szórakozását.

Amikor más, élvezeteket kedvelő emberek rájöttek, hogy a fiúnak sok pénze van, mind a barátai lettek. Legalábbis úgy tettek, mintha a barátai lennének, és segítettek elszórni a pénzét. Olyan sok kellemes dolgot tudtak együtt csinálni!

 ELMÉLKEDÉSRE: *Igazat szól Sátán arról, hogy mi tesz minket boldoggá? Eszedbe jut olyasmi, amiről azt hitted, hogy boldoggá tenne, de a szüleid szerint nem lenne jó, ha megkapnád?*

SZERDA

4 A történetünkben szereplő fiú hosszú ideig elhittette magával, hogy élvezi az életet. De belül érezte, hogy helytelenül él. Időnként talán eszébe jutott az otthona és édesapja. Ám még több bolondság elkövetésével megpróbált elfeledkezni róluk. **Lk 15:13**

Aztán olyasmi történt, amit nem várt volna. Rádöbent, hogy eltékozolta az összes pénzt, amit apjától kapott.

Azt remélte, hogy a barátai talán segítenek rajta. Végül is nagyon sok pénzt költött rájuk. Hamar rá kellett azonban jönnie, hogy a pénzével együtt a barátai is elfogyatkoztak. Csupán a pénzére volt szükségük, hogy jól érezzék magukat. Ám amikor rajtuk lett volna a sor, hogy segítsenek, már egyáltalán nem érdekelte őket. Ezután újabb rossz dolog történt. **14. v.**

Talán néhány holmiját is eladta a fiú, hogy élelmet vehessen magának. Ám éhínség idején nagyon drága az ennivaló. Még munkát sem lehetett találni. A fiú finom ruhái elkoptak. Nemsokára koldusszegény lett és rongyokba járt. Mit is tehetne most?

 ELMÉLKEDÉSRE: *Te mit tanácsoltál volna a fiúnak, mit tegyen?*

CSÜTÖRTÖK

5 Bár a történetünkben szereplő fiú nem szeretett dolgozni, valaki mégis felfogadta őt. Milyen munkát kapott? **Lk 15:15**

Disznók? Disznókat kellett etetnie? Egy zsidó számára ez a lehető legrosszabb munka volt! Isten azt mond-

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

ta nekik, hogy még csak meg se érintsék őket, és most disznókat kellett őriznie. És ez még nem minden! Enni sem kapott eleget, ezért állandóan éhes volt és nagyon lefogyott. **16. v.**

Egy nap azután valami csodálatos dolog történt vele. Mintha hirtelen felébredt volna. Eszébe jutott az édesapja és annak szolgálói, akiknek mindig volt elegendő ennielőjük. Talán az apja is adna neki munkát. Tudta, hogy nem érdemel segítséget, mégis úgy döntött, megpróbálja. Kigondolta, mit fog mondani neki. **17-19. v.**

A fiú otthagya a disznókat és elindult hazafelé. Tudta, hogy koldusnak látszik. Mocskos rongyokban járt és cipője sem volt. Attól tartott, az apja szóba sem áll majd vele.

A fiúnak fogalma sem volt róla, mennyire szereti őt az édesapja. Apukája sosem adta fel, folyton az utat kémlelte, reménykedve imádkozott, hátha egyszer hazatér a fia. Mi történt, amikor a fiú látótávolságba ért? **20. v.**

Nem számított, milyen piszkos volt, apja magához ölelte és megcsókolta. A fiú bizonyára zokogott. Aztán eszébe jutott, mit szándékozott mondani apjának. De alig tudott begyakorolt mondandójának végére érni. **21-24. v.**

Ó, milyen gyorsan történt minden! Mire az étel elkészült, a kisebbik fiú már tiszta volt. Rongyai eltűntek, és finom ruhába öltözött. Saru volt a lábán és a haja is megfésülve. Ó, milyen csodálatos! Mekkora tévedett mindenről. Az apjáról, az otthonáról és a szórakozásról szóló elképzeléseiben is!

 ELMÉLKEDÉSRE: *Úgy bánt az apa a fiával, ahogyan Jézus bánik azokkal, akik úgy döntenek, meg akarnak változni, és hazatérnek Hozzá?*

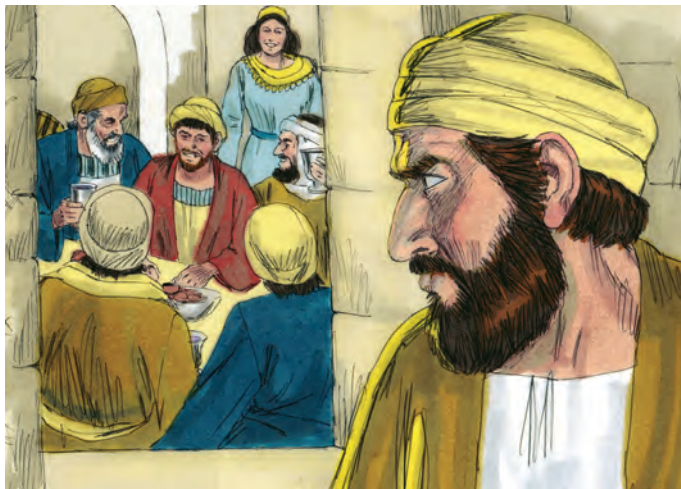

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

PÉNTEK

6 A tékozló fiú hazatért. De mi a helyzet vajon az idősebbik fiúval, aki egyáltalán nem volt olyan, mint az öccse? Miközben mindenki a kisebbik fiú hazatérésén örvendezett, a bátyja éppen hazatért a mezőről, ahol apja földjén dolgozott. Mit érzett, amikor tudomást szerzett az ünnepi vacsoráról? **Lk 15: 25-28**

Apja kisietett hozzá és könyörgött neki, hogy menjen be és üdvözlje az öccsét. Mit felelt azonban az idősebbik fiú? **29-32. v.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Jézus itt félbehagyta a történetet. Vajon miért? Azért, hogy a farizeusok rádöbbenjenek: pontosan olyanok, mint az idősebbik fivér, aki nem szerette őszintén az apját, ahogyan a farizeusok sem szerették igazán Istent. Azt hitték, hogy a sok szabály betartásával kiérdemlik a jogot, hogy Isten országába kerüljenek. Ám még az általuk bűnösöknek nevezett embereknek is rosszabbak voltak, mert büszkék voltak. A büszke embereknek meg kell érteniük, hogy ugyanolyan elveszettek, mint a bűnösök. Megmenekülésünk érdekében egyedül Jézusban kell bízunk, és nem a törvények betartásában.

 ELMÉLKEDÉSRE: *Fontos megtartani a tízparancsolatot? Igen, az. Fontos a szombatiskola és a gyülekezet látogatása? Igen, fontos. De biztosítják-e mindezek, hogy a mennybe kerülünk? Nem, bizony! Csakis úgy kerülhetünk oda, ha elfogadjuk Jézus életét és értünk vállalt halálát. Akkor, ha Ő bennünk él, az Ő ereje által, és mert szeretjük Őt, engedelmeskedni fogunk a tízparancsolatnak.*

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Lukács 15:11-32; *Krisztus példázatai*, 198–211. old.

Sunca, és a sintér hálója – 1. rész

Anna Larsen: *Sunca, a misszionárius kutya* című műve alapján
a Pacific Press Publishing Association, Inc. kiadó engedélyével.

Sunca, a misszionárius kutya nem szerette a postást, de legalábbis igen veszélyes betolakodónak tartotta. Ugyan mi dolga a bejárati ajtónk előtt? A postás ritkán jött hozzánk, mert a legtöbb levelünk a postahivatalba érkezett a postafiókunkba, de amikor jött, Sunca ugatása már jóval azelőtt jelezte érkezését, mielőtt bekopogott vagy csengetett volna.

Ha becsúsztatott egy levelet az ajtó alatt, Sunca nagyon mérges lett. Fogai közé kapta a levelet és dühösen rázta. Ha kijuthatott volna, jó elintézte volna azt az embert. Egyszer-kétszer ez sikerült, és úgy üldözőbe vette a pos-

tást, hogy nagyon ráijesztett szegényre. Elugrott a kutyus elől, és nagy postástáskáját lóbálva próbálta védeni magát, amíg biztonságba nem került.

Viselkedj már Sunca! Mi történt veled? – korholtam a kutyát. Bár nem akart, haragos utasításomnak mégis szót kellett fogadnia: „Gyere be, Sunca!”

– Nagyon vad a kutyája hölgyem! – panaszkodott a postás.

– Ó, nem. Nem akarja bántani magát – feleltem. – Csak kötelességének érzi megvédeni a házunkat a nemkívánatos idegenektől.

Egy nap Sunca valahogy elfelejtett a postás után szaladni. A jóember egy hatalmas dobozt hagyott a bejárati lépcsőnkön. Egy erdei kisvárosból érkezett, ahonnan kis szolgálólányom, Maruja származott. A dzsungel, a moha és a pára illata lenyűgözte Suncát, és körbe kellett szimatolnia a csomagot. Kartondoboz volt, ke-
rek lyukakkal. Mi volt az? Sunca beszimatol az egyik lyukon, majd be is kukucskált. Valami mozgott belül! Sunca fülei égnék álltak, és szeme tágra nyílt a kíváncsiságtól. Újra belesett. Egész biztosan mozog oda-

bent valami. Vajon mi lehet az? Egy állat talán a dzsungelből? Sunca minden oldalról körbeugatta a dobozt. Most már az egész doboz mozogni látszott. Sunca nagy izgalommal ugatott.

– Menj innen! – tolta félre a kutyát Maruja. – Nem neked jött a csomag. Ezzel a lány felemelte a dobozt és hátsó udvarba vitte. Sunca pedig utána ugrándozott.

– Most pedig menj be a házba!
Nem megmondtam, hogy a csomag nem neked érkezett? – zavarta vissza a kutyust Maruja, és még az ajtót is rázárta.

Sunca messziről figyelte, ahogy Marujával együtt kinyitjuk a dobozt. Mi is ugyanolyan kíváncsiak voltunk a tartalmára, mint ő. Milyen kegyetlenség tőlünk, hogy bezártuk!

(Folytatása következik)

Kiegészítő forrásanyag: természeti tanulmányok, tevékenységek, zene, bibliatanulmányok, bibliai memória játék, stb.

My Bible First Copyright © 2015

Telefon: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

A bibliaszövegeket a Károlyi Gáspár bibliafordításból idéztük.

MINDENEKELŐTT a BIBLIA

KISISKOLÁSOK – C ÉV
1. negyedév/7. – február 12.

A vak Bartimeus

VASÁRNAP

1 Nagyon nehéz vakon élni. Talán játék közben bekötött szemmel nem látsz, vagy játékból vaknak tetteted magad. Rövid ideig esetleg vicces lehet, de vajon szeretnél-e egész életedben így élni? Persze, hogy nem!

Két vak koldus ült az út mentén Jerikó városán kívül. Márk az egyikük, Bartimeus történetét mondja el. Ismerjük meg mi is őt!

Bartimeus hallott róla, hogy Jézus meg tudja gyógyítani a vakokat. Ő, mennyire szeretett volna találkozni vele! Biztos volt benne, hogy Jézus meg tudná gyógyítani. Mint az összes vak ember, ő is teljes szívéből szeretett volna látni.

Jézus éppen azon az úton hagyta el Jerikót, ami mellett Bartimeus koldult. Egyedül volt Jézus? **Mk 10:46**

Rendszerint sokan haladtak el Bartimeus mellett, de aznap a szokásosnál is több láb zaját hallotta. A hallotakból felismerte, hogy nem a szokásos tömeg halad most arra.

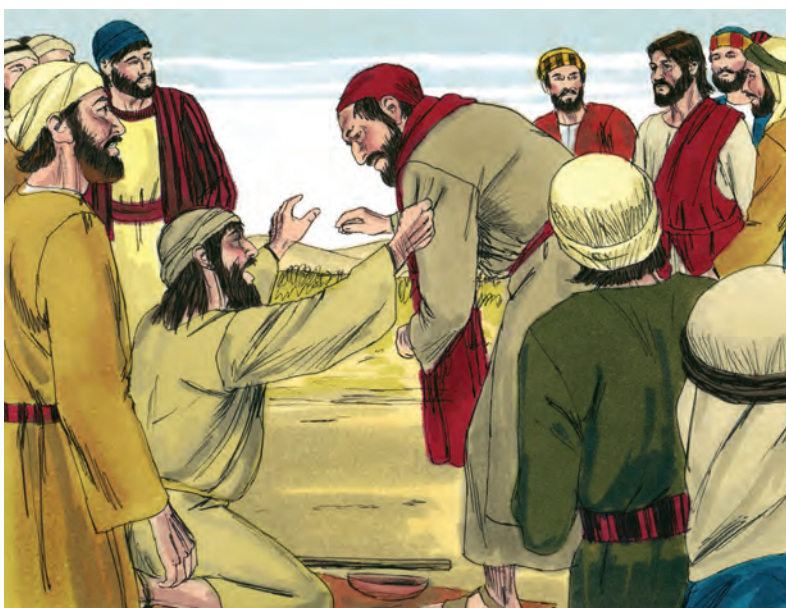
ARANYSZÖVEG

„Gyönyörködöm a te beszédedben,
mint aki nagy nyereséget talált.”
(Zsolt 119:162)

„Miért jönnek erre olyan sokan?” – kérdezte Bartimeus. Mit csinált a vak koldus, amikor valaki felelt a kérdésére? **47. v.**

Jézus! Jézus haladt éppen arra. Bartimeus nem látott, de jó erős hangja volt, és használta is.

 ELMÉLKEDÉSRE: Sajnáljuk azokat, akik nem látnak, és arra gondolunk, milyen boldogok lesznek majd egy nap a mennyben, ha úgy döntenek, Isten országába szeretnének jutni. Bartimeusnak viszont esélye volt az azonnali gyógyulásra. Te mit éreztél volna az ő helyében?

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

HÉTFŐ

2 A vak Bartimeus hangosan kiáltozni kezdett Jézushoz. Nem csoda, hiszen tudta, ez az egyetlen esélye a gyógyulásra. Hangosan kiáltozott, az emberek pedig megpróbálták elhallgattatni. Engedelmeskedtek nekik? Nem, inkább még hangosabban kiáltozott. **Mk 10:48**

Bizonyára nagyon zajos volt a Jézust körülvevő tömeg. Mégis

meghallotta a szükségben lévő imáját? Igen, hallotta a vak Bartimeus hangját. Megállt és így szólt: „Hozzátok őt ide!”

Az emberek meghallották Jézus szavait, és valaki így szólt Bartimeushoz: „Ne aggódj, Bartimeus, menj oda Jézushoz! Hív téged.” **49. v.**

El tudod képzelni, mi történt ezután? Bartimeus összefogta a felsőruháját és talpra ugrott. **50. v.**

Jézus bizonyára mosolygott a közeledő koldusra. Mit kérdezett Bartimeustól, és ő mit felelt neki? **51. v.**

A rabbi azt jelenti, hogy mester. És pontosan ez lett Jézus Bartimeus számára a hátralévő életében. Bartimeus nem volt már többé vak koldus, ugye? Jézus követője lett. **52. v.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

ELMÉLKEDÉSRE: *Másképpen is lehet valaki vak? Ha valaki a figyelmeztetés ellenére tovább folytatja a helytelen dolgokat, és bajba fog kerülni, akkor vak (süket) a figyelmeztetésre. A farizeusok vajon ilyenek voltak? Úgy döntöttek vakok lesznek Jézus tanításaira. Nem akarták meglátni az igazságot arról, hogy ki Ő, és milyen az országa. Élnek ma is ilyen emberek?*

KEDD

Jézus próbálta megértetni az emberekkel, hogy ki Ő, milyen az Ő országa, és milyen emberek élnek majd ott. Ezért történeteket, példázatokat mondott nekik. Az egyik ilyen történet a kenyérsütésről szólt.

Szereted a finom kenyeret? Sokféle kenyér létezik. A legtöbb kenyér lisztből és vízből készül, sóval és egy kevés olajjal. Adhatunk hozzá mazsolát, olajos magvakat vagy bármi más finomságot is. De mi az, ami mindig szükséges a kenyérhez?

Hiába formázod szép cipóformára a kenyértésztát, elkészülve ugyanakkora marad, mint amikor betetted a sütőbe, ha nem adsz hozzá még valamit. Túl tömör lesz. Mi hiányzik vajon belőle? Az élesztő! Egy egészen kicsi darab élesztő a lisztrel és a vízzel összekeverve átjárja

az egész tésztát, és az megdagad tőle. Sütés után pedig finom kenyér kerül ki a sütőből. Mit mondott Jézus az élesztőről, a kovászról? **Mt 13:33**

Mindenféle ember hallgatta Jézust. Gazdagok és szegények, műveletlenek és bölcssek, betegek és egészségesek, koldusok és rablók, és még sokan mások. A farizeusok őket elnézve azon tűnődtek, hogyan is lehetnének azok az emberek Isten országának polgáraivá.

Jézus meg akarta értetni velük, hogy Isten szeretete úgy működik, mint az élesztő. Nem számít, kik vagyunk, vagy milyenek voltunk, Isten szeretete átváltoztatja a szívünket, ahogyan az élesztő jó kenyérré változtatja a tésztát. Isten csodálatos szeretete és hatalma által olyanná válhatunk, mint Jézus. Kedvesek lehetünk, szerető szívűek, segítőkészek és engedelmesek, türelmesek és megbocsátók, amilyen Jézus is volt földi életében.

ELMÉLKEDÉSRE: *Szeretnéd, hogy Jézus mindig a lelkedben éljen és segítsen olyanná válnod, mint Ő? Milyen változásokat hoz ez a viselkedésedben és a tetteidben?*

SZERDA

Jézus következő példázata az elrejtett kincsről szólt. Néha mi is játszunk kincsvadászatot, de a történetbeli férfi nem játszott. Ő a szántóföldön dolgozott. **Mt 13:44**

Akkoriban az emberek a földbe rejtették kincseiket, hogy a rablóktól, betörőktől vagy más ellenségtől megóvják azt.

Aki így tett, bizonyára gondosan megőrizte a titkot, hogy hová rejtette el vagyonát. Mi történt azonban, ha az illető meghalt, az ellenség fogságba hurcolta, vagy esetleg öregségére elfelejtette, hová ásta el a kincseit? Mivel senki más nem tudott a hollétéről, a kincs a földben maradt, ahová rejtették.

A történetben szereplő férfi bérelt egy darab földet, hogy élelmiszert termessen rajta. Egyszer szántás közben az ekéje valami kemény dologba ütközött.

Először azt hitte, biztosan egy kődarab. De nem az volt, hanem egy ládában réges-régen elrejtett kincs. Talán egy láda aranypénz. Akármilyen is volt az, a férfi tudta, hogy gazdaggá teszi.

El tudod képzelni, mit érezhetett az ember? Valami módon meg akarta tartani a kincset. Mivel senki sem látta, mit talált, gyorsan visszatemette a ládát a földbe, és elegyengette a talajt, hogy ne látszódjon ott semmi különös. Aztán jól megjegyezte a helyet, hogy biztosan megtalálja majd.

 ELMÉLKEDÉSRE: *Mit gondolsz, mit tervezett a férfi hazafelé menet?*

CSÜTÖRTÖK

5 Jézus egy férfiről mesélt, aki nagy kincset talált, és mindenáron meg akarta szerezni azt, mivel meggazdagodna általa. **Mt 13:44**

Egész úton hazafelé azon gondolkodott, mit tegyen. Tudta, hogy a kincs megszerzéséhez meg kell vennie a földet. De lesz-e vajon elég pénze, hogy megvásárolja?

A férfi először is megtudakolta a föld árát. Minden holmiját és még a házát is el kellett adnia, hogy megvehesse azt a szántóföldet. És senkinek sem beszélhet a kincsről egészen addig, amíg a föld az övé nem lesz.

Hazatérve a férfi elmondta feleségének és családjának, úgy döntött, megveszi a földet, amit művelt. Ők el sem tudták képzelni, hogy miért. Nagyon megdöbbenhettek, amikor elmondta nekik, mennyibe fog kerülni a szántóföld. Tudták, hogy nincsen olyan sok pénzüik.

A férfi azonban ragaszkodott hozzá, hogy meg kell vennie a földet, még akkor is, ha el kell adniuk a házat és mindenüket. A családja biztosan megpróbálta lebeszélni a földvásárlásról. A barátai és a szomszédai is mind bolondnak tartották, amikor megtudták, mire készül.

Rá tudta bárki is venni a férfit, hogy meggondolja magát? Nem! Ő tudta, miért akarja megvásárolni azt a földet.

ELMÉLKEDÉSRE: *Nekiünk is pontosan azt kell tennünk, amit ez a férfi tett? Miért?*

PÉNTEK

6 Az ember felesége és gyermekei bizonyára sírtak, amikor a házat és a bútorokat is eladták. Ő viszont tudta, hogy hamarosan nagyon örülni fognak.

Amikor a föld végre az övé lett, biztosan odavezette családját. Pontosan emlékezett rá, hogy hol a kincs. Óvatosan kiásta a ládát, majd ismét kinyitotta. A családnak elállt a lélegzete. Alig hittek a szemüknek. Az egész kincs az övék volt! Minden egyes darabja!

Könnyű elképzelni, mennyire megváltoztak az érzéseik. Váratlanul gazdagok lettek. Milyen örömteli befejezése a történetnek! **Mt 13:44**

Jézus valami nagyon fontosat akart megértetni az emberekkel. A valódi kincs Isten országa. Mit volt hajlandó a történetben szereplő férfi odaadni, hogy az övé lehessen? Mindenétől meg kellett válnia, ugye? Ez a kincs minden tulajdonánál sokkal fontosabb volt. Mivel tisztában volt ezzel, vajon nehezére esett mindezt feláldozni a kincs megszerzéséért? Nem, bizony!

Jézus meg akarta mutatni az embereknek, hogy ki is Ő. Meg akarta értetni velük, hogy az igazi

kincsre van szükségük, mivel nem akarták feladni a róla és országáról alkotott téves elképzeléseiket.

ELMÉLKEDÉSRE: *Bárki tartozhat Isten országához, aki úgy dönt, hogy hisz Jézusban és Őbenne bíz. Tudnak még a kisgyerekek is segíteni másoknak ebben a döntésben? Igen, tudnak. Te hogyan döntesz, és hogyan segítesz másoknak?*

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Máté 13:33-44; Márk 10:46-52; *Krisztus példázatai*, 95–114. old.

Sunca, és a sintér hálója - 2. rész

Anna Larsen: *Sunca, a misszionárius kutya* című műve alapján
a Pacific Press Publishing Association, Inc. kiadó engedélyével.

A doboz Maruja édesanyjától érkezett, és úgy tűnt, a lány mindent tud róla. Egy levél is volt benne, amiben az állt, hogy Anita kisasszonyé az ajándék. Hát ott volt. Maruja kiemelte a dobozból.

Egy hatalmas, szépséges fiatal kakas volt az! Barna, sárga, arany és vörös tollakkal, és díszes piros taréjjal a fején.

Sunca hatalmas szemekkel, vadul kaparta a veranda ajtaját, és szájalmasan nyüszített. Micsoda

szégyen, hogy üvegajtó mögül kell figyelnie egy ilyen izgalmas pillanatot!

A kakas peckesen kihúzta magát. Mivel lábai egy zsineggel lazán össze voltak kötve, csak kis lépésekkel tudott menni.

Maruja édesanyja nagyon sajnálta kicsi lányát, hogy a misszionáriusok házában vegetáriánus étrenden kell élnie, ezért abban a reményben küldte a madarat, hogy változást hoz a család táplálkozásába. Gyanítottam, hogy Marujának is része volt az intézkedésben.

– Főzzünk belőle egy finom kis levest! – javasolta.

– Nem, megvárjuk a férjemet és majd együtt eldöntjük, mi legyen vele – feleltem. A férjem éppen Bolíviában járt.

Sunca órákon át figyelte a teraszajtó üvegén keresztül a furcsa lényt, aki betolakodott a birodalmába. Megugatta a kakas minden kis bicegős lépését és minden szárnyemelgetését.

Marujának gyakran át kellett mennie a verandán. Kukoricát vitt a kakasnak, és Sunca edényében vizet is adott neki.

Sunca egész álló nap el sem mozdult a helyéről. Se nem evett, se nem ivott, csak új lakótársát figyelte, hátha egy kicsit közelebb kerülhet hozzá és jobban megismerheti.

Sunca másnap már napkelte előtt ismét az üvegajtó előtt ült. Ugyanolyan izgatott volt, mint előző nap, sőt még inkább az lett, amikor a kakas kukorékolni kezdett. Milyen furcsa módja az ugatásnak! Sunca is elkezdett ugatni. Így aztán felébresztették az egész házat, és még a szomszédságot is.

Reggel aztán egy kicsit később Sunca végre esélyt ka-

pott. Észrevette, hogy Maruja nem csukta be rendesen a terasz ajtaját. Éppen akkora rés maradt, hogy az orrával kijebb bökdöste, és már át is préselte magát a nyíláson. A kutya biztonságos távolságban lefeküdt a terasz kövére, onnan szimatolt és morgott halkan a betolakodóra. Úgy tűnt, a kakast egyáltalán nem érdekli. Még akkor sem törődött Suncával, amikor a kutya egyre hangosabban morgott rá.

– Óvatosan Sunca! – mondtam. – Ha jól viselkedsz, kint maradhatsz és összebarátkozhatsz az új társaddal. De ne menj túl közel hozzá!

Sunca nem ment túl közel, csak pár lépéssel közelebb. Egyetlen mozdulat, hang vagy illat sem kerülte el a figyelmét. Milyen érdekes fickó! Milyen jó lenne a tollak közé dugni az orrát és érezni, hogy milyenek, és megnyalni egy kicsit azt az érdekes piros fésűt a fején!

(Folytatása következik)

Kiegészítő forrásanyag: természeti tanulmányok, tevékenységek, zene, bibliai tanulmányok, bibliai memória játék, stb.

My Bible First Copyright © 2015

Telefon: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

A bibliaszövegeket a Károlyi Gáspár bibliafordításból idéztük.

MINDENEKELŐTT a BIBLIA

KISISKOLÁSOK – C ÉV
1. negyedév/8. – február 19.

Lázár,
jőjj ki!

VASÁRNAP

1 Térjünk csak vissza Lázár és nővérei, Mária és Márta otthonába! Ők Jézus különösen kedves barátai voltak, akik Bethániában éltek, mintegy három kilométerre Jeruzsálemtől. Amióta csak először találkoztak vele, őszintén hitték, hogy Ő a megígért Messiás. Nem csoda, hogy Jézus szívesen időzött nyugodt, békés otthonukban! Nekik nem kellett példázatokban beszélnie magáról, mert tudták, hogy ki Ő.

Lázár váratlanul nagyon megbetegedett. Hiába tett meg Mária és Márta minden tőle telhetőt, azt látták, hogy Lázár állapota egyre csak romlik. Tudták, hogy Jézus szereti Lázárt és segíteni akar rajta, ezért üzenetet küldtek neki. **Jn 11:1,3**

Beletelt legalább egy napba, mire a küldönc Jézusra lelt, és a nővérek biztosak voltak benne, hogy a Mester a követtel együtt visszatér hozzájuk. Lázár haldoklott, és a nővérek tudták, hogy egye-

ARANYSZÖVEG

„Mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát és kijőnek.” (János 5:28-29)

dül Jézus képes meggyógyítani. Mit mondott azonban Jézus, amikor az üzenetet megkapta? **4. v.**

A tanítványok nagyon meglepődtek, hogy Jézus látszólag nem aggódik Lázár betegsége vagy Mária és Márta érzései miatt, pedig tudták, mennyire szereti őket. Az üzenetvivő egyedül tért vissza Bethániába, mert Jézus a tanítványaival még két napig ott maradt.

5-6. v.

ELMÉLKEDÉSRE: Mit érezhetett vajon szerinted Mária és Márta, amikor a követ Jézus nélkül tért vissza? Mit gondolsz, Jézus valóban nem törődött velük? Ő mindig törődik velünk?

HÉTFŐ

2 Lázár nagyon beteg volt. Nővérei bíztak benne, hogy Jézus eljön és meggyógyítja, de a követ nélküle tért vissza. Az utolsó pillanatig, amíg csak Lázár szíve vert, reménykedtek, hogy Jézus időben odaér. Lázár szíve azonban egyszer csak megállt. Drága fivérük meghalt!

A tanítványok nem tudták megérteni, miért nem segítette Jézus a barátain. Folyton csak Lázárra gondoltak, de Jézus még csak egy szóval sem említette őt. Eszükbe jutott, hogy Jézus Keresztelő János életét sem mentette meg. Nem törődik vele, ha hűséges barátai bajban vannak? Ismét kételkedni kezdtek Jézusban.

Bethániában azonban Márta és Mária

nem kételkedtek Jézusban és abban, hogy valóban szeretette Lázárt, pedig majd megszakadt a szívük. Nem értették, miért nem jött el hozzájuk. Tudták, hogy Ő a Messiás, és továbbra is bíztak benne.

Mit mondott Jézus végül, két nappal később? **Jn 11:7**

A tanítványok most még jobban összezavarodtak. Tudták, hogy Jézusnak sok ellensége él Júdeában, Bethánia közelében. **8. v.**

Jézus azonban nem félt. Azt mondta, hogy ha menyeyei Atyánk tervét követjük, az olyan, mintha napvilágnál és nem a sötétségben járnánk. Még valamit mondott Jézus, amit a tanítványok nem értettek. **9-15. v.**

 ELMÉLKEDÉSRE: *Mi volt a különbség a tanítványok és Lázár nővéreinek Jézusról alkotott véleménye között?*

KEDD

3 Jézus drága barátja, Lázár meghalt. Jézus azt mondta, örül, hogy nem volt ott. Most pedig szólt tanítványainak, hogy mégis induljanak el Lázárhoz. Milyen különös! Mit mondott Tamás, amikor Jézus Bethánia közelében élő ellenségeire gondolt? **Jn 11:16**

Valóban, Bethánia felé közeledve láthatták, milyen sokan gyűltek össze Mária és Márta otthonában. Közöttük sok zsidó vallási vezető, Jézus ellenségei is. **17-19. v.**

Jézus hallotta a lármás siratókat Lázár házában, ezért inkább csak üzent Máriának és Mártának, hogy megérkezett. Nem akart abban a zajos tömegben beszélgetni velük.

Amint az üzenetet megkapta, Márta azonnal elhagyta a szobát, de Mária nem hallotta az üzenetet.

Milyen hálás volt Márta, hogy láthatja Jézust! Menynyire szeretete volna, ha korábban odaér! **20-21. v.**

Márta igazat mondott. Ha Jézus ott lett volna, Lázár nem halt volna meg. Jézus a hatalmas életmentő és életadó. A halál nem ragadhatta volna el Lázár életét, ha Jézus vele lett volna.

Jézus szándékosan maradt távol, mert a legfontosabb csodatételére készült drága barátja, Lázár érdekében. Ez a csodatétel bizonyítja majd, hogy valóban Ő a Messiás, Isten fia.

ELMÉLKEDÉSRE: *Bízhatunk Jézusban akkor is, ha szörnyűségek történnek velünk?*

SZERDA

4 Jézus csak Lázár halála után tért vissza Bethániába. Lázár nővére, Márta, kimutatta, hogy továbbra is teljesen megbízik Jézusban. **Jn 11:22-27**

Jézus már kijelentette, hogy azok számára, akik szeretik Őt és bíznak benne, a halál olyan, mint az alvás. Ha a visszajövele előtt meghalnak, Ő fel fogja ébreszteni őket.

Márta felszárította könnyeit és arra gondolt, hogy majd ismét találkozik a bátyjával. Ezután visszament a házba. Biztosan szólt Máriának, hogy Jézus vele is szeretne beszélni. **28-32. v.**

Mária pontosan úgy viselkedett, mint Márta. Még ugyanazokat a szavakat is használta. Jézus szíve sajnálattal telt el, ahogy lenézett Mártára és mindazokra, akik eljöttek a nővéreket vi-

gasztalni.

Jézus egy bámulatos csodatételre készült, mégis valami jutott eszébe, ami jobban elszomorította, mint el tudnánk képzelni. Lelkében lejátszódott az összes szomorú esemény attól kezdve, hogy Káin megölte Ábelt, egészen az Ő visszajöveteléig. Láta az összes szörnyű bánatot, fájdalmat, szenvedést és halált, különösen azoknak rettenetes halálát, akik nem fogadják el Őt.

Jézus az egész világot szeretete. Rövidesen meghal mindenkiért, de a legtöbb ember nem fogadja el az Ő halálát, megváltását az örök életre. Úgy érezte megszakad a szíve, amikor erre gondol. **33. v.**

ELMÉLKEDÉSRE: *Szomorú Jézus, amikor rossz dolgok történnek velünk, vagy rosszul döntünk? Szeretne segíteni rajtunk? Igen!*

CSÜTÖRTÖK

5 Jézus Máriát és Mártát vigasztalta. Közben bánatos volt azok miatt, akik elvesznek, mert nem fogadják el Őt.

Senki sem tudta Jézus szomorúságának valódi okát. Mit hittek róla az emberek? **Jn 11:34-36**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Sokan a csodákra gondoltak, amiket Jézus addig művelt. Biztosan tudott volna Lázáron is segíteni. Vajon miért nem tette? **37. v.**

Hamarosan odaértek a sírhoz, ami egy barlang volt, nagy kővel lezárt bejárat. **38. v.**

Jézus szólhatott volna egy angyalnak is, hogy gördítse el a követ. Mit tett azonban ehelyett? Ki aggódott a sír felnyitása miatt, és miért? **39. v.**

Márta azt hitte, Jézus látni szeretné Lázárt, de tudta, hogy már nagyon rossz szag lehet ott. Mit felelt Jézus? **40. v.**

Miután az erős férfiak elhengerítették a követ, mindenki figyelte, ahogy Jézus felemelt fejjel az ég felé tekintett. Hallgatták, ahogy mennyei Atyjával beszél, és ragyogó fényt láttak az arcán. Mindenki beláthatta, hogy Isten valóban Jézus Atyja. Korábban ezek emberek meg akarták Őt kövezni, mert Isten fiának mondta magát. Még azt is állították, hogy csodáit Sátán erejével teszi. Most láthatták, mekkorát tévedtek.

 ELMÉLKEDÉSRE:

Mi mutatja meg a történetnek ebben a részében, hogy Jézus azt szeretné, hogy mi is megtegyük a részünket az imáinkat meghallgatása érdekében? Ha például engedelmes lelkületért imádkozol, de Sátán mégis megkísért, hogy anyukád tiltása ellenére elvegyél egy sütit, akkor vajon a védőangyalod a kezedre üt, ha mégis megtennéd? Nem. A lelkiismereted fog szólalni, hogy ne vedd el. Jézus segíteni fog, ha úgy döntesz, engedelmeskedsz? Igen, mindig segíteni fog.

PÉNTEK

Lázár már négy napja halott volt. Rövid imája végeztével Jézus mégis hangosan, érthetően szólt hozzá. **Jn 11:43**

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

Természetesen mindenki feszülten figyelt. Semmi nesz nem hallatszott. Lázár váratlanul megmozdult és felült, majd felállt. Nehezen járt, mert halotti leplekbe volt burkolva, mégis kijött a sírből bejáratáig, és ott megállt.

A kezére lett volna szüksége, hogy arcát kitakarja.

Az emberek annyira

megdöbbentek, hogy lélegzetük elakadt, és csak bámultak. Lázár életben van! Jézusnak kellett figyelmeztetnie őket, hogy vegyék le róla a halotti lepleket. **44. v.**

Biztosan Mária és Márta szaladt oda elsőnek, hogy

drága fivérüket kiszabadítsák. Ó, milyen örömmel ölelték át egymást! Lázár már nem volt beteg, teljesen egészséges volt. A testvérek teljes szívükből hálát adtak Jézusnak.

Most már a legtöbb ember örvendezett és dicsőítette Istent. De mégsem mindenki. Jézus néhány ellensége is végignézte a történetet. Tudták, hogy most sokan meggyőződtek róla, hogy Jézus Isten fia. Ettől még gyűlölködőbbek és haragosabbak lettek, mint valaha. El is siettek, hogy beszámoljanak a farizeusoknak.

Mire az izgatott emberek Jézust keresve körülnéztek,

Ő már csenden el is távozott.

 ELMÉLKEDÉSRE: *Mit bizonyított be Jézus azon a csodálatos napon? Milyen a halál azok számára, akik Őt választják? Miért erősíti meg ez a történet a vágyadat, hogy még jobban bízz Jézusban?*

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

János 11:1-44; Jézus élete, 524–536. old.

Sunca, és a sintér hálója – 3. rész

Anna Larsen: *Sunca, a misszionárius kutya* című műve alapján
a Pacific Press Publishing Association, Inc. kiadó engedélyével.

Egész nap így folytatódott. Sunca figyelmesen bámulta új barátját és halkán morgott rá, miközben centiről centire közelebb húzódott. Mi pedig Marujával nevettünk a mulatságos látványon. A kakas kapirgált, evett, ivott a maga vicces módján és még kukorékolt is. Teljesen úgy tett, mintha észre se venné Suncát.

– Gyere, Maruja, nézd meg őket! Olyan viccesek! – mosolyogtam a nyitott ajtóban állva. Porronggyal a kezében Maruja is oda-szaladt.

– Nézd csak! – szoltam neki. Sunca végül olyan közel került,

hogymár majdnem meg-érinthette volna a madarat. Eddig hasonlóan kúszott oda, de most lassan félig felemelkedett, és orrát előre nyújtotta egy kis érintésben reménykedve. A kakas kapirgálva földet szórt Sunca arcába, mire ő visszavonult.

Aztán újra próbálkozott, és egyre közelebb kúszott. Most végre megérintheti a kakas tollát! De, óh, micsoda ricsaj lett belőle! Sunca felnyűszített, majd eliszkolt. Farkát lógatva szármass nyűszítéssel szaladt az előszobán át, fel a lépcsőn a hálószoba legtávolabbi sarkába, ahol bebújt az ágy alá.

A különös, új lakótárs, akit Sunca oly türelmesen igyekezett megismerni, mélyen a kutyus orrába vágta a csőrével. A rémes madár egy hangot sem adott ki, de egyértelmű volt az üzenete: „Ne érh hozzám!”

Marujával együtt nagyot kacagtunk.

– Hát nem ez volt a legviccesebb látvány? – kérdeztem kezem a gyomromra szorítva, a nevetéstől kétrét görnyedve.

– Igen – felelte könnyeit a kötényével törölgetve Maruja. – Szegény Sunca most új leckét tanult, ugye? Ez volt a legmulatságosabb dolog, amit valaha láttam.

– Biztosan nem éri meg kíváncsiskodni, még egy kutyának sem, ugye? – tettem hozzá.

Eltelt az egész következő nap is, mire Sunca újra ki-merészkedett az udvarra. De kíváncsisága és a Szörnyeteggel való barátkozás vágya apránként legyőzte félelmét, és újra kezdte.

Szórakoztatott bennünket, amint Sunca és a Szörnyeteg – ahogy a kakast elneveztük – végül is összebarátkoztak. Eltartott jó néhány napig. Igaz, hogy soha nem játszottak együtt, de barátságosan szimatoltgatták és csiklandozták egymást.

Bolíviai körútjáról hazatérve férjem megcsodálta jól megtermett új háziállatunkat. Egy napon aztán, miután férjem elment az irodába, valami tragikus dolog történt. Megszólt a csengő, és kis kezek dörömböltek vadul a bejárati ajtón.

(Folytatása következik)

Art: Modified from Harry Baer

Kiegészítő forrásanyag: természeti tanulmányok, tevékenységek, zene, bibliatanulmányok, bibliai memória játékok, stb.

My Bible First Copyright © 2015

Telefon: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

A bibliaszövegeket a Károlyi Gáspár bibliafordításból idéztük.

MINDENEKELŐTT a BIBLIA

KISISKOLÁSOK – C ÉV
1. negyedév/9. – február 26.

Jézus és a gyermekek

ARANSZÖVEG

„Engedjétek hozzám ezeket a kisgyermeket, és ne tiltsátok meg nekik, hogy hozzám jöjjenek, mert ilyeneké a mennyek országa.”
(Máté 19:14)

VASÁRNAP

1 Mindenki látta, hogy Jézus szereti a kisgyermeket. Az is látható volt, hogy a gyerekek is szeretik Őt. Szerettek a közelében lenni, és soha nem félték tőle. Különösen kedvesen mosolygott rájuk, nagy szeretettel nézte őket és gyöngéden magához ölelte őket. Nem csoda, hogy az anyák szerették hozzá vinni gyerekeiket.

Egy anyuka, aki a gyermekéért imádkozott, nagyon szerette volna valahogy Jézushoz vinni drága gyermekét, hogy megáldja őt. Jézus azonban messze volt. Az anyu tudta, hogy gyermekével soha nem tudnának olyan messzire elgyalogolni.

Egy nap aztán az anyuka megtudta, hogy Jézus éppen valahol a közelben prédikál. Még így is hosszú gyalogút lenne, de úgy döntött, nekivág. Útravaló elemőzsiát készített és már el is indult gyermekével.

Az anyuka elmondta a szomszédasszonyoknak is, hová készül. „Mi is szeretnénk odamenni!” – mondták, majd ők is összehívták gyermekeiket és csatlakoztak. Nemsokára anyák és a csecsemőtől a kamaszokig, mindenféle korú kisgyerek csoportja haladt a poros úton. Mindnyájan boldogok voltak és alig várták, hogy Jézussal találkozzanak.

ELMÉLKEDÉSRE: Szeretnél volna te is velük lenni aznap? Miért? Milyen Jézus? **Zsolt 145:8-9**

HÉTFŐ

2 Anyukák és gyermekek egyre növekvő csoportja gyalogolt a poros úton Jézus tartózkodási helye felé. Közelebb érve látták, hogy nagy tömeg gyűlt köréje. Merjék vajon megzavarni Őt?

Jézus már észrevette őket. Tudta, mennyire szeretik az anyák a gyermekeiket és mennyire vágyanak rá, hogy megáldja őket. Azt akarták, hogy

Isten szeretetében nőjenek fel és jó munkásaivá váljanak. Jézus is pontosan ezt akarta. Előbb azonban várt, kíváncsi volt, mit tesznek a tanítványai.

A tanítványok először a fejüket rázták és az útra mutattak. Biztosak voltak benne, hogy Jézust nem szabad megzavarni. Elvégre a gyerekek nem olyan fontosak, mint a prédikációt hallgató felnőttek. **Mk 10:13**

Az anyukák csalódottságukban elsírták magukat. Abban reménykedtek és azért imádkoztak, hogy Jézus áldja meg gyermekeiket, de a tanítványok hazaküldték őket.

Jézus figyelt. Végig tudta, mi történik. Most pedig határozott hangon megszólalt. Látszott, hogy nem elégedett tanítványai hozzáállásával. Ott, mindenki előtt leállította őket. Azok a kisgyerekek fontosak voltak. Azt mondta nekik, hogy ha az emberek nem válnak olyan szeretettelivé és bizalomteljessé, mint azok a gyermekek, akkor egyikük sem juthat be Isten országába. **14-15. v.**

 ELMÉLKEDÉSRE: Örölsz, hogy Isten ugyanúgy szereti a gyerekeket, mint a felnőtteket? Mit gondolsz, ma is úgy szeretné megáldani a gyereket, ahogyan akkor? Hálás vagy a szüleidért, akik azt szeretnék, hogy Jézus áldjon meg téged, és biztosak akarnak lenni benne, hogy hamarosan együtt leszel velük a mennyben?

KEDD

 Anyukák egy csoportja elvitte gyermekeit Jézushoz, mert az áldását szerették volna kérni rájuk. A tanítványok megpróbálták elküldeni őket, de Jézus szólt nekik, hogy ne tegyék. Most mind ott voltak Jézus körül. Egy fáradt kisbabát tartott az ölében, aki fejét Jézus vállára hajtva rövidesen el is aludt.

Jézus egyenként közel vonta magához a gyermekeket, és kezét fejükre téve megáldotta őket. Egyikük sem félt. Ő volt a legszeretetteljesebb, legkedvesebb és leggyöngédebb ember, akivel valaha is találkoztak. **Mk 10:16**

Jézus emlékezett, hogy Ő mit szeretett gyermekkorában. Talán kis állataikról kérdezte őket. Egyesek talán megmutatták neki sebeiket. Egy szép mezei virágon mutatta meg nekik, milyen gyönyörű és tökéletes dolgokat alkotott Isten. A gyerekek lelkesen hallgatták Jézust és szívesen voltak vele.

Hazafelé az édesanyák szíve könnyű volt és boldog. Mind-egyik kisgyereknek volt valami különleges emléke. Sosem felejtik el azt a csodálatos napot!

Jézus sem felejtette el. Amikor visszatért a mennybe, a Szentlélek azokkal a gyermekekkel maradt. Felcseperedve néhányuk Jézus erős, hasznos munkása lett. Segítettek másoknak megérteni, hogyan kerülhetnek Jézus országába, és egyesek még meg is haltak érte.

Gondoljunk csak bele, hogy egy napon majd ismét találkoznak Jézussal a mennyben. Szerinted ismét megköszönik majd neki, hogy akkor megáldotta őket és elbeszélgetett velük? Jézus tud-

ja mindegyikük nevét. El tudod képzelni, ahogy átöleli, és a nevükön szólítja őket?

 ELMÉLKEDÉSRE: Amikor imádkozol, Jézussal beszélgetsz. Bár nem látod Őt, Ő ma is emberi lény is, és ugyanolyan valóságos, mint akkor réges-régen. Bármikor beszélgethetsz vele. Ma is meg akarja áldani a kisgyermeket, ahogyan akkor. A te nevedet is tudja.

SZERDA

 Jézus megmutatta tanítványainak, hogy a gyermekek fontosak. Emlékszel, mit mondott aznap arról, hogy milyen fontos olyanná válni, mint egy kisgyermek? **Mk 10:15**

A gyerekek bíznak a szüleik gondoskodásában. Tudják, hogy tőlük kapnak ennivalót, ruhát és védelmet.

A kisgyerekek nem törődnek a másik gyerek bőrének vagy hajának színével, nem érdekli őket, hogy szegény-e vagy gazdag, santa vagy vak.

Jézus tanítványai azonban nem voltak olyanok, mint a kisgyerekek. A többi nép tagjait pogányoknak tartották, ezért nem szerették őket. Azt hitték, hogy Jézus földi királyságot alapít, és megszabadítja a zsidókat a rómaiak

uralmától. És ha Jézus király lesz, akkor ők lesznek a legfontosabb emberei.

A tanítványok időnként elvitatkoztak azon, hogy melyiküké lesz a legfontosabb munka abban az új országban. Természetesen nem szerették volna, ha Jézus ezt meghallja. Ő azonban tudta, mi folyik. Holnap megtudjuk, hogyan használt egy kisgyermeket, hogy segítsen tanítványainak.

 ELMÉLKEDÉSRE: *Hogyan gyakorolhatják a gyerekek az önzetlenséget? Soroljunk fel néhány példát!*

CSÜTÖRTÖK

5 A tanítványok időnként annyira önzők, féltékenyek és irigyek voltak, hogy még azon is vitatkoztak, kié lesz a legfontosabb pozíció az új királyságban. Jakab és János édesanyja még azt is megkérte, hogy kéréssel fordult Jézushoz, adja fiainak a legjobb tisztségeket. **Mt 20:20-21**

Jakab és János Jézus tanítványai voltak. Szerette őket, de tudta, hogy fogalmuk sincsen róla, mit kérnek. Rövidesen nagyon csalódottak lesznek. Jézus nemsokára szörnyű halált hal a megmentésünkért. Annak ellenére, hogy minderről beszélt nekik, még mindig nem akartak hinni neki. **22. v.**

Jézus nagyon vágyott rá, hogy megváltoztassa drága tanítványai gondolkodását. Ezért ismét megpróbálta azt tenni, amit egyszer a Kapernaumba vezető úton. A tanítványok lemaradtak Jézus mögött, remélve, hogy nem hallja szavaiat. Ő azonban tudta, miről beszélnék, és nagyon szomorú volt miattuk. Mit kérdezett tőlük? **Mk 9:33**

A tanítványok zavarba jöttek. Azt hitték, Jézus nem hallotta beszélgetésüket, és nem is akarták elmondani neki. **34. v.**

Végül egy kérdéssel álltak elő. **Mt 18:1**

Jézus ekkor leültette őket maga köré, és pontosan az ellenkezőjét mondta annak, amit vártak. **Mk 9:35**

Szolgálónak lenni fontosabb lenne? Hogyan lehet ez?

Akkor Jézus magához hívott egy kisgyermeket. Átölelte, az ölébe ültette, majd megszólalt. **36-37. v.; Mt 18:2-4**

ELMÉLKEDÉSRE: *Isten országába kerülhetnek vajon a tanítványok, ha csak nem válnak szerénynyé és alázatossá? Ezen komolyan el kell gondolkodni, ugye? Ha valaki első akar lenni, annak jelleme nem hasonlít Jézuséra, ugye? Az önző, büszke emberek nem lennének boldogok a mennyben. Hogyan gyakorolhatjuk nap mint nap az önzetlenséget?*

PÉNTEK

6 Jézus egy kisgyermeket tartott átölelve az ölében, miközben az önzetlenségről beszélt tanítványainak. Azt szerette volna, ha jó példát mutatnak a gyerekeknek is. Mennyire fontos ez? **Mk 9:42**

Nagyon fontos, ugye? Van egy fontos dolog, amit minden gyereknek meg kell jegyeznie. Vannak gyerekek, akiknek a szülei nem mutatnak jó példát, mert nem ismerik, vagy nem szeretik Jézust. De van-e valaki, aki mindig példaképünk lehet? Van-e valaki, aki csodálatos, jó szülője minden kisgyerekeknek és a felnőtteknek is? Igen, van! Isten a mi szerető mennyei Atyánk, és Jézus a testvérünk. Milyen csodálatos! Ők jobban szeretnek bennünket, mint a legszeretőbb szülők.

Mire Jézus visszatért a mennybe, a tanítványok, Júdás kivételével, nagyon sokat változtak. Jézus tudta, hogy majd pásztorokká kell válniuk, felnőttekről és gyermekekről gondoskodniuk. A kisgyerekek olyanok lesznek, mint a báránykák, az idősebbek pedig, mint a juhok. Melyiket említette először Jézus, amikor egy napon Péterrel beszélt? **Jn 21:15-17**

ELMÉLKEDÉSRE: *Jézus szerette a gyerekeket, és ők is szerették Őt. Nagy figyelemmel hallgatták történeteit, mert azok mind csodálatosak voltak. Könnyen érthető kifejezéseket használt. Soha nem volt ingerült vagy türelmetlen. A gyermekek szerették Jézus boldog arcát nézni. Mindig meghallgatta őket, amikor a gondjaikról beszéltek neki. Sajnálta őket, amikor megsérültek és segített rajtuk. És tudod, mi a helyzet? Ő ma is ugyanilyen! Nem változott meg. **Mal 3:6***

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Máté 18:1-6; 20:20-28; 19:13-15; Márk 9:33-37; 10:13-16; Lukács 18:15-17; Jézus élete, 432-442; 511-517. old.

Sunca, és a sintér hálója – 4. rész

Anna Larsen: *Sunca, a misszionárius kutya* című műve alapján
a Pacific Press Publishing Association, Inc. kiadó engedélyével.

Kinyitottam a bejárati ajtót. „Senora, senora! Elvitték Suncát! Elvitték Suncát!” – kiáltozták egymás szavába vágva a szomszéd gyerekek. „Mi történt? Ki vitte el Suncát?” – kérdeztem. Az izgatott hangokból éreztem, hogy valami nagy baj történt a kutyánkkal.

– Egy nagy ketrecbe tették és teherautóval elvitték! – kiáltotta kétségbeesetten egy kislány. Az utcánkban minden gyerek szerette Suncát.

– Egy nagy hálóra tették! – kiáltotta egy másik fiú.

– Ki, kicsoda vitte el? – olyan gyorsan száguldoztak a gondolatok a fejemben, hogy beleszédültem.

– A sintér, hölgyem, a sintér! – úgy tűnt, a szemben lakó Lucho jobban értette, miről van szó.

– Éppen erre járt a sintér, és meglátta Suncát, ahogy egy kakast üldöz.

– Egy kakast! – jajgatott Maruja és égnek emelt kézzel a Szörnyeteg keresésére indult.

– Szegény Sunca! – mondta Lucho ünnepélyesen. – Meg fogják ölni.

– Megölni! Óh, nem! – mondtam ijedten. – Ténünk kell valamit! Fel kell hívnom a férjemet.

Aznap este a férjemmel elmentünk a sintértelepre.

Sunca elveszetten, bozontosan, reszketve ült a sok nagy kutya között. Nem látott minket megérkezni, de az ismerős, barátságos szólókat: „Sunca! Sunca” halatán riadt külseje megváltozott. Füleit felcsapta, hátsó lábára állt, és örömteli vakkantásokkal a ketrec elejébe nyomakodott. Rövidesen boldogan hajtottunk

vissza Miraflores-be, kettőnk között Suncával az első ülésen.

Nos, fiúk, lányok, bár ez a történet igaz, nem pont misszionárius kutyának mutatja be Suncát. Mégis levonhatunk némi tanulságot.

Először is, Suncának az volt a dolga, hogy gazdái bejárati ajtaját őrizze, ahogyan nektek is őrizni kell a szívetek ajtaját. Másodszor, Sunca nagyon türelmesen barátkozott össze új lakótársával, a kakassal. Nem szabad feladnunk, ha egy szomszédunk barátságtalan.

Türelemmel és szeretettel megnyerhetjük őt barátunknak. Azt is megtanulhatjuk a történetből, hogy nem szabad nagyon kíváncsinak lenünk, mert bajba kerülhetünk miatta.

Suncának tudnia kellett volna, hogy nem szaladhat ki egyedül az utcára. Milyen szörnyű élményben volt része az engedetlensége miatt,

ugye? És ami a legjobb, ha Sátán a hálójába kerít minket, Jézus eljön értünk és kivált bennünket.

(Folytatása következik)

Kiegészítő forrásanyag: természeti tanulmányok, tevékenységek, zene, bibliai tanulmányok, bibliai memória játékok, stb.

My Bible First Copyright © 2015

Telefon: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • E-mail: sales@mybiblefirst.org

A bibliaszövegeket a Károlyi Gáspár bibliafordításból idéztük.

MINDENEKELOTT a BIBLIA

KISISKOLÁSOK – C ÉV
1. negyedév / 10. – március 5.

A szegény gazdag ember

VASÁRNAP

1 Máté, Márk és Lukács is beszél az e heti leckénkben szereplő fiatalemberről, de egyikük sem említi a nevét. Tudjuk róla, hogy gazdag volt, nagyon fiatal és magas állást töltött be. Talán a hatalmas zsidó tanács tagja volt, befolyásos személy.

A gazdag ifjú már ismerte Jézust. Látta, mit tesz, és aznap végignézte, ahogy az anyák Jézushoz vitték gyermekeiket az áldását kérve. Látta mennyire szereti Jézus a gyerekeket, és ők mennyire örülnek ennek. A gazdag ifjú ugyanarra a boldogságra vágyott. Azt szeretne volna, hogy Jézus őt is megáldja.

Kíváncsi lehetett arra is, mit értett Jézus azalatt, hogy akik a mennybe kerülnek, olyanok lesznek, mint a kisgyermek. **Lk 18:17** Ő is nagyon szeretett volna Isten országába kerülni. Ismerte a tízparancsolatot és az ember alkotta rendelkezéseket is. Biztos volt benne, hogy mindet betartja.

Azt hihetnénk, hogy a gazdag ifjúnak minden oka megvolt a boldogságra és a bizonyosságra, hogy Isten országába kerül. Ő azonban érezte, hogy valami nagyon fontos dolog hiányzik az életéből. Vajon mi lehet az? Jézus talán meg tudja mondani neki.

A gazdag ifjú figyelte, ahogy Jézus a tanítványaival együtt távozik. Hirtelen rádöbbsent, hogy fel kell tennie Jézusnak ezt a fontos kérdést. A legfontosabb kérdést, amit bárki is feltehet.

ARANYSZÖVEG

„[...] add el a vagyonodat, és oszd ki a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; és jer és kövess engem.” (Máté 19:21)

ELMÉLKEDÉSRE: *Mi lehetett az a fontos kérdés? Holnap megtudjuk.*

HÉTFŐ

2 Miután Jézus megáldotta a gyermekeket és tanította a népet, tanítványaival együtt elindult. A gazdag ifjú utána futott. Mi volt az a fontos kérdés, amit Jézus előtt térdre esve feltett? **Mk 10:17**

A fiatalember jónak nevezte Jézust. Ő azt akarta, hogy gondolja ezt át, ezért megkérdezte tőle, miért tartja jónak. Emlékeztette, hogy csak Isten jó. Hitte a gazdag ifjú, hogy Jézus valóban Isten fia?

Jézus ezután azt mondta, hogy azok nyernek örök életet, akik megtartják az Ő parancsolatait. **Mt 19:17**

Sok ember alkotta rendelkezés volt. A gazdag ifjú mindet ismerte, és meg is próbált engedelmeskedni nekik. Ezért megkérdezte, melyik parancsolatra gondol Jézus. **18-19. v.**

Egyértelmű volt, hogy Jézus a tízparancsolatra gondolt, amit minden zsidó ismert. A fiatalember úgy gondolta, hogy annak megtartása nem okoz gondot neki. Mit mondott tehát? **20. v.**

 ELMÉLKEDÉSRE: *Te tudod kívülről a tízparancsolatot? Biztosíték rá, hogy Isten országába kerülsz, ha fel tudod mondani? A legfontosabb megérteni és meg is tartani a tízparancsolatot.*

KEDD

3 Jézus éppen azt mondta a gazdag ifúnak, hogy meg kell tartania a tízparancsolatot, ha Isten országába szeretne kerülni. Azt azonban nem mondta neki, hogy az emberek által hozott rendelkezéseket is meg kell tartania. Biztos volt benne a fiatalember, hogy megtartja a parancsolatokat?

Amit Jézus ezután mondott, annyira megdöbbenette a gazdag ifút, hogy nem akart hinni a fülének. **Mt 19:21**

Komolyan gondolta vajon Jézus, amit mondott? Sok minden futhatott át a fején. Soha nem gondolta volna, hogy nem tartja meg a tízparancsolatot, Jézus viszont ráébresztette, hogy sajnos így van.

Jézus szerette a fiatalembert. Tudta, hogy jó tanítványa lehetne, és végül Isten országába kerülhetne. Tudta, hogy nincsen tisztában vele, hogy nem tartja meg a parancsolatot, miszerint ne legyenek más istenei a mennyei Isten előtt. Jobban szerette a gazdagságot és a magas rangot, mint Istent. Jézus azt is tudta, hogy a fiatalember a többi embert sem szerette jobban önmagánál. Most pedig döntenie kellett.

A gazdag ifjú Jézus arcába nézett, és hatalmas harc dúlt a lelkében. Hogyan tehetné meg, amit Jézus szerint tennie kellene? Szegény lenne, és befolyásos barátai is elhagynák. Mindenki azt gondolná róla, hogy megőrült. Ugyanakkor viszont vágyott az örök életre. Nehéz választás elé került.

ELMÉLKEDÉSRE: *Mit gondolsz, ki próbálta visszatartani a gazdag ifút attól, hogy Isten országa mellett döntjön? Ki az, aki ma is ezt teszi az emberekkel? Te mit tettél volna a gazdag ifjú helyében?*

SZERDA

Jézus megválaszolta a gazdag ifjú fontos kérdését.

4 A fiatalembernek döntenie kellett. Mindenki feszülten figyelt, és kíváncsian várta, vajon hogyan dönt a fiatalember. Jézus arra vágyott, hogy ott legyen az Ő országában. Sátán viszont vissza akarata tartani ettől. Hogyan döntött végül? **Mt 19:22**

A gazdag ifjú a pénzt választotta istenének, és soha nem is változtatta meg döntését. Jézus nagyon szomorú volt, de az ifjú is szomorúan távozott.

A tanítványok nagyon csalódottak voltak. Miért mondta Jézus a gazdag ifúnak, hogy adja el mindenét, és adja a szegényeknek? Ők azt hitték, hogy Isten azzal mutatja ki szeretetét, ha gazdaggá tesz valakit. Egész életükben ezt tanulták. Abban is biztosak voltak, hogy a gazdag ifjú fontos tisztséget kap majd Jézus országában, melynek megalapítását már oly türelmetlenül várták.

Júdás különösen nem örült a történeteknek. Úgy látta, Jézus gyakran helytelenül jár el. Úgy gondolta, ha rá hallgatnának, rövidesen felállíthatnák az

új királyságot. El tudod képzelni, mire gondolhatott a többi tanítvánnyal együtt Jézus következő szavainak hallatán? **23. v.**

ELMÉLKEDÉSRE: *1Tim 6:10 Melyik az a szó ebben az igeverben, ami segít megértenünk, mire gondolt Jézus? Gondolod, hogy a gazdag ifjú ezután a rossz döntés után boldog volt valaha is? Valóban azt mondta Jézus, hogy egyetlen gazdag ember sem juthat Isten országába? Nem. Holnap még többet megtudunk majd arról, hogy ez mit is jelent.*

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

CSÜTÖRTÖK

Mi a legelső parancsolat? El tudod mondani?

5 A gazdag ifjú azt kérdezte Jézustól, mit kell tennie, hogy az örök életet elnyerje. Jézus azt mondta neki, hogy tartsa meg a tízparancsolatot. A fiatalember úgy gondolta, ő minden parancsolatot megtart, de igazából nem szerette Istent teljes szívéből, és nem engedelmeskedett neki. Önmagát pedig jobban szerette másoknál. És ezen nem is akart változtatni.

A gazdag ifjú távozása után Jézus azt mondta a tanítványoknak, hogy nagyon nehéz a gazdagoknak Isten országába jutni. A tanítványok megdöbbenésére Jézus megismételte a kijelentését. **Mt 19:24-25**

A tű fokán átmenni? Erre természetesen egyetlen tevé sem képes. Ez lehetetlen, a tanítványok is tudták. Jézus pontosan az ellenkezőjét mondta annak, amit addig mindig is tanultak.

A tanítványoknak meg kellett érteniük, hogy mindnyájan természetből fogva önzők vagyunk. Egyszerűen nem természetes számunkra az önzetlenség. A gazdagok számára még nehezebb lehet, mint azoknak, akiknek nincs sok mindenük. Egyedül Isten képes ezen változtatni, és csak mi dönthetünk úgy, hogy megengedjük neki. Ezt mondta valójában Jézus a tanítványoknak. **26. v.**

A tanítványok bizonyára nagy szemeket meresztettek Jézusra. Amit mondott, az szinte hihetetlen volt számukra. Ha ez igaz, akkor kit tart Isten elég jónak ahhoz, hogy az Ő országába kerüljön?

Máté volt az egyetlen, aki gazdag volt, amikor Jézus elhívta őt. Milyen döntést hozott akkor, hogy Jézus tanítványa lehessen? **Lk 5:27-28**

Péter, András, Jakab és János halászzal keresték kenyerüket. Ők mit választottak, amikor Jézus arra kérte őket, hogy legyenek a tanítványai? **Mt 4:18-22**

 ELMÉLKEDÉSRE: Különleges bánásmódban részesítjük időnként a gazdag embereket? Gondolod, hogy Sátán arra kísérti a gazdagokat, hogy büszkék legyenek? Akik pedig nem gazdagok, azokat irigységre? Örölsz, hogy Jézus meg tud változtatni minket és segít

olyanná válni, mint Ő? Eszedbe jut minden nap megkérni Őt erre?

PÉNTEK

Jézus a gazdagságról beszélt, és tanítványainak **6** igen nehéz volt megérteni, amit mesterük mondott. Szokás szerint Péter szólalt meg elsőnek. Emlékeztette Jézust, hogy ők mindnyájan otthagytak mindent az Ő követéséért. **Lk 18:28**

Jézus bizonyára mosolyogva felelte neki, hogy nem is kell aggódniuk jövőbeli szükségleteik miatt. **29-30. v.**

A gazdag ifjú a vagyont és az emberek megbecsülését választotta. Ezzel az értékrenddel azonban nem kerülhet be Isten országába. Szomorú döntés.

Mindenkinek, aki Jézust választja, emlékeznie kell

arra, amit akkor a tanítványoknak mondott. Minden másnál jobban kell szeretnünk Jézust, Őbenne bízni, és neki engedelmeskedni. Akkor biztosak lehetünk benne, hogy bármilyen nagy gondba kerülünk is, Jézus soha nem hagy el bennünket.

Sokan szenvednek amiatt, hogy Jézust választották. A családjuknak, barátaiknak, rokonaiknak vagy azoknak, akikért dolgoznak, nem tetszik a döntésük. Mégis gyakran megtapasztalják, hogy a többiek, akik szintén Jézust választották, a családjukká válnak.

ELMÉLKEDÉSRE: Ismersz olyanokat, akik elveszítették a munkájukat, vagy a szüleik és barátaik nem örülnek annak, hogy Jézus követése mellett döntöttek? Bízni fogsz Jézus ígéretében, amit aznap a tanítványainak tett, ha egyszer veled is ez történik?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Máté 19:16-30; Márk 10:17-31; Lukács 18:18-30; Jézus élete, 518–523. old.; Krisztus példázatai, 390–396. old.

Kapcsolatteremtés a mennyel – 1. rész

Anna Larsen: *Sunca, a misszionárius kutya* című műve alapján
a Pacific Press Publishing Association, Inc. kiadó engedélyével.

Alimai egyetem előtti téren sétáltam a kutyámmal, és közben az autót figyeltem. Sunca olyan erősen rángatta a pórázt, hogy majdnem megfulladt. Szeretett sétálni, de szaladni sokkal inkább.

– Viselkedj, Sunca! – szóltam rá szigorúan, és erősen megrántottam a pórázt. A kutyus megállt egy pillanatra és fölnézett rám.

– Tudod, hogy mellettem szépen kell sétálnod! – figyelmeztettem a póráz újabb megrántásával.

Sunca megértette, és úgy tűnt, igyekszik jól viselkedni.

Mint Limában általában, most is szürke ég borult ránk, amit a hűvös, nyirkos szél még lehangelőbbá tett. Suncának mégis csodás volt az élet.

Egy nagy halom könyvet cipelő fiatal lány jött velünk szembe. Első látásra beleszeretett Suncába.

– Milyen helyes kis kutya! – mondta.

Leguggolt, és a könyveit a földre rakva mindkét kezével megsimogatta Sunca pofácskáját. A kutyus vizsgonozta a lány érzelmeit, és végignyalta az egész arcát.

– Nem, Sunca, viselkedj! Maradj ülve! – szóltam tekintélyt parancsoló hangon. Ő engedelmesen ülve maradt, és mellső lábaival integetett.

– Ó, milyen szép! – a lány el volt ragadtatva. – Jó kutya vagy! – mondta és megrázta Sunca jobb mellső mancsát. – Helló, hogy vagy, Sunca?

– Bukfencezzél, Sunca! – még ki sem mondtam, a kutyus már számtalanszor át is fordult.

– Hát nem édes! Bárcsak nekem is lenne egy ilyen kutyám! – kiáltott fel a lány.

– Mutasd meg a kisasszonynak, mit tudsz még! – Kinyújtott karomból karikát formáltam, és Sunca már röptült is át rajta, mint a nyíl.

A lány felkiáltott: – Ez igen, asszonyom, akár a cirkusban! Milyen csodálatos kutya!

– Látnod kellene, hogyan labdázik! Az aztán tényleg nem semmi!

– Labdázik?

– Bizony! Gyere át valamelyik nap hozzánk és nézd meg! – adtam egy névjegykártyát a lánynak a tárcám-ból. – Itt a címünk.

– Köszönöm asszonyom, elmegyek. Sajnálom, de most sietnem kell. Pár percen belül találkozom valakivel. Nagyon örülök, hogy megismertem. Remélem, még találkozunk. Visz-

lát, Sunca! – integetett mosolyogva a kutyusnak, és eltűnt az egyetem bejáratán betóduló diákok között.

Körülbelül húsz perccel később az autóban ültünk a férjemre várva, aki a könyvtárban volt. Sunca a nyitott ablaknál állt és mindenkre morgott, aki túl közel merészkedett.

– Ó, de örülök, hogy még itt vannak! Egyszerűen vissza kellett jönnöm Suncát látni – sóhajtott nagyot a lány.

– Helló, Sunca! Hát nem kedves egy kutyus! Sunca összes fogát kimutatva morgott tovább.

(Folytatása következik)

Kiegészítő forrásanyag: természeti tanulmányok, tevékenységek, zene, biblíatanulmányok, bibliai memória játékok, stb.

My Bible First Copyright © 2015

Telefon: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • E-mail: sales@mybiblefirst.org

A bibliaszövegeket a Károlyi Gáspár bibliafordításból idéztük.

MINDENEKELŐTT a BIBLIA

KISISKOLÁSOK – C ÉV
1. negyedév/11. – március 12.

A gazdag ember döntése

VASÁRNPAP

1

Jerikó forgalmas városában élt egy Zákeus nevű ember. Nagyon gazdag, jómódú és termetre alacsony ember volt.

Zákeusnak nem volt sok barátja, mert a rómaiaknak dolgozott. S ami még rosszabb, az adót szedte be az elnyomó rómaiak számára. Az emberek nem szerették sem a rómaiakat, sem az adószedőket. Vajon miért? A rómaiak uralkodtak rajtuk, a vámszedők pedig több pénzt követeltek tőlük, mint amennyit megfizetni tartoztak. **Lk 19:2**

Zákeus volt az összes jerikói adószedő főnöke. Sokan nem tudták róla azonban, hogy már nem csapja be az embereket. A Jordán folyó, ahol Keresztelő János prédikált, nem volt messze Jerikótól. Amikor Zákeus meghallotta, amit János a vámszedőkről mondott, rádöbrent, hogy rossz dolgot művelt és elhatározta, hogy megváltozik. **Lk 3:12-13**

ARANYSZÖVEG

„Mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse, és megtartsa, ami elveszett.” (Lukács 19:10)

Az emberek azonban továbbra sem bíztak meg Zákeusban. Nem tudták elhinni róla, hogy megváltozott és becsületes lett. Még azután sem tudtak megbízni benne, hogy elkezdte visszafizetni a megkárosítottak pénzét.

Jerikóban természetesen mindenki hallott Jézusról. Zákeus megtudta, hogy Jézus tizenkét tanítványának egyike, Máté is vámszedő volt azelőtt, ezért bízni kezdett abban, hogy Isten neki is megbocsát.

ELMÉLKEDÉSRE: Mivel mutatta ki Zákeus, hogy őszintén megbánta, hogy becsapta az embereket?

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

HÉTFŐ

2

Zákeus, a vámszedő tudta, hogy bűnös, és őszintén megbánta, hogy elcsalta az emberek pénzét. Egy nap meghallotta, hogy Jézus áthalad Jerikón, és nagyon szeretett volna találkozni vele.

Aznap a város forgalmas utcái még zsúfoltabbak voltak, mint általában. Sokan tartottak Jeruzsálemben a húsvéti ünnepre, és amikor meghallották, hogy Jézus arra tart, ők is látni szerettek volna Őt. Ezért nagy tömeg vette körül. **Lk 19:3**

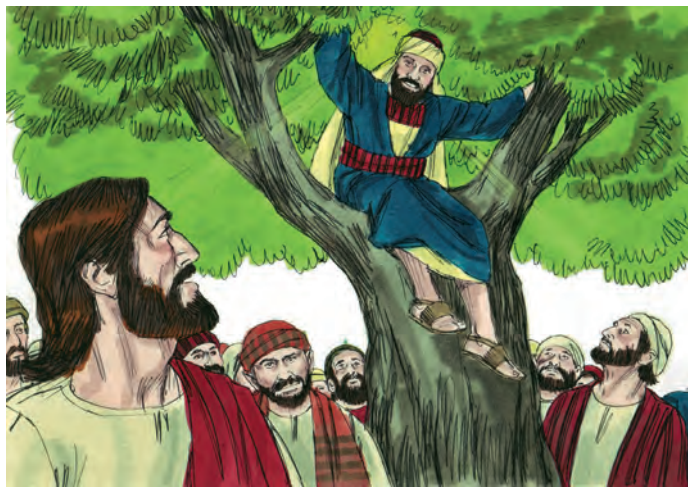
Zákeus megpróbált átfurakodni a tömegben, de sehogy sem sikerült neki. Túl alacsony volt, hogy az emberek feje fölé láthatta volna Jézust. Mit tehetett hát?

Támadt egy ötlete. Eszébe jutott a nagy fa, melynek

ágai az út fölé nyúltak. Ezért gyorsan odaszaladt, és még a tömeg megérkezése előtt felmászott rá. Nemso-kára már az egyik ágon ülve várta, hogy Jézus és a soka-ság odaérjen. **4. v.**

Menet közben Jézus hallotta az Őt üdvözlő kiáltáso-kat, a papok és a rabbik hangos panaszkodását, de tu-dott Zákéus vágyakozó szívéről is.

Jézus váratlanul megállt, és vele együtt a tömeg is. Éppen a fa alatt volt, ahonnan Zákéus figyelt. Jézus felnézett a vámszedőre, ő pedig lenézett Jézus arcába. Mindenki elcsendesedett. Figyelték, mit mond Jézus Zákéusnak. **5. v.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

ELMÉLKEDÉSRE: Ismered a dalt, ami arról szól, hogy Jézus Zákéus otthonába megy? Szeretne Jézus a mi otthonunkba is eljönni? Mivel mutathatjuk ki, hogy szívesen látjuk őt?

KEDD

Csoda, hogy Zákéus nem esett le a fáról meglepetésében! Gyorsan lemaszott, és egy pillanat múlva már széles mosollyal az arcán állt Jézus előtt. Izgatottan gondolt rá, hogy Jézus el akar menni az otthonába. **Lk 19:6**

Zákéus boldogabb volt, mint el tudnánk képzelni. Egy pillanatig még csak meg sem tudott szólalni. Tudta viszont, hogy a körülöttük állók mit gondolnak. **7. v.**

Zákéus hirtelen úgy érezte, mindenkiel tudatnia kell, mennyire sajnálja a rossz dolgokat, amiket elkövetett, és hogy őszintén megváltozott. Tudomásukra akarta hozni, hogy megpróbálja mindezt jóvátenni. Mit mondott ezért Jézusnak az egész sokaság füle hallatára, és mit felelt neki Jézus? **8-10. v.**

Mivel a papok szörnyű bűnözőknek tartották a vámszedőket, nem engedték be őket a zsinagógába Istent dicsőíteni. Otthonában azonban Jézussal együtt családja körében dicsőíthette Istent.

Jézus ismét emlékeztette az embereket, hogy csak annak tud segíteni, azt tudja megmenteni, aki tisztában van vele, hogy bűnös. Ő nem erőlteti rá a szeretetét és segítségét azokra, akik büszkék és azt hiszik, nincs szükségük segítségre.

Miután a gazdag ifjúval beszélt, Jézus azt mondta a tanítványoknak, hogy nehéz a gazdagoknak Isten országa mellett dönteni, és megmentő szeretetét elfogadni. Ám azt is mondta, hogy Istennél semmi sem lehetetlen. Zákéus volt rá a példa, hogy ez igaz.

ELMÉLKEDÉSRE: Zákéus gondolkodása megváltozott, miután úgy döntött: önzetlen lesz és hallgat a Szentlélek hangjára. A tízparancsolat megtartása mindennél fontosabbá vált számára. Jézus meg tud változtatni bennünket, ha úgy döntünk, szeretjük Őt, Őbenne bízunk és neki engedelmeskedünk?

SZERDA

Egy napon, mikor Jézus a népet tanította, egy férfi a tömegből arra kérte, segítsen megoldani a fivérével fennálló konfliktusát.

Isten törvénye szerint az apa halála után a legidősebb fiú kétszer annyi örökséget kapott, mint a többi fiú. A férfi, aki aznap Jézust kérdezte, úgy gondolta, hogy a bátyja igazságtalanul járt el a vagyon elosztásában. Mit kért Jézustól? **Lk 12:13**

Jézus tudta, mennyire önző a férfi, és közölte vele, Ő nem azért jött, hogy ilyen vitás ügyekben döntsön.

Majd rámutatott, hogy mindkét fivér valódi gondja a kapzsiság. **14-15. v.**

Csak a gazdagok nem tartják meg a parancsolatot, miszerint ne kívánjuk, ami a másé? Nem. Még a kevésbé jómódúak is gyakran többre vágnak. Olvassuk el, mit ír a Biblia megelégedettségről! **1Tim 6:6-8**

 ELMÉLKEDÉSRE: *Még a gyerekek is többre vágy-nak időnként? Megvan minden játékod, amire vágytál? Előfordult már, hogy még egy bizonyos játékra vágytál, pedig már megvolt mindened?*

CSÜTÖRTÖK

5 Egy férfi, aki úgy gondolta, fivére igazságtalanul részesült apja vagyonából, Jézus segítségét kérte az örökösödési vita rendezésében. Jézus azonban segítség helyett újabb példázatot mondott el a kapzsiságról és a többre vágyásról.

A történet egy gazdag emberről szólt, aki annyi termést takarított be, amennyi el sem fért a csűrjében. Azon töprengött, mit is tegyen a felesleges étellemmel.

Lk 12:16-17

Milyen döntésre jutott, miután átgondolta a dolgot? **18. v.**

A gazdag ember nem gondolt arra, hogy valójában minden ennivaló Istené. Pedig úgy volt. Isten adta a napsütést, az esőt és a friss levegőt a gabona növekedéséhez, hogy étellem legyen belőle.

A szegényekre sem gondolt, akik éhesek voltak és ennivalóra lett volna szükségük. Velük megoszthatta volna a felesleges ételmét. De ő egyedül csak magára gondolt. Biztos volt benne, hogy az a sok ennivaló több évig is elegendő lesz majd számára. Annyit ehett és ihat majd, amennyit csak akar. Azt hitte, nem kell semmiért sem aggódnia. **19. v.**

 ELMÉLKEDÉSRE: *Emlékszel, hogyan szól az arany szabály a Mt 7:12 igeversben? Megtartotta a gazdag ember ezt a szabályt? És te tanulsz, hogyan gyakorold ezt még jobban?*

PÉNTEK

Isten mindenről tud? Igen. Ő tudott valamit, amit a tegnapi történetünkben szereplő gazdag ember nem. Tudta, hogy még azon az éjszakán, miközben önző gondjai foglalkoztatják, a gazdag ember szíve meg fog állni és meghal. Egyetlen terve sem válhat valóra, és mindene, amit oly önző módon magának tartogatott, másé lesz. **Lk 12:20** Mivel fejezte be Jézus a történetet? **21. v.**

A férfi, aki az örökség igazságtalan elosztásával vádolta fivérét, ugyanolyan önző volt, mint a példázatbeli gazdag ember. Sem ő, sem a bátyja nem tartotta meg a parancsolatot, mely a kapzsiság ellen szólva mondja, hogy ne kívánd a másét.

A történet hallgatói közül is sokan rádöbbenhettek, hogy ők is az önző emberhez hasonlóan gondolkodnak, tehát változniuk kell.

Mindnyájunknak meg kell változnunk. Amióta csak a bűn a világunkba jött, az önzés és a többre vágyás, a kapzsiság torzította el az emberiség jellemét és térítette el attól, amilyenre Isten eredetileg teremtett minket.

 ELMÉLKEDÉS-RE: *Zákeus példája mutatja, hogy a gazdagok is megváltozhatnak. Vannak ma is gazdag emberek, akik Jézus követését választják? Igen. Pénzüket és idejüket áldozzák arra, hogy másokkal megismertessék az Isten országába vezető utat. Most már azt is tudjuk, hogy nem csak a gazdagoknak kell megváltozniuk. Nem csak a gazdagok vágnak egyre többre. Bármelyikünk lehet kapzsi úgy, hogy még csak észre sem vesszük. Örölsz, hogy Isten meg tud változtatni bennünket? Meg tudsz nevezni néhány dolgot, amiben szeretnéd, ha megváltoztatna?*

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Lukács 19:1-10; 12:13-21; Jézus élete, 552–556. old.; Krisztus példázatai, 252–259. old.

Kapcsolatteremtés a mennyel – 2. rész

Anna Larsen: *Sunca, a misszionárius kutya* című műve alapján
a Pacific Press Publishing Association, Inc. kiadó engedélyével.

Most mi a baj, Sunca? Haragszol rám?” – kérdezte a lány hátrahőkölve, mintha kissé megijedt volna. „Ó, nem, még mindig szeret téged. Csak nagyon vigyáz az autóra. Senkit sem enged a közelébe. Gyere, ülj be ide, és látni fogd, hogy még mindig szeret – mondtam mosolyogva.”

A lány kinyitotta az ajtót, és beült mellém az első ülésre. Sunca teljes rajongásával vette körül. Úgy tűnt, minél vadabb a kutya, annál jobban tetszik a lánynak.

– Mi az a nagy halom levél a hátsó ülésen, asszonyom? – kérdezte a lány.

– Ó, a leveleink. Éppen a postahivatalba tartunk.

– De ilyen sok! Mindig ilyen sok levelük van? – kérdezte a lány a szép kötegekbe rendezett levelekre pillantva.

– A férjem a levelezőiskola vezetője. Kilencezer diákunk van Peruban! – feleltem.

– Kilencezer diák! – kiáltott fel a lány meglepődve úgy, hogy még Sunca is felkapta rá a fejét.

– Igen. Bolíviában kétezernél több van, és Ecuadorban is több mint ezer.

– És a férjével mindet át kell nézniük?

– Igen, de vannak segítők. Csodálatos munka.

– És mit tanulnak ezek a diákok? – A lány megpaskolta Suncát, és ismét a hátsó ülésre bámolt.

– Ezek bibliatanulmányok. Leckék a mi Urunkról, Jézus Krisztusról, a próféciákról és a keresztény életéről.

– Bibliatanulmányok! – mondta a lány félénk kíváncsisággal.

– Igen. A boldog életről szólnak, a sikerről, a jellemünk építéséről, rossz szokásaink legyőzéséről, mind Isten ígéje tanításának fényében – kihúztam az egyik borítékot. – Ez egy cuzcoi fiatalember tanulmánya. Ez a lecke arról szól, mit tanít a Biblia az udvarlásról és a házasságról. Téged nem érdekelne egy ilyen tanulmány?

– Nagyon is érdekelne, de... – habozott a lány. Megértettem. – Elküldöm neked a fiatalok első leckéjét. Ez nem kötelez semmire, és teljesen ingyenes. Tanulmányozd át, és majd meglátod, hogy szeretnél-e részt venni a tanfolyamon. Biztos vagyok benne, hogy te is a diákunk leszel. Nem kell semmilyen könyvet vened, mert az ígéket mind megtalálod a katolikus Bibliában is.

*Legyél te is misszionárius,
mint Sunca!*

- Kérj a lelkészedtől broszúrákat, melyeket odaadhatsz másoknak.
- Beszélj másoknak Jézusról.

– Tényleg? – a lányon látszott a megkönnyebbülés. Igen, kérem, küldje el nekem az első leckét. Még egy darabig játszottak Suncával, majd a lány így szólt: – Hölgyem, ma kapcsolatba kerültem a mennyel.

Szememmel követtem a fiatal lányt, míg elvegyült az utca forgatagában, majd eltűnt. „Kapcsolat a mennyel”

– gondoltam, és a lány

egyetlen szava sem tehetett volna boldogabbá és elégedettebbé. Megpaskoltam Suncát. – Jó misszionárius kutya vagy, Sunca! Ha te nem vagy, soha nem hozhatam volna létre ezt a kapcsolatot. Segítettél egy új hallgatónak a bibliai levelezőiskolánkhöz csatlakozni.

Beatriz – így hívták a fiatal lányt – nagy érdeklődést mutatott a Biblia iránt, és két évfolyamot is elvégzett. Reméljük, hogy azóta a gyülekezet tagjává is vált.

(Folytatása következik)

BIBLEUNIVERSE.COM
The ultimate online Bible resource

Kiegészítő forrásanyag: természeti tanulmányok, tevékenységek, zene, bibliatanulmányok, bibliai memória játékok, stb.

My Bible First Copyright © 2015

Telefon: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • E-mail: sales@mybiblefirst.org

A bibliaszövegeket a Károlyi Gáspár bibliafordításból idéztük.

MINDENEKELŐTT a BIBLIA

KISISKOLÁSOK – C ÉV
1. negyedév/12. – március 19.

Munkások a szőlőskertben

VASÁRNAP

1 Természetünkönél fogva nem tudjuk Isten gondolkodásmódját követni. Az Ő gondolatai annyival magasabbak az emberénél, mint az ég a földnél. **Ézsá 55:8-9** Milyen gondolatai vannak Istennek velünk kapcsolatban? **Jer 29:11**

Jézus elmondott egy példázatot, ami segít megértenünk, mennyire másképp gondolkodik Isten, mint mi. Megmutatja, hogyan szeret Ő minket ahhoz képest, ahogyan mi szeretjük egymást. Bemutatja azt a gondolkodásmódot, amit nekünk is el kell sajátítanunk, hogy az Ő országába kerülhessünk.

A farizeusok viszont nem így gondolkodtak. Azt hitték, hogy a számtalan rendelkezés betartásával kiérdemlik helyüket Isten országában. Az egyik ok, amiért Jézust nem fogadták el Messiásnak az volt, hogy szerintük nem tartotta meg az ő szabályait. Ez igaz is volt. Jézus csak Isten tízparancsolatának engedelmeskedett, ami azt jelenti, hogy Istent szerette mindennél jobban, és a felebarátait úgy, mint önmagát. A farizeusok pedig nem így éltek.

A gazdag ifjú is azt hitte, hogy megtartja az összes parancsolatot, pedig nem tette. Jobban szerette Istennél a pénzt, és másokat sem szeretett úgy, mint önmagát.

Hogyan gondolkodott Jézus 12 tanítványa? Ők megtanulták teljes szívükből szeretni Istent és a felebarátait, mint magukat? Miről vitatkoztak még mindig egymás között, amikor azt hitték, Jézus nem hallja őket?

Mk 9:33-34

ARANYSZÖVEG

„Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletek van; Isten ajándéka ez.” (Efézus 2:8)

ELMÉLKEDÉSRE: Szeretnénk gyakran elsőként lenni, a legnagyobbat vagy a legjobbat kapni valaminek? Ilyen gondolkodást vár vajon tőlünk Jézus?

HÉTFŐ

2 Jézus példázata egy gazdag emberről szólt, akinek nagy szőlőskertje volt. Amikor elérkezett a szüret ideje, segítségre volt szüksége a termés betakarításához.

Korán reggel kiment a piacra, ahol tudta, mindig sokan várják, hogy valaki felfogadja őket. A férfiak egy dénár fizetségért vállalták a napi munkát. Ennyi volt akkoriban egy munkás átlagos bére. Megegyeztek a munkások a gazdával? **Mt 20:1-2**

A férfiak már korán reggel munkába álltak. A gazda azonban nemsokára látta, hogy még több segítő kézre lesz szüksége. Mit csinált ezért kilenc óra körül („a harmadik órában”)? **3-4. v.**

Akiket akkor fogadott fel, nem kérdezték, mennyi bért kapnak majd. Nem tudnak majd olyan sokat dolgozni, mint akik hajnalban kezdtek, mégis

örültek, hogy felfogadták őket, és bíztak benne, hogy a szőlősgazda tisztességes fizetést ad majd nekik.

Bár már két csoport munkást is felfogadott, a szőlősgazda délben és délután három órakor is látta, hogy még több emberre lesz szüksége. Közülük sem érdeklődött senki a fizetség iránt. Örömmel dolgoztak a bérért, amit a szőlősgazda jónak lát majd. **5. v.**

Estefelé a gazda már látta, hogy nem végeznek a szürettel sötétedés előtt, ezért sietve újabb munkások keresésére indult. Bár már csak egy óra volt hátra a munkaidő végéig, még mindig voltak, akik munkalehetőségre vártak a piactéren, mert még nem fogadták fel őket. **6-7. v.**

 ELMÉLKEDÉSRE: Szeretted a meglepetéssel végződő történeteket? Ez bizony az lesz!

KEDD

3 Jézus egy példázatot mondott a szőlősgazdáról, aki újra meg újra visszament a piactérre, hogy még több munkást fogadjon fel, mert szeretne volna az összes termést még sötétedés előtt betakarítani. Estére már öt különböző csoport férfi dolgozott a szőlőjében, akik mind más-más időpontban kezdték a munkát.

Az első csoport hajnalban kezdett, és egész álló nap dolgozott. Beleegyeztek, hogy mindegyikük egy dénárt kap az egész napi munkáért. Valószínűleg azt hitték, hogy a többi csoport tagjai jóval kevesebbet kapnak majd, és az utoljára beállt munkások csupán egy még kisebb összeget.

Mire utasította vincellért a szőlősgazda a munkaidő végeztével? **Mt 20:8**

Milyen különös! A gazda az utolsó csoportot fizette ki először. És bár csupán egyetlen órát dolgoztak, annyit fizetett nekik, mintha egész nap dolgoztak volna. A gazda minden csoport minden egyes munkásának egy dénárt adott. **9. v.**

Végül az első csoport tagjaira került a sor. Ők, bár beleegyeztek az egy dénáros fizetésbe, biztosra vették, hogy a gazda nekik többet fog adni, mint amennyit ígért, hiszen mindenki másnál többet dolgoztak.

ELMÉLKEDÉSRE: Mi a véleményed arról, ahogyan a szőlősgazda kifizette aznap a munkásait?

SZERDA

4 Az egész napot végigdolgozó munkások végignézték, amint a többiek, akik sokkal kevesebbet dolgoztak, megkapták az egy dénárt. Most rájuk került a sor. Bár beleegyeztek, hogy fejenként egy dénárért dolgoznak, úgy gondolták, biztosan többet kapnak majd. Így történt vajon? **Mt 20:10**

Az elsőként felfogadott munkások elégedetlenek voltak. Szerintük a szőlősgazda nem bánt velük igazságosan. Azoknak is ugyanannyit fizetett, akik csupán egy órát dolgoztak, mint nekik, akik 12 órán át keményen dolgoztak. El is mondták a gazdának a véleményüket. **11-12. v.**

A szőlősgazda meghallgatta panaszukat, majd emlékeztette őket, hogy mindenkinek egy dénárt ígért, és azt meg is adta nekik. **13. v.**

Azt is mondta a gazda, hogy a pénz, amit a munkásoknak adott, végül is az övé. Nem tehet vajon azt a pénzével, amit csak akar? Miért voltak irigyek és mérgesek, amiért úgy döntött, nagylelkű lesz a többiekkel? **14-15. v.**

Az elégedetlen munkások nem tudtak a gazdával vitába szállni, hiszen teljesen igaza volt. Mit mondott Jézus a példázat befejezése után?

16. v.

ELMÉLKEDÉSRE: Mi volt a különbség a nap végén az első és az utolsó munkások érzései között? Melyikük gondolt többet a fizetségre, amit majd kapni fog?

CSÜTÖRTÖK

5 Jézus történetében egyes munkások sokkal többet dolgoztak, mint mások. A szőlősgazda azonban a nap végén mégis ugyanannyit fizetett nekik. Még azok is, akik csupán egyetlen órát dolgoztak, azt az összeget kapták, mint akik egész álló nap dolgoztak.

Munkások egy modern szőlőskertben.

Akik egész nap dolgoztak, egyáltalán nem voltak boldogok. Mit mondott a gazda, amikor panaszkodni kezdtek? **Mt 20:13-16**

Akik viszont csak a nap egy részében dolgoztak, nagyon hálásak voltak. Mindegyikük egy dénárt kapott, pedig tudták, hogy nem dolgoztak meg érte. Mit gondolsz, örültek, hogy megbíztak a nagylelkű gazdában, aki felfogadta őket?

Jézus ezzel a példázattal azt mutatta be, milyen csálódottak lesznek a farizeusok. Ők biztosak voltak benne, hogy amiért minden munkát elvégeztek, megkapják Istentől az örök életet. Abban is hittek, hogy azok, akiket ők bűnösöknek neveztek, nem lesznek ott Isten országában, mert nem elég jók a munka elvégzéséhez. A farizeusok nem Isten szerint gondolkodtak, ugye?

Még Jézus tanítványainak is meg kellett érteniük, hogy Isten gondolkodásmódja egészen más, mint az övék. Isten mindenkit szeret. Ő tudja, ki az, aki őszintén szereti Őt, Benne bízik és hisz Jézusban.

 ELMÉLKEDÉSRE: Örölsz, hogy Isten nem úgy gondolkodik, mint az emberek többsége? Melyik munkásokhoz szeretnél hasonlítani: az első vagy a többi csoport tagjaihoz?

PÉNTEK

6 Gondolkodjunk még el egy kicsit Jézus példázatán, amit a szőlőskertben dolgozó munkásokról mondott! Ez a történet segít megértenünk, hogyan gondolkodik a mi csodálatos, szerető mennyei Atyánk. Most próbáljuk megválaszolni a következő kérdéseket!

Úgy fizette meg munkásait a szőlősgazda, ahogyan a legtöbb ember fizet a munkásainak? Miben volt Ő más?

Valóban megdolgoztak a később felfogadott munkások a fizetségükért?

Te elvárnád a 12 órára járó fizetést, ha csak egy órát dolgoznál? Nagylelkűnek tartanád azt, aki mégis 12 órai bért adna neked?

Miért gondolták igazságtalannak a gazdát azok, akik egész álló nap dolgoztak?

Nehezen értették meg az emberek, hogy senki sem elég jó, hogy Isten országába kerüljön. Senki sem dolgozhat meg érte, még ha olyan sokat dolgozik is, mint ebben a példázatban az egész napot végigdolgozó munkások.

Isten országába csak egyetlen módon juthatunk: ha elfogadjuk Jézus Megváltónknak és Urunknak. **ApCsel 4:12, 16:31** Ő emberré lett és meghalt értünk. Ő az egyetlen emberi lény, aki soha nem követett el bűnt, ezért tud segíteni nekünk a bűntől megszabadulni.

Mivel Jézus egyetlen bűnt sem követett el soha, nem érdemelte meg a halált. De mivel mi mindnyájan sok bűnt követünk el, tudta, hogy örökre elvesznénk, ha nem vállalná helyettünk a halált. Azért választhatjuk Isten országát, mert Ő ezt megtette értünk.

Sokan talán azt hiszik, megérdemlik, hogy Isten országába kerüljenek, mert nagyon sokat dolgoztak Istenért és egyházáért. Olyanok ők, mint a példázatbeli egész napot végigdolgozó munkások, akik azt hitték, nagyobb fizetséget kapnak, mert hosszabb ideig dolgoztak.

Akik viszont tudják, hogy nem érdemlik meg, amit Jézus tett értük, olyanok, mint a többi munkás a szőlőskertben, akik tudták, hogy nem érdemlik meg a bért, amit a gazda este fizetett nekik.

A gazda viselkedése pedig Isten csodálatos, nagylelkű jellemét mutatja be.

 ELMÉLKEDÉSRE: Jézus elszenvedte azt, ami nekünk járna azért, hogy velünk úgy bánhassanak, amint Ő érdemli. Megérdemljük vajon az örök életet? Nem, bizony! Mindegyikünk követett el bűnöket. Megérdemelte Jézus a halált? Nem! Ő soha nem követett el egyetlen bűnt sem. Bebizonyította, mennyire szeret bennünket? Igen! Hogyan is köszönhetnénk ezt meg neki?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Máté 19:23-30; 20:1-16; *Krisztus példázatai*, 396–404. old.

Sunca elveszett – 1. rész

Anna Larsen: *Sunca, a misszionárius kutya* című műve alapján
a Pacific Press Publishing Association, Inc. kiadó engedélyével.

Limától csupán 30 kilométerre fekszik a napfény városának is nevezett szép kisváros, Chosica. Míg Limát szinte állandóan szürke felhőtakaró borítja, ami sokszor napokig, hetekig, sőt hónapokig egyetlen napsugarat sem enged át, addig ez a kisváros mindig napfényben fürdik, és a ködös Lima lakói üdülőhelynek használják. Milyen izgalmas, amikor az autó kibukkan a felhők alól, a ragyogó napfénybe!

– Gyerünk, Sunca! – szoltam egy napon. Nem is kellett volna mondanom, mert amint kinyitottam az ajtót, Sunca már be is ugrott a kocsiba. Sunca nagyon szeretett utazni, különösen Chosica felé, mert ez mindig piknikezést jelentett a jó levegőn, és szórakozást a verőfényben.

Sunca egyértelműen kimutatta, mennyire élvezte az autózást. Mindenre odafigyelt. Először is a belváros szűk utcáinak forgalmi dugóin kellett átjutnunk, majd a zsúfolt nagybani piacon, ahol rengeteg érdekes hang és illat fogadta, majd ki vidékre, ahol számos igazi szórakozás várt Suncára. A tehenek, lovak és szamarak látványa mindig izgalomba hozta, és egyetlen alkalmat sem hagyott ki, hogy megugassa őket.

Az autópálya és a központi vasútvonal a Rimac-folyó medrének vonalát követte. Zöldellő kukoricaföldek, legelők és gyapotültetvények gyönyörködtették a szemet mindenfelé. Chosica közelében, már szintén a felhők fölött, Nanában áll a Perui Unió Egyetem. A misszionáriusok ritkán hajtottak el arrafelé anélkül, hogy ne néztek volna be szeretett iskolánkba. Sunca, aki nagyon népszerű volt a diákok körében, szintén szeretett odalátogatni.

– Sunca megérkezett! Itt van Sunca! – futott végig a hír az udvaron, amint autónkat észrevették az egyetem területén. – Megérkezett Sunca! – a diákok soha nem azt mondták, hogy „Itt vannak Larsenék” vagy „Megérkezett Anita!” Nem! Csak azt, hogy „Megérkezett Sunca!”

Az iskola területén soha nem kellett a kutyám miatt aggodnom. Csak odahajítottam neki a labdáját, és látogatásom ideje alatt ő végig lefoglalta az összes ráérő diákat. A diákok szerették eldobni neki a labdát és figyelni, ahogy orrával visszabökdösi hozzájuk.

A napsütéses Chosicában a nagy fák árnyékában sétáltunk egy téren a férjemmel. Gyönyörködtünk a kertekben pompázó virágok szépségében, illatában, és a tetőkről, kapukról lecsüngő murvafürtök (bougainvillea) látványában.

Bár nagyon szeretett volna más kutyákkal fogócskázni, Sunca illedelmesen mellettünk maradt, és a padokon pihenő embereknek mutatta be tudományát.

– Bárcsak az én gyerekeim is ilyen szófogadóak lennének! – mondta egy asszony, aki kislányával mellettem ült a padon, és a kutyust figyelte. – Őn csak kiejt egy szót, és a kutya máris engedelmeskedik. Ha azt mondja, ül, akkor leül, ha azt, hogy bukfencezz, akkor bukfencezik, ha azt mondja, fekszik, akkor lefekszik.

– Igen – értettem egyet kutyámat paskolgatva. – Jó, ha van valaki, aki engedelmeskedik az embernek. – Rámosolyogtam a mellettem ülő kis hölgyre, majd így folytattam: – Milyen örömet okozhat Istennek, ha mi, a gyermekei, hallgatunk szavára. – Ezzel beszédbe elegyedtünk, és én lehetőséget kaptam számos keresztény elv kifejtésére. Búcsúzóul egy spanyol nyelvű újságot adtam az asszonynak (a Vida Feliz címűt), a kislánynak pedig egy szép bibliai kifestőkönyvet és a gyermek levelezőiskola első tanulmányát. – Ez tetszeni fog neked, kis barátnőm – mondtam neki –, és nagyon szép oklevelet kapsz, ha végigtanulmányozod mind a tizenkét érdekes leckét.

– Tényleg? – úgy tűnt, a kislány el van ragadtatva. – Mindet meg fogom tanulni! – mondta, és kis kezével búcsút intett, miközben beszálltam és becsuktam a kocsiját.

Amint kihajtottunk a térről az utcára, észrevettem, hogy a kislány láthatóan izgatottan, széles mozdulatokkal integetve szalad utánam. Azt hittem, csak gyermeki lelkesedből teszi.

Már legalább fél órája autóztunk, ismét a nyomasztó, nyirkos felhők alatt, amikor felkiáltottam: – Sunca, gyere ide! – és az ülésre csaptam magam mellett, mint mindig, ha azt akartam, hogy mellém üljön.

– Hol vagy, Sunca? – néztem a hátsó ablak felé, ahol Sunca általában a kalaptartón feküdni szokott. – Sunca! Sunca!

(Folytatása következik)

Kiegészítő forrásanyag: természeti tanulmányok, tevékenységek, zene, bibliai tanulmányok, bibliai memória játék, stb.

My Bible First Copyright © 2015

Telefon: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • E-mail: sales@mybiblefirst.org

A bibliaszövegeket a Károlyi Gáspár bibliafordításból idéztük.

MINDENEKELOTT a BIBLIA

KISISKOLÁSOK – C ÉV
1. negyedév / 13. – március 26.

Ajándék Jézusnak

VASÁRNAP

1 Amióta csak az első bárányt feláldozták Ádám és Éva bűnbe esése után, Isten népének ilyen áldozatot kellett bemutatnia. Az áldozatok arra emlékeztették őket, hogy Isten fia lesz a valódi Bárány, aki eljön majd világunkba, hogy meghaljon helyettünk. Így mindenki megmenekül, aki szereti Őt, Őbenne bíz, és neki engedelmeskedik.

A húsvéti ünnep idején feláldozott bárány arra az éjszakára emlékeztetett mindenkit, amikor Isten kiszabadította népét az egyiptomi rabszolgaságból.

Isten figyelmeztette a fáraót, hogy ha nem engedi szabadon a népét, akkor minden elsőszülött egyiptomi fiú meghal egy bizonyos éjszakán. Az izraelita családok pedig, akik megölnek egy bárányt és a vérével meghintik az ajtófélfát, biztonságban lesznek. A halált hozó angyalok áthaladnak házaik felett és gyerekeik nem hálnak meg. (Innen ered a húsvét angol elnevezése, a *Passover*, ami magyarul áthaladást jelent). A vér a szemöldökfán azt jelezte: bíznak Jézusban, akinek vére majd az övék helyett kiontatik. **1Kor 5:7**

Most elérkezett a valaha is ünnevelt legfontosabb húsvét ideje. De egyedül Jézus volt tisztában ezzel. Tudta, hogy Ő Isten igaz Báránya, akit csupán néhány napon belül feláldoznak. Tudta, hogy a papok és az írástudók terveket szőnek a megölésére. **Mk 10:33-34**

Milyen magányos lehetett Jézus! Még a saját tanítványai is azt hitték, hogy nagy király lesz, aki megszabadítja őket a rómaiaktól. Sátán azt akarta, hogy az emberek az evilági hatalmas királyságról álmodjanak. Azt akarta, hogy elfeledkezzenek róla: mindnyájan bűnösök

ARANYSZÖVEG

„Mi szeressük őt, mert Ő előbb szeretett minket!” (1János 4:19)

sök vagyunk és Megváltóra van szükségünk, aki megment minket mennyei országa számára.

ELMÉLKEDÉSRE: *Megpróbálta Sátán lerontani a megmentésünkre felállított csodálatos tervet? Hogyan?*

HÉTFŐ

2 Már csak hat nap volt hátra a húsvéti ünnepig, és Jézus Jeruzsálembe tartott, hogy részt vegyen rajta. Szokása szerint betért Bethániában Lázár házába, akit a halálból támasztott fel. **Jn 12:1**

Valaki más is élt Bethániában, aki hálával tartozott Jézusnak azért, amit vele tett. Egy Simon nevű gazdag farizeus, akit Jézus a leprából gyógyított meg.

Simon Jézus tanítványa lett, de abban még mindig nem volt biztos, hogy Ő a Messiás. Nem tartotta magát megmentendő bűnösnek. Még a leprából való kigyógyulása után sem változtatta meg igazán gondolkodását.

Simon nagy lakomát tartott Jézus tiszteletére, hogy kimutassa, mennyire hálás gyógyulásáért. Lázárt is meghívta az ebédre. Az asztalnál Simon ült Jézus

egyik oldalán, Lázár pedig a másikon. Márta és Mária is ott voltak, és szokása szerint Márta segített a vendégek kiszolgálásában. **2. v.**

Sokan gyűltek össze aznap Bethániában. Egyesek találkozni szerettek volna Jézussal. Mások pedig Lázárt akarták látni, akit Jézus feltámasztott, miután már négy napja halott volt. Meg akarták tudni tőle, milyen halottnak lenni. Lázár viszont nem tudott semmit mondani nekik erről. **Préd 9:5-6**

Lázár annyit mondott csupán mindenkinek, hogy Jézus valóban Isten hatalmas fia. Egyedül Isten adhatja vissza egy halott életét.

 ELMÉLKEDÉSRE: Mit kellett még Simonnak tennie, hogy Jézus őszinte tanítványa lehessen? Mi volt a baj a magáról kialakított véleményével?

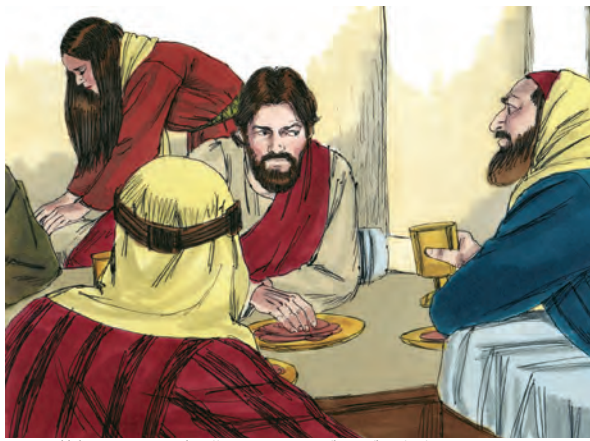
KEDD

Jézus vendégségben volt Bethániában, Simon házában, akit régebben kigyógyított a leprából. Ő volt az ebéd díszvendége. Sokan azért mentek oda, mert Jézussal akartak találkozni, sokan mások pedig Lázárt akarták látni. **Jn 12:1-2**

A vendégek heverőn feküdtek az alacsony asztalok körül, és valószínűleg a könyökükre támaszkodva ettek. A lábuk a másik irányba nézett, távolabb az asztaltól.

Miközben Márta az ételt szolgálta fel, Mária Jézus lábához térdelt. Eszébe jutott minden, amit Jézus érte tett. Jézus szerette őt, annak ellenére is, hogy bűnös dolgokat művelt. Kiűzte Sátánt a lelkéből és segített neki abbahagyni a helytelen dolgokat. Megbocsátotta a bűneit, és fivérét is feltámasztotta a halából.

Csupán mindannak végig gondolásától, amit Jézus érte és a családjáért tett, Mária a meghatottságtól sírva fakadt. Alázatosan megcsókolta Jézus lábait, melyek oly sokat gyalogoltak, hogy a Mester sokakat megvigasztaljon. Könnyeit hosszú, puha hajával törölte le Jézus lábáról.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Mária hallotta Jézustól, hogy nemsokára meg fog halni, és ez nagyon elszomorította. Valami különlegeset akart tenni Jézusért, ezért vásárolt egy szelence nagyon drága kenetet, amivel majd halála után megkeni a Mester testét. Majdnem annyiba került, mint egy munkás egész esztendei keresete. Mária mégis boldogan mondott le minden másról,

hogy a pénzt összespórolja. Jézus számára semmi sem volt túl értékes.

Most azonban azt beszéltek, hogy Jézus végre király lesz. Természetes, hogy Mária is izgalomba jött. Ahelyett, hogy halála után kenné meg Jézust, most ő lehet az első, aki királyként tiszteli Őt.

 ELMÉLKEDÉSRE: Miért lehetett Mária hálás Jézusnak? Miben van szükséged Jézus segítségére, hogy olyanná válhass, mint Ő?

SZERDA

Mária nagyon drága parfümöt vásárolt, hogy Jézust a halála után megkenhesse. Most mégis inkább Jézus életében szerette volna kimutatni tiszteletét, mert sokan azt beszéltek, királlyá koronázzák.

Mária nagyon halkán kinyitotta a parfümös szelencét. Máté és Márk evangéliuma szerint Jézus fejére locsolta, Lukács és János szerint a lábára is hintett belőle.

Jn 12:3

Néhány percig senki sem vette észre Mária tettét. Rövidesen azonban mindenki érezte a parfüm illatát, és láthatták, mi történt. Akkor Jézus egyik tanítványa valami nagy gorombaságot mondott. **4-6. v.**

Mária szörnyen érezte magát. Nem akarta, hogy az emberek észrevegyék, amit tett. Arról viszont elfeledkezett, hogy a finom illat betölti majd a termet. Milyen kínos! Hallotta, hogy az emberek róla beszélnek. Márta biztosan megszidja majd, amiért ilyen sok pénzt elköltött. És mi lesz, ha Jézus szerint is bolondságot művelt?

Mária nagy zavarában megfordult, hogy kisiessen a teremből, de akkor meghallotta Jézus kedves hangját, és soha sem feledte, amit akkor mondott. **Mk 14:6-9**

ELMÉLKEDÉSRE: *Mit érezhetett szerinted Mária, amikor Jézus szavait meghallotta? És Júdás vajon mit érezhetett? Te mit éreztél volna, ha ott lettél volna?*

CSÜTÖRTÖK

Júdás mérges volt, bár nem volt joga haragudni. **5** Ő volt felelős a pénzért, amit az emberek Jézusnak és a tanítványoknak adtak, és látszólag nagyon gondosan bánt vele. Azt is csak tette, hogy törődik másokkal és szívesen segít nekik. Valójában azonban tolvaj volt. Olvassuk el újra, hogyan jellemzi őt a Biblia! **Jn 12:4-6**

Júdás tudta, hogy a többi tanítvány megbízik benne, és több alkalommal elvett a közös szükségletekre szánt pénzből, amit magára költött.

Jézus egyenesen Júdásra nézet, miközben Mária tettéről beszélt. Júdás hirtelen rádöbrent, hogy Jézus tudja, mit csinált a közös pénzzel. Sőt, azt is tudta, mit tett volna a pénzzel, amit Mária drága kenet vásárlására költött, ha a szegények számára neki adták volna.

Júdás zavarba hozta Máriát, és most hálásnak kellett volna lennie, amiért Jézus nem szégyenítette meg őt azzal, hogy ott, mindenki előtt elmondja róla az igazságot. Ám a hála és bűnének megbánása helyett inkább megharagudott.

Ezért Jeruzsálembe sietett a papokhoz és a vallási vezetőkhez. Éppen a főpap házában tanácskoztak, amikor megérkezett, ő pedig egyenesen bement hozzájuk. El tudod képzelni, mit érezhettek, amikor Júdás felajánlotta nekik a segítségét Jézus elfogásához?

ELMÉLKEDÉSRE: *Hogyan jellemeznéd Júdást? Mit mondanál Máriáról? Azért vásárolta a drága parfümöt, hogy elnyerje Jézus szeretetét, vagy azért, mert nagyon szerette Őt?*

PÉNTEK

Nem Júdás volt az egyetlen, akinek elítélő gondolatai támadtak Máriáról Simon díszbédjén. **6** Jézusra pillantva Simonnak kétségei támadtak,

hogy vajon tényleg Ő-e a Messiás. Mire gondolt? **Lk 7:36-39**

Simon elfeledkezett róla, hogy szörnyű halált kellett volna halnia, ha Jézus nem gyógyította volna meg. Még mindig büszke farizeus volt, aki nem érezte magát bűnösnek. Ezért Jézus nem tudta megbocsátani és elvenni bűneit, ahogy Máriáért tette. Mária tisztában volt vele, hogy bűnös, őszintén megbánta és kérte Jézus bocsánatát. Simon azonban nem tette ezt.

Jézus ismerte Simon gondolatait. Olvassuk el a történetet, amivel segített Simonnak ráébredni, milyen is valójában! **40-47. v.**

Egyetlen módon tudnánk csak bűneink árát megfizetni, ha örökre meghalnánk. Mivel Jézus meghalt helyettünk, neki tartozunk mindennel. Ő megfizette a mi hatalmas adósságunkat. A halála azonban nem ment meg bennünket, ha nem valljuk meg bűneinket, mint Mária. Ő teljes szívéből szerette Jézust, amiért megbo-

csátotta a bűneit. Tudta, milyen nagy az adóssága, de Jézus halála elegendő annak megfizetésére.

Jézus ugyanúgy szerette Simont, mint Máriát. Simon azonban úgy gondolta, nem nagy az adóssága. Azt hitte, hogy ezzel a díszbéddelel, amit Jézus tiszteletére rendezett, már le is rótta az adósságát, amiért kigyógyította őt a leprából. Még csak olyan udvariasan sem bánt Jézussal,

ahogyan a vendégekkel illik. A szolgálói még a port sem mosták le Jézus lábáról.

Mária még hálásabb volt, mint valaha. **48-50. v.**

Simon megértette, amit Jézus mondott neki. Nem lett mérges, mint Júdás, inkább hálás volt Jézusnak, amiért nem beszélt a bűneiről a vendégek előtt. Teljesen megváltozott a gondolkodása, és attól kezdve Jézus alázatos követője lett.

ELMÉLKEDÉSRE: *Történetünk melyik részei szomorúak, és melyek örömteliek? Miért? Fontos minden nap bocsánatot kérni Jézustól a bűneinkért? Ő meg akar vajon bocsátani nekünk?*

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Máté 26:6-16; Márk 14:3-11; Lukács 7:36-50; János 12:1-8; *Jézus élete*, 557–568. old.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Sunca elveszett – 2. rész

Anna Larsen: *Sunca, a misszionárius kutya* című műve alapján
a Pacific Press Publishing Association, Inc. kiadó engedélyével.

Hol van Sunca? – szaporán vert a szívem. – Sunca! – kutattam az ülések alatt. – Sunca eltűnt!” „Hogyan, hiszen sehol sem álltunk meg! – férjem teljesen nyugodtnak látszott. – Itt kell lennie valahol.”

– Nem, nincs itt! Biztosan Chosicában hagytuk a téren. Állj meg! Vissza kell mennünk megkeresni!

– Megkeresni? Már több mint egy órája eljöttünk! Már biztosan nincsen ott – felelte a férjem.

– De hát mi mást tehetnénk?

Meg kell találnunk! – csuklott el hangom a sírástól. – Hogyan feledkezhettünk el róla?

A férjem visszafordult és már száguldottunk is vissza Chosica felé. – Imádkozzunk! – mondta. – Isten segíteni fog kis Suncánkat megtalálni. – Tudtam, hogy ő is legalább annyira aggódik, mint én.

– Siessünk! Ó, milyen hosszúnak tűnik most az út! – nagy szorongással figyeltem az út mindkét oldalát. – Mit gondolsz, elindult utánunk az autópályán?

– Lehet, de jobban tenné, ha nem. Könnyen elütheti egy autó.

– Igen, vagy el is lophatják! Sokan örülnének egy ilyen helyes kutyusnak. Ó, siessünk!

Még süttött a késő délutáni nap, amikor a szépséges Chosicába értünk, és gyorsan hajtottunk a tér felé.

– Ott ül! – mondtam majdnem sikoltva. – Már látom! Pontosan ott ül, ahol hagytuk!

Még mielőtt az autó megállt volna, kikiáltottam az ablakból: – Sunca! Sunca! Sunca! Kinyitottam a kocsiját és Sunca egy másodperc alatt ott termett, összes kutya-szeretetével az arcomat falva.

– Jó, kis Suncám! – öleltem magamhoz. – Hogyan is felejtettünk itt? Bocsáss meg nekünk!

– Sunca sokkal okosabb, mint hittem volna – mondta a férjem.

– Igen! – erősítette meg a kislány, aki még mindig ott volt, és most a kocsihoz lépett. – Végig figyeltem őt. Meg

sem mozdult és senkit sem engedett a közelébe. Ugyanott ült és egyfolytában várta, hogy az autó visszajöjjön érte. Valóban nagyon intelligens kutya. Közben befejeztem a leckét, asszonyom – nyújtotta felém a tanulmányt a kislány széles mosollyal.

– Nahát, már is átnézted? Nagyszerű! Hadd lássam! Igen, nagyon jól kitöltötted! – Átnéztem a feladatokat, és láttam, hogy mindegyikre helyesen választolt.

– Odaadom a második leckét is – Beletúrtam a férjem aktatáskájába, ami mindig tele volt levelezőiskolai anyagokkal. Vagy még jobb, ha a másodikat és a harmadikat is odaadom, hogy legyen mit tanulmányoznod, míg a másodikat elküldöd nekünk. Tessék! Itt van a boríték is hozzá.

– Kaphatnának a barátnőim is a tanulmányokból? Ők is szívesen tanulnának – három vagy négy kislány állt már körül bennünket

feszült várakozással.

– Természetesen! Örülünk, ha ők is beiratkoznak a bibliai levelezőiskolába.

Mindegyik kislánynak odaadtam az első leckét és egy borítékot. – És itt van egy felnőtteknek szóló tanulmány, önnek, asszonyom. Biztos vagyok benne, hogy önnek is tetszeni fognak a bibliai levelezőiskola tanulmányai – nyújtottam át egy leckét a kislány édesanyjának.

Szívből jövő kézszerítással búcsúztam a kislánytól. – Viszlát, kislány, és nagyon köszönjük, hogy vigyáztál Suncára!

(Folytatása következik)

Kiegészítő forrásanyag: természeti tanulmányok, tevékenységek, zene, bibliai tanulmányok, bibliai memória játék, stb.

My Bible First Copyright © 2015

Telefon: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

A bibliaszövegeket a Károlyi Gáspár bibliafordításból idéztük.

Aranyszövegeim

1. „Adjatok hálákat néki, áldjátok az Ő nevét. Mert jó az Úr.”
(Zsoltár 100:4-5)
2. „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből [...]; és a felebarátodat, mint tenmagadat.” (Lukács 10:27)
3. „De egy a szükséges dolog: és Mária a jobb részt választotta, mely el nem vétetik őtőle.” Lukács 10:42)
4. „Aki magát megalázza, felmagasztaltatik.” (Lukács 14:11)
5. „Örvendezés van az Isten angyalainak színe előtt egy bűnös ember megtérésén.” (Lukács 15:10)
6. „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól.” (1János 1:9)
7. „Gyönyörködöm a te beszédedben, mint aki nagy nyereséget talált.”
(Zsolt 119:162)
8. „Mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát és kijőnek.” (János 5:28-29)
9. „Engedjétek hozzám ezeket a kisgyermeket, és ne tiltsátok meg nekik, hogy hozzám jöjjenek, mert ilyeneké a mennyek országa.”
(Máté 19:14)
10. „[...] add el a vagyonodat, és oszd ki a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; és jer és kövess engem.” (Máté 19:21)
11. „Mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse, és megtartsa, ami elveszett.” (Lukács 19:10)
12. „Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletek van; Isten ajándéka ez.” (Efézus 2:8)
13. „Mi szeressük őt, mert Ő előbb szeretett minket!” (1János 4:19)

